

MAANANTAI 7. HEINÄKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan Euroopan parlamentin tiistaina 24. kesäkuuta 2008 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (DE) Hyvät kollegat, lukuisten pyyntöjen johdosta haluan antaa lyhyen julkilausuman Ingrid Betancourtin ja muiden panttivankien vapauttamisesta.

Kolumbialainen terroristijärjestö FARC kidnappasi Ingrid Betancourtin, Keith Stansellin, Thomas Howesin, Marc Gonsalvesin, Juan Carlos Bermeon, Raimundo Malagónin, José Ricardo Marulandan, William Pérezin, Erasmo Romeron, José Miguel Arteagan, Armando Florezin, Julio Buitragon, Armando Castellanosin, Vianey Rodríguezin ja John Jairo Duranin ja piti heitä panttivankeina useita vuosia. Heidän vapautettiin lopulta perjantaina 2. heinäkuuta 2008 Kolumbian armeijan onnistuneen sotilasoperaation ansiosta.

Euroopan parlamentti on iloinen Betancourtin ja muiden vapautettujen sekä heidän perheittensä puolesta. Vapauttaminen merkitsee erittäin raastavan ajanjakson päättymistä ja muistuttaa, ettei koskaan saa luopua toivosta.

Puhuin presidentti Uriben kanssa viime torstaina ja onnittelin Kolumbian hallitusta ja armeijaa sekä Kolumbian kansaa tästä onnistuneesta operaatiosta. Haluan vielä korostaa, että demokratia ei saa koskaan antaa periksi terrorismille ja että lainsäädännön täytäntöönpano on poliittinen ja moraalinen velvoite.

Meidän on jatkossakin tehtävä kaikkemme kaikkien panttivankien vapauttamisen turvaamiseksi. Ingrid Betancourt kaapattiin 23. huhtikuuta 2002. Euroopan parlamentti on siitä lähtien ollut useaan kertaan mukana yrityksissä vapauttaa hänet. Hän oli vuonna 2006 yhdessä País Libre -säätiön kanssa yksi kolmesta finalistiehdokkaasta mielipiteenvapauden Saharov-palkinnon saajaksi.

Hyvät kollegat, Euroopan parlamentin mielestä Ingrid Betancourtin sitoutuminen on ollut ja on edelleen ensiarvoisen tärkeää kestävän rauhan saavuttamiseksi Kolumbiassa. Meidän velvollisuutemme on nyt tiedottaa jatkuvasti suurelle yleisölle Kolumbiassa yhä panttivankeina olevien dramaattisesta tilanteesta ja työskennellä heidän vapauttamisekseen.

Esitin viime viikolla Ingrid Betancourtille kutsun saapua vierailemaan Euroopan parlamenttiin hänelle sopivana ajankohtana heti, kun hän on toipunut panttivankeudesta. Haluan tässä tilaisuudessa kehottaa FARCia ja kaikkia muita terroristijärjestöjä luopumaan aseista ja lopettamaan järjenvastaisen ja mielettömän väkivallan. Me emme koskaan anna periksi terrorismille! Vaadin, että kaikki panttivangit vapautetaan ja että asianosaiset hyväksyvät Kolumbian hallituksen yhteistyötärjouksen rauhanomaisen ratkaisun saavuttamiseksi.

(Suosionosoituksia)

Hyvät kollegat, haluan toivottaa lämpimästi tervetulleeksi parlamenttiin Ranskan Eurooppa-asioista vastaavan valtiosihteerin ja uuden puheenjohtajavaltion edustajan Jean-Pierre Jouyet'n. Kyseessä on ensimmäinen kerta, kun hallituksen edustaja on läsnä heti parlamentin työn alkaessa. Toivon, että poikkeuksellisen hyvin alkanut työomme jatkuu yhtä menestyksekkäästi.

(Suosionosoituksia)

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Poliittisten ryhmien kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

7. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

8. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

10. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

11. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

12. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

13. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

14. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (DE) Puheenjohtajakokouksen torstaina 3. kesäkuuta 2008 työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan mukaisesti laatima tämän istuntojakson lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia.

Maanantai/tiistai/keskiviikko: Ei muutoksia.

Torstai: Euroopan parlamentin sosialistien ryhmä on pyytänyt, että esityslistalta poistetaan iltapäivällä pidettävän ihmisoikeuksia koskevan keskustelun ensimmäinen alakohta ”Väitteet joukkohautojen olemassaolosta Intian hallinnoimassa Kashmirin osassa”.

Annan puheenvuoron PSE-ryhmän puheenjohtajalle Martin Schulzille, jotta hän voi perustella pyyntöä.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, yritin jo puheenjohtajakokouksessa vakuuttaa ryhmien puheenjohtajille, että tämä esityslistan kohta on täysin soveltumaton juuri nyt. Se perustuu pelkälle Amnesty Internationalin olettamukselle. Amnesty International itse on sanonut, että joukkohautojen olemassaolosta on toistaiseksi epäilyjä mutta ei konkreettisia todisteita.

Ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtaja Hélène Flautre suhtautui tähän hyvin viisaasti. Hän kutsui Amnesty Internationalin edustajia vierailemaan valiokunnassa 16. heinäkuuta, jolloin he voivat perustella ja tarkentaa syytöksiä. Näin ollen on mielestämme järkevää odottaa, kunnes tämä kuuleminen on pidetty, ennen kuin päätämme, mitä tälle esityslistan kohdalle on tehtävä.

Haluan myös korostaa, että kyseessä ei ole mikä tahansa alue, vaan osa maailmaa, jossa Euroopan parlamentinkin on kansainvälisenä poliittisena yhteisönä edettävä erittäin varovasti, ja että emme voi tehdä oletuksiin perustuvia päätöksiä, jotka voivat johtaa päinvastaiseen lopputulokseen kuin pyrkimäämme alueen vakauden parantamiseen.

Pyydämme, että tämä kohta poistetaan esityslistalta.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelussa – joka toivottavasti käydään – vaadimme, että joukkohautoista tehdään riippumaton tutkimus, että kyseiset alueet suojellaan ja että tutkimusta tekevien ihmisten häirintä lopetetaan. Mielestäni pyyntö järjestää kiireellinen keskustelu asiasta ei ole ristiriidassa kuulemisen kanssa, jonka alivaliokunnan puheenjohtaja Hélène Flautre aikoo järjestää 16. heinäkuuta.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, miten voidaan toimittaa nimenhuutoäänestys käsiteltäväksi jättämästäni pyynnöstä, kun jätin pyynnön juuri äsken?

Puhemies. – (DE) Hyvä Martin Schulz, kun suunnittelette jotain, sana leviää nopeasti, joten luullakseni kaikki saivat tiedon siitä hyvin pian. Olen kuitenkin sitä mieltä, että jos pyyntö on edessäni, minun on toimitettava siitä äänestys.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni se on työjärjestyksen mukaan mahdotonta. Ryhmäni päätti noin 25 minuuttia sitten antaa minulle tehtäväksi jättää käsiteltäväksi pyyntö. Sen vuoksi on mielestäni täysin mahdotonta, että pyynnöstä, jonka olen juuri jättänyt käsiteltäväksi, on tällä välin voitu pyytää nimenhuutoäänestystä. Jos pyyntö on tehty, sitä ei ole tehty määräajassa, ja voitte harkintanne mukaan hylätä sen.

Puhemies. – (DE) Hyvä Martin Schulz, minulle on kerrottu, että tämä ehdotus jätettiin käsiteltäväksi tunti sitten, mistä voin tehdä johtopäätöksen, että se tehtiin ehkäisevänä toimenpiteenä. Näin ainakin ymmärtäisin, hyvä Martin Schulz. Miksi se on ongelma? Te olette varma asiastanne ja niin ovat muutkin. Pitäkäämme omat vakaumuksemme. Tietojeni mukaan tunti sitten – siis ajoissa – pyydettiin asianmukaisesti, että pidettäisiin nimenhuutoäänestys, jos asiasta äänestetään.

(Välihuomautuksia)

Kukin voi tuoda asiakirjansa tai jättää tuomatta – se on kunkin itse päätettävissä.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyydän istunnon keskeyttämistä kahdeksi minuutiksi, kunnes kaikki parlamentin jäsenet ovat saaneet äänestyskorttinsa.

Puhemies. – (DE) Voimme pitää pienen tauon, jotta kaikki saavat kortin.

(Istunto keskeytettiin muutamaksi minuutiksi)

(Parlamentti hylkäsi pyynnön nimenhuutoäänestyksessä)

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, sanoitte alussa pitävänne hyvin ilahduttavana ministeri Jean-Pierre Jouyet'n läsnäoloa – ja se onkin todella ilahduttavaa. Aiotteko kehottaa tulevien puheenjohtajavaltioiden edustajia seuraamaan Jouyet'n esimerkkiä ja olemaan läsnä parlamentissa maanantaista alkaen?

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvin lyhyt kommentti torstain ohjelmasta: Ranskan presidentti Sarkozy tulee parlamenttiin puhumaan Euroopan tulevaisuudesta erittäin vakavan Eurooppaa koskevan kriisin johdosta.

Euroopan parlamentin sosialistiryhmällä on tietääkseni vain 18 minuutin puheaika. Oletan, että presidentti saa puheaikaa vain hyvin vähän ja toiset vieläkin vähemmän.

Euroopan parlamentti on paikka, joka soveltuu erityisen hyvin siihen, että parlamentin jäsenet puhuvat ja kansalliset johtajat kuuntelevat heitä. Mielestäni nykyisellä puheaikojen jakamistavalla olemme menettäneet erittäin hyvät mahdollisuudet, joita keskustelu tarjoaisi.

Puhemies. – (DE) Hyvä Stavros Lambrinidis, puheenvuorot jaetaan tietyn menettelyn mukaan. Torstain istunto ei poikkea muista päivistä, ja on ryhmänne tehtävä jakaa ryhmän puheaika sopivaksi katsomallaan tavalla. Kaikki muu tehdään d'Hondtin järjestelmän mukaan eikä torstaille ole suunniteltu mitään tavallisuudesta poikkeavaa.

15. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio vastaa kilpailupolitiikasta yksin. Voidaan hyvällä syyllä ihmetellä, miksei komissio hoida tätä yksinomaista vastuualuettaan, kun öljyn hinta on noussut 50 prosenttia vuoden alusta lähtien.

Sitäkin suuremmalla syyllä voidaan huolestua siitä, että komissio laiminlyö vastuun ottamisen kahdella rintamalla: EU:n ulkopuolella, jossa hinnat ovat ilmeisesti öljykartellin johdosta asettuneet niin korkealle,

että ne rasittavat Euroopan vaikeimmassa asemassa olevia väestönosia, ja EU:n sisällä, jossa toinen öljykartelli pitää samalla tavoin yllä liian korkeita hintoja, koska öljy-yhtiöiden voitot ovat ylisuuria.

Tämän vuoksi kehotan kilpailusta vastaavaa komission jäsentä ottamaan vastuun, jota kansalaiset häneltä odottavat, kyseisillä erityisaloilla, jotka vaikuttavat kansalaisten jokapäiväiseen elämään.

(Suosionosoituksia)

Gyula Hegyi (PSE). - *(HU)* Kiitos paljon, arvoisa puhemies. Allergiat ovat tämän päivän epidemia, ja ne ovat levinneet koko Euroopassa lähinnä toisen maailmansodan jälkeen. Tänä päivänä kolmasosalla lapsista on jokin allergia ja jollemme tee mitään asialle, kohta jo puolet Euroopan väestöstä kärsii tästä sairaudesta. Allergioiden syynä ovat kemikaaleja sisältävät ruoat ja saastunut ympäristö. Allergisia oireita voivat kuitenkin aiheuttaa luonnolliset ja keinotekoiset elintarvikelisiä aineet, mausteet, siitepölyt ja muut luontaiset aineet.

Unkarissa pahin ongelma on pujo. Euroopan unionilla ei valitettavasti ole tätä nykyä allergioita koskevaa strategiaa, kuten komissio on pyynnöstäni vahvistanut. Allergisia sairauksia varten perustetut kansalliset järjestöt ja allergioista kärsivät useat miljoonat Euroopan kansalaiset odottavat, että toteutamme myös Euroopan tasolla allergian vastaisia toimia ja että teemme jotain allergioiden ehkäisyä edistämiseksi. Meidän olisi poistettava allergian aiheuttajia ja pyrittävä saamaan allergiasairaudet oireettomiksi. Jos Euroopan unioni toteuttaisi allergioiden vastaisia toimia, se todistaisi välittävänsä kansalaisten terveydestä ja jokapäiväisistä huolenaiheista. Kiitos paljon.

Toomas Savi (ALDE). - *(EN)* Arvoisa puhemies, Hanti-Mansijksissa pidettiin viime viikolla EU:n ja Venäjän huippukokous, joka antoi sysäyksen uutta kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevien keskustelujen aloittamiseen.

Tämän tärkeän edistysaskeleen lisäksi presidentti Toomas Hendrik Ilves ja presidentti Dmitri Medvedev pitivät ensimmäisen virallisen kokouksen näiden kahden valtion päämiesten välillä yli 14 vuoteen.

Viron tasavallan ja Venäjän federaation välinen rajasopimus oli myös monien käsiteltyjen aiheiden joukossa. Presidentti Ilves totesi, että johdanto, jonka Viron parlamentti päätti lisätä asiakirjaan, jota duuma ei myöhemmin ratifioinut, oli tarpeeton.

Komission jäsen Siim Kallas muistutti, että Tarton rauhansopimukseen viittaava lisäosa johdantoon oli vain sisäpoliittinen provokaatio, joka liittyi sen hetkisiin tapahtumiin.

En näe mitään syytä, miksi tätä johdantoa ei voisi poistaa rajasopimuksesta, koska Tarton rauhansopimus on yhä voimassa oleva kansainvälinen sopimus, ja uudessa rajasopimuksessa vain tunnustetaan Viron ja Venäjän välinen valvontalinja, niiden välinen raja ja Euroopan unionin ulkoraja.

Bogusław Rogalski (UEN). - *(PL)* Arvoisa puhemies, parlamentin jäsen Silvana Koch-Mehrin, joka on Saksan Freie Demokratische Partei -puolueesta, ehdotti viime viikolla, että Puola erotetaan unionista, jos se päättää olla ratifioimatta Lissabonin sopimusta.

Tämä skandaalinomainen lausahdus oli kommentti Puolan presidentin lausuntoon, että sopimusta ei allekirjoitettaisi Irlannin epäonnistuneen kansanäänestyksen jälkeen, koska se olisi merkityksetöntä. EU:n lainsäädäntö edellyttää yksimielisyyttä tässä asiassa.

Tämä kollegan naurettava lausahdus noudattaa parlamentin häpeällistä perinnettä, jonka mukaan Euroopan kansojen tahtoa ei tarvitse ottaa huomioon ja joka on suuri uhka demokratian perusteille. Irlannin kansanäänestyksen tuloksen huomiotta jättäminen ja vaatimus erottaa Puola EU:sta ovat tästä todisteena. Yhteisön lainsäädännön mukaan toimivia maita rangaistaan vain siksi, että ne noudattavat kyseistä lainsäädäntöä. Nämä ovat nykyisen EU:n todelliset kasvot. Olemme vain askeleen päässä totalitarismista.

Haluan vedota kollegoihini, että kunnioittaisimme enemmän niitä, jotka ovat meidät valinneet. Meidän on tarkoitus toteuttaa heidän tahtonsa eikä päinvastoin. Emme saa unohtaa sitä!

Puhemies. - *(DE)* Hyvä Bogusław Rogalski, olemme iloksemme saaneet kuulla, että presidenttinne on ilmoittanut, että Puola aikoo ratifoida Lissabonin sopimuksen. Sen juuri parlamentit lupasivat tehdä.

László Tóké (Verts/ALE). - *(HU)* Arvoisa puhemies, tämän vuoden toukokuussa Ukrainassa asuvan romanialaisyyhteisön johtajat lähettivät Romanian presidentille avoimen kirjeen ja toivat julki mielipiteensä erillisessä julistuksessa, jossa vastustettiin Ukrainan koulutuspolitiikkaa, koska se on syrjivää ja koska sen

tavoitteena on romaniankielisen opetuksen lopettaminen kokonaan ja romanialaisyhteisön sulauttaminen väkivalloin valtaväestöön.

Karpaatti-Ukrainassa asuvat unkarilaiset kärsivät samanlaisesta vähemmistöjen vastaisesta politiikasta. Opetusministeriön määräyksen N:o 461/2008 mukaan kansallisten vähemmistöjen opetuskieliksi kouluissa on vaihdettava Ukrainan virallinen kieli ja koulutus on ukrainalaistettava täysin. Euroopan parlamentti ja unionin jäsenvaltiot, Romania ja Unkari mukaan lukien, tuomitsevat Ukrainan järjestelmälliset yritykset sulauttaa kansallisia vähemmistöjä valtaväestöön ja vaativat sitä täyttämään kansainväliset velvoitteensa, joihin se on sitoutunut ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien alalla, sekä noudattamaan allekirjoittamansa alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan määräyksiä. Kiitos.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan käyttää hyväkseni tätä tilaisuutta ja ilmaista solidaarisuutemme Fapobol-yhtiön työntekijöitä kohtaan. Heidä vastaan on aloitettu kurinpitomenettely, jonka tarkoituksena on erottaa heidät, koska he ovat vaatineet maksamattomia palkkojaan.

Fapobol on toiminut tavalla, jota ei voida hyväksyä, lähettäessään kurinpitomenettelyn yhteydessä irtisanomisilmoituksia työntekijöille, joista jotkut ovat työskennelleet yhtiössä yli 35 vuotta. Toimenpide koski koko yritysrakennetta, myös johdon ja työntekijäjärjestöjen edustajia, jotka olivat osallistuneet mielenosoitukseen, jossa vaadittiin palkkojen maksamista. Ilmaissimme solidaarisuutemme kaikkia niitä työntekijöitä ja ammattiyhdistysaktiiveja kohtaan, jotka ovat vastustaneet tätä pakkotoimenpidettä, samoin kuin Pohjois-Portugalin kemian-, lääke-, öljy- ja kaasuteollisuuden työntekijäliittoa kohtaan. Mielestämme tämän yhtiön toiminta on tuomittava täällä mahdollisimman kovin sanakääntein, koska yhtiö yrittää pelotella työntekijöitä ja ammattiyhdistysväkeä noitavainoilla muistuttavalla asenteella, joka on täysin demokratian ja vapauden vastainen.

Slavi Binev (NI). – (BG) Hyvät kollegat, haluan kertoa teille tapauksesta, jossa kahden bulgarialaisen lapsen ja heidän vanhempiansa oikeuksia on rikottu Alankomaissa. Sosiaaliviranomaiset ottivat kesäkuussa 2006 huostaan Alankomaissa asuvan Bulgarian kansalaisen Rumjana Ivanovan lapset. Lapset ovat iältään neljä ja neljätoista vuotta. Ainoa heille sallittu tapaaminen lopetettiin, koska äiti puhui bulgariaa. Kyseisen päivän jälkeen vanhemmat eivät ole tavanneet lapsiaan vuoteen useista vetoomuksista huolimatta. Lapset on lainvastaisesti erotettu toisistaan. Tytär on ongelmalapsille tarkoitettussa nuorisokodissa, ja pojan oleskelupaikasta viranomaiset eivät anna tietoja. Edes suurlähettiläs ei ole saanut tavata heitä, eikä hänelle anneta mitään tietoja.

Bulgarian lastensuojeluvirasto ja muut järjestöt ovat lähettäneet jatkuvasti pyyntöjä, jotta lapset voitaisiin toimittaa kasvatettaviksi Bulgariaan YK:n lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen 5, 9 ja 20 artiklan mukaisesti. Artikloissa käsitellään yhteydenpitoa vanhempiin sekä lasten oikeutta saada kasvatusta ja hoitoa kotimaassaan. Alankomaiden viranomaiset eivät ole ottaneet kantaa asiaan tähän mennessä. Mielestäni suuri yleisö Bulgariassa ja Euroopassa ei saa jäädä sivustakatsojaksi, kun kansainvälisiä sopimuksia rikotaan, eikä sallia Libyan tapauksen toistumista tällä kertaa Euroopan ytimessä.

Hyvät kollegat, pyydän, että ilmaisette tinkimättömän mielipiteenne asiasta Alankomaiden viranomaisille.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, silta on yhdistymisen symboli, se on kuvattuna kaikissa seteleissä 50 eurosta 5 euroon. Euroopassa on kuitenkin silta, joka yhä jakaa ihmisiä, vaikka sen nimi onkin ystävyys silta. Se on ainoa Bulgarian ja Romanian välinen silta, vaikka niillä on Tonavaa pitkin kulkeva 350 kilometriä pitkä jokiraja. Sillan ylittäminen maksaa kumpaankin suuntaan melkein 17 euroa. Maksu on laitton ja vaikeuttaa kaupantekoa ja ihmisten vapaata liikkumista. Maksu ei vastaa sillan todellisia kunnossapitokustannuksia. Vuonna 2007 Bulgarian puolella kerättiin 12 miljoonaa euroa, joista vain 17 000 euroa sijoitettiin sillan kunnossapitoon. Olen varma, että jos Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle ilmoitetaan asiasta, se tuomitsee maksun. Mutta miksi Roussen ja Giurgiun asukkaiden pitäisi odottaa sitä?

Vetoan Bulgarian ja Romanian viranomaisiin, että ne täyttäisivät kansalaisten odotukset ja luopuisivat Roussen ja Giurgiun välisen sillan maksullisuudesta. Käännyn myös komission puoleen, jotta tähän kiireelliseen suurta yleisöä koskevaan ongelmaan löytyisi ratkaisu.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Kollegani Toomas Savi mainitsi jo Hanti-Mansijskin, pienen siperialaisen kaupungin, jossa pidettiin Euroopan unionin ja Venäjän huippukokous viime kuun lopulla. Se oli tapahtumapaikkana myös toiselle hyvin tärkeälle kokoukselle, nimittäin viidennelle suomalais-ugrialaisten kansojen maailmankongressille, johon osallistuivat neljän maan – Venäjän, Unkarin, Suomen ja Viron – presidentit.

Kongressissa oli läsnä myös viisijäseninen Euroopan parlamentin valtuuskunta. Päätaavoitteemme oli kiinnittää huomiota pieniin suomalais-ugrilaisiin kansoihin, joista 19 asuu Venäjän federaatiossa, ja siihen, että näiden kansojen kielet ja kulttuurit ovat vaarassa tuhoutua.

Toivottavasti sopimuksessa, jonka perusteet luotiin EU:n ja Venäjän huippukokouksessa Hanti-Mansjiskissa, kiinnitetään huomiota myös ihmisoikeustilanteeseen, joka on totta puhuen surkea.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Suhtaudun myönteisesti siihen, että kesäkuussa pidetyn terveysministereiden neuvoston kokouksen teemana oli aloite, jonka aiheena on Euroopan antibiootteja koskeva tietoisukupäivä.

Tarkoituksena on lisätä kansalaisten tietoisuutta siitä, että antibiootteja on käytettävä vastuullisesti ja vain todetuissa sairaustapauksissa. Vääränlaisesta käytöstä on tulossa vakava uhka kansanterveydelle. Bakteereista tulee yhä vastustuskykyisempiä, mistä johtuen antibiootteja voidaan tulevaisuudessa käyttää hyvin rajoitetussa määrin. Kampanjaa johtavat Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskus, Euroopan unionin toimielimet ja Maailman terveysjärjestö ja sitä täydentämään tarvitaan kansallisia strategioita. Pariisissa järjestetään mikrobilääkeresistenssiä koskeva seminaari, ja Tšekki valmistelee puheenjohtajakauttaan varten konferenssia tästä aiheesta. Kampanjalle on myös suunniteltu oma logo.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, suhtaudun myönteisesti Euroopan komission aloitteeseen, jossa hyväksyttiin rajat ylittäviä terveyspalveluja koskeva direktiivi viime viikolla.

Ehdotus on hyödyllinen, koska siinä luodaan selvä oikeudellinen kehys säännöille, joiden mukaisesti Euroopan kansalaiset voivat käyttää terveyspalveluja Euroopan unionin alueella jossakin muussa valtiossa kuin siinä, jossa he maksavat sosiaaliturvamuksensa, ja ohjeille, joiden mukaisesti potilaille maksetaan korvauksia terveydenhoitokuluista.

Ehdotusta, joka olisi pitänyt jättää Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksyttäväksi jo kauan aikaa sitten, on odotettu pitkään, ja se on aiheellinen varsinkin siksi, että terveydenhoitoa ei sisällytetty kaupallisten palveluiden vapauttamista koskevaan direktiiviin.

Tähän asti Euroopan kansalaisten on pitänyt vedota Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, joka on tunnustanut kansalaisten oikeuden saada sairaanhoitoa kaikissa tapauksissa ja velvoittanut jäsenvaltiot korvaamaan heidän kulunsa.

Olen vahvasti sitä mieltä, että aloitteen avulla voidaan kohentaa niiden Euroopan kansalaisten terveydentilaa, jotka eivät erinäisistä syistä voi saada kyseisiä palveluita omassa maassaan, ja parantaa lääketieteellisten toimenpiteiden laatua Euroopan alueella.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, me puolalaiset Euroopan parlamentin jäsenet olemme hyvin levottomia tilanteesta Valko-Venäjällä, joka on Euroopan unionin rajavaltio. Maan parlamentti hyväksyi äskettäin hyvin ankaran sananvapautta koskevan lain, joka voi entisestään kaventaa jo nyt hyvin kapeaa sananvapautta Valko-Venäjällä. Lain voimaantulo riippuu maan diktaattorin, Lukašenkon, allekirjoituksesta, ja kyse on vain muodollisuudesta. Tämä luonteeltaan ahdasmielinen laki vaikuttaa ennen kaikkea riippumattomiin toimittajiin ja kustantajiin. Laki on aivan selvästi tarkoitettu suukapulaksi Valko-Venäjän vapaalle medialle, riippumattomalle yleiselle mielipiteelle ja orastavalle kansalaisyhteiskunnalle.

Tilanteen ollessa tämä Euroopan parlamentin on muistutettava, mitkä ovat voimassa olevat perusnormit maaosassamme, johon Valko-Venäjäkin kuuluu. Euroopan parlamentti myönsi kolme vuotta sitten Saharov-palkinnon Valko-Venäjän toimittajaliitolle, mikä sekin velvoittaa ottamaan kantaa asiaan.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, EU:n ja Venäjän huippukokouksen pitopaikkaa ei valittu sattumanvaraisesti. Hanti-Mansjisk Venäjän öljyntuotannon keskus.

Venäjä pitää uuden kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tärkeimpänä asiana taloutta. EU:n kanta on, että ihmisoikeuksiin pitäisi kiinnittää enemmän huomiota. Alexander Lebedev ja Mihail Hodorkovski ovat vankilassa vieläkin, Dmitri Medvedevin aikana. Viime viikolla kumpaakin uhattiin uusilla syytteillä, joista voi saada jopa 20 vuoden vankeustuomion. Venäjän viranomaiset pelaavat aikaa, kunnes Medvedev ilmaisee selvän kantansa. Moskovalta vaaditaan tässä asiassa kiireesti edistystä ja sitoutumista, mikä tarkoittaa myös poliittisten murhien selvittämistä sekä lehdistön ja mielipiteen vapauden rajoituksia koskevan tilanteen selkeyttämistä.

EU:n on tulevaisuudessa esiinnyttävä yhtenäisenä ja yksimielisenä Moskovan suuntaan poliittisen painostuksen aikaansaamiseksi. Kyse ei ole vähemmästä kuin EU:n uskottavuudesta.

Kristian Vigenin (PSE). - (BG) Arvoisa puhemies, viime viikkoina lehdistössä on alkanut esiintyä kommentteja Euroopan komission kaksinaismoralistisena pidetystä asenteesta eri jäsenvaltioita kohtaan. On ilmeistä, että kunkin peräkkäisen laajentumisen yhteydessä käytetään yhä ankarampia kriteereitä. Esimerkiksi Bulgaria ja Romania ovat joutuneet ennennäkemättömän yhteistyö- ja tarkastusmenettelyn kohteiksi oikeus- ja sisäasioiden alalla. Vakavia ongelmia epäilemättä on, ja maat joutuvat vielä tekemään valtavasti uudistuksia, mutta onko Euroopan komission suhtautuminen samanlaista kaikkia valtioita kohtaan?

Joissakin valtioissa järjestäytynyt rikollisuus on tunkeutunut kaikkialle, ja seuraukset ovat näkyvissä: on EU:n rahastojen väärinkäyttöä, takapajuisuutta, katurikollisuutta ja muukalaisvihaa. En ole kuitenkaan huomannut, että komissio olisi esittänyt virallista kommenttia tai ehdotusta korjaavista toimista. Kun puhutaan valtaapitävien korruptoitumisesta, voin kuvitella komission reaktion Bulgarian pääministeri antamaan lakiesityksen, jolla hän pelastaisi itsensä syytteenpanolta. Sen sijaan kun kyse on edellisen oikeus- ja sisäasioista vastaavan komission jäsenen kotimaasta, tällainen sivuutetaan hiljaisuudella. Voin luetella paljon muita esimerkkejä. Haluan tehdä selväksi, etten pyydä kompromisseja Bulgarian tai Romanian osalta, vaan pyydän oikeudenmukaista ja tasapuolista kohtelua kaikille jäsenvaltioille.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Maaliskuussa 2003, kun Castron hallitus tuomitsi epäoikeudenmukaisesti 75 Kuuban toisinajattelijaa ja sulki heidät vankilaan, Euroopan unioni määräsi Kuuballe sanktioita. Yli 50 poliittista vankia, joiden perheitä olemme tukeneet eräänlaisella adoptiolla, on myös epäinhimillisissä olosuhteissa suljettuina Kuuban vankiloihin. Olemme huolestuneita heidän huonosta terveydentilastaan.

Ennen kuin EU poisti Kuubaan kohdistuvat sanktiot, asianosaiset kysyivät vuoden 2005 Andrei Saharov -palkinnon saajalta, Ladies in White -ryhmältä, onko ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien tilanne muuttunut Kuubassa Raul Castron valtaantulon jälkeen.

Arvoisa puhemies, kiitos, että olette puuttunut henkilökohtaisesti Kuuban poliittisten vankien vapauttamista koskevaan ongelmaan. Pyydän jälleen kerran, että Euroopan parlamentin puolesta kiirehtisitte Kuuban presidenttiä vapauttamaan välittömästi kaikki Kuuban toisinajattelevat.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) Hyvät kollegat, yksi Euroopan unionin tärkeimmistä yhteisistä arvoista on sen kielellinen ja sivistyksellinen monimuotoisuus. Suuri joukko jäsenvaltioita on hyväksynyt vähemmistökielten peruskirjan osana omaa lainsäädäntöään edistääkseen tällaista monimuotoisuutta. Näihin valtioihin kuuluu myös Saksan liittotasavalta. Haluan korostaa, että näin hyväksytyt velvoitteet edellyttävät taloudellisen tuen antamista vähemmistökulttuureja edustaville laitoksille. Serbian kansan säätiön *Zažboj za serbski ludin* tapauksessa varoja on leikattu asteittain vuosien kuluessa. Tämä ei ole esimerkillistä peruskirjan veloitteiden täyttämistä. Vaadimme, että Saksan hallitus pitää lupauksensa. Emmehän halua, että jälleen yksi kansakunta häviää Euroopan kartalta.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, viime kuussa Gazassa asuva nuori palestiinalainen toimittaja Mohammed Omer, joka kannattaa sovintoa ja rauhaa israelilaisten kanssa, onnistui Alankomaiden hallituksen avustamana matkustamaan Euroopan unioniin, jossa hän sai palkinnon toimittajantyöstään. Kotiin palatessaan hän joutui Israelin salaisen palvelun pidättämäksi, nöyryyttämäksi, pahoinpitelemäksi ja kiduttamaksi. Alankomaiden hallitus on kuulemma ilmaissut järkytyksensä asiasta, mutta Israelille tällainen on osa käyttäytymismallia.

Miksi harkitsemme suhteiden lähentämistä Israelin kanssa, kun Israelin hallituksen agentit käyttävät tällaista väkivaltaa juuri niitä ihmisiä kohtaan, joiden ajama rauhan ja sovinnon linja on parlamenttimme jäsenten suuren enemmistön linjan mukainen? Miksi tuemme näitä pyrkimyksiä, kun tiedämme, että maan hallitus ei kritisoi tai tuomitse tällaista käyttäytymistä millään tavalla?

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). - (CS) Hyvät kollegat, ihmisten vapaa liikkuvuus Schengen-alueella on epäilemättä myönteinen eurooppalainen arvo. Se merkitsee vapaata liikkuvuutta kuitenkin myös monille erilaisille yhteiskunnan vihollisille. Tietojärjestelmien sekä Europolin ja Interpolin panoksen ansiosta rikolliset ja vankikarkurit saadaan kiinni kohtuullisen hyvin, mutta kohtaamme jatkuvasti ongelmia siinä, miten tuomioistuinten määräämiä rangaistuksia pannaan toimeen. Ajattelen tässä lähinnä sellaisia toimenpiteitä kuin kieltoa hakea tiettyjä työpaikkoja, pakollista psykiatrista tai seksologista hoitoa sekä sellaisten henkilöiden kaikinpuolista valvontaa, jotka ovat päässeet vankilasta ehdonlaiseen. Euroopan tietojärjestelmää koskevaa työtä on epäilemättä vauhditettava ja ennen kaikkea varmistettava, että kansalliset laitokset veloitetaan tietojen antamisen lisäksi myös hakemaan järjestelmästä tietoja silloin kun niitä tarvitaan.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Ennen kuin Romaniasta tuli Euroopan unionin jäsen, täällä parlamentissa väitettiin usealta taholta, että Romaniassa syrjitään romaneja. Tämän vuoksi asiasta on julkaistu useita tutkimuksia eri kansalaisjärjestöissä.

Romania on jatkuvasti todennut, että romanit ovat viranomaisten suurin huolenaihe, mutta ei voida sanoa, että syrjintää esiintyisi. Romania on toteuttanut ohjelmia, joiden avulla romaneja pyritään integroimaan yhteiskuntaan. Toimet liittyvät pääasiassa koulutukseen, ja myös positiivista erityiskohtelua on sovellettu.

Romanit levittäytyivät vuonna 2007 Romaniasta mutta myös itäisistä maista Eurooppaan taloudellisista syistä, mutta erityisesti syistä, jotka liittyvät kyseisen kansan liikkuvaan perinteeseen. Tässä oli tilaisuus niille, jotka neuvoivat toteuttamaan kyseistä perinnettä.

Valitettavasti se, mitä tapahtui Italiassa, ei ole ”oppitunti Euroopasta”. Ei voida hyväksyä, että Euroopan kansalaisilta ja erityisesti lapsilta otetaan sormenjäljet, eikä ole normaalia syyttää tuleen teltoja viranomaisten hiljaisella suostumuksella.

Mielestäni romanien tilanne on Euroopan yhteisön asia, ja pyydän kaikkia niitä, jotka ovat tässä asiassa vastuullisia – Euroopan toimielimiä, hallituksia, kansalaisjärjestöjä – osallistumaan yhteisen, johdonmukaisen ja täysin Euroopan periaatteiden mukaisen politiikan laatimiseen näiden ihmisten integroimiseksi yhteiskuntaan.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan osoittaa solidaarisuutemme Birminghamissa toimivan Fujitsun työntekijöille, joita uhkaa irtisanominen. Osa Fujitsun toiminnasta on suunniteltu siirrettäväksi Yhdysvaltoihin, ja se tarkoittaisi jopa 140 työpaikan menettämistä. Ammattiliitto on tässä tapauksessa viestintäalan työntekijöiden liitto, joka on ollut ihailtavan joustava käsitellessään asiaa Fujitsun johdon kanssa. Liiton ehdottaman yksivuorotyön avulla olisi säästetty 60 työpaikkaa, mutta johtokunnan 30. kesäkuuta tekemässä lopullisessa päätöksessä vaihtoehtoiset ehdotukset hylättiin suoralta kädeltä. Johto ei ollut ilmoittanut etukäteen, että päätös tehtäisiin näin nopeasti. Pyydän Fujitsua harkitsemaan uudelleen työpaikkojen siirtämistä tai ainakin varmistamaan, että vain työpaikasta vapaaehtoisesti luopuvien työt lopetetaan ja että ne, jotka haluavat jatkaa työntekoa, saavat jatkaa.

EU:n lainsäädännössä sanotaan selvästi, että yrityksen on neuvoteltava työntekijöiden kanssa, mutta yhä uudelleen ja uudelleen työnantajat tekevät liian vähän liian myöhään tämän lainsäädännön noudattamiseksi.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan tehdä parlamenttia koskevan hallinnollisen kysymyksen. Euroopan parlamentin Luxemburgissa sijaitsevan toimiston päällikön paikka on ollut avoinna jo yli kaksi vuotta. Siitä on ollut yksi ilmoitus puoli vuotta sitten. Ehdokkaat valittiin, mutta päätöstä ei tehty sen jälkeen, kun esitin kysymyksiä hallinnolle. Myöskään Teidän toimistonne, arvoisa puhemies, ei ole pystynyt antamaan minulle vastausta. Haluaisin tietää, onko tämän paikan täyttämättä jättämiseen erityisiä syitä ja miksi valittuja ehdokkaita ei ole nimitetty virkaan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Komission vuoden 2008 työohjelmaan sisältyy strategisten aloitteiden lisäksi ekologisen liikenteen kehittämistä koskevan paketin hyväksyminen.

Komissio tekee tänä syksynä lainsäädäntöehdotuksen eurovinjettidirektiivin 2006/38 tarkistamisesta. Tarkistuksen tavoitteena on tehostaa liikenneinfrastruktuurin käyttöä ja vähentää liikenteen ympäristölle tuomia haittoja ”saastuttaja maksaa” -periaatteen mukaisesti.

Direktiivin merkitys kasvaa polttoaineiden hintojen kohotessa. Unionin kestävä talouskehitys riippuu myös energian kannalta ekologisemman ja tehokkaamman liikenteen kehittymisestä.

Pyydän Euroopan komissiolta, että liikenteen aiheuttamien ympäristökustannusten huomioon ottamista laajennetaan niin, että tarkistetaan myös unionissa sovellettavia alhaisia arvonlisäprosentteja, rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimistä koskevaa direktiiviä 2001/14 ja energian verotusta koskevaa direktiiviä 2003/96.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, kampanjamme lapsiseksiturismia vastaan käynnistettiin 10 päivää sitten osoitteessa www.sayno.eu. Joka vuosi tuhannet miehet Euroopasta, Yhdysvalloista, Australiasta ja Koreasta matkustavat köyhiin Kaakkois-Euroopan maihin, Afrikkaan ja Latinalaiseen Amerikkaan harjoittamaan tätä kuvottavaa turismia muotoa ja jäävät useimmiten rankaisematta. Viesti, jonka haluamme välittää tämän kansalaisten aloitteen avulla, on se, että tätä ei enää hyväksytä. Euroopan unionikaan ei voi enää sulkea silmiään tältä ongelmalta, vaan meidän on lujitettava esimerkiksi Europolin roolia.

Olen iloinen voidessani kertoa teille, että olemme tässä hyvin lyhyessä ajassa jo keränneet 14 000 allekirjoitusta. Kampanja luonnollisesti jatkuu. Haluan myös kiittää sen saamista laajasta tuesta, jota on saatu muun muassa parlamentin jäseniltä. Allekirjoittajina ei ole ainoastaan oman ryhmäni, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän, jäseniä. Olen nähnyt nimiluettelossa kollegoita myös seuraavista ryhmistä: Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä, Euroopan parlamentin sosialidemokraattien ryhmä, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä/Pohjoismaiden vihreä vasemmisto ynnä muita – mikä on tietenkin erittäin myönteistä.

Haluan käyttää hyväkseni sitä, että puheenjohtajavaltio Ranskan edustaja on paikalla, ja esittää Ranskan hallitukselle kiitokseni sen aiemmin tekemistä asiaa koskevista aloitteista, jotka usein ovat joutuneet toisten jäsenvaltioiden vastustuksen kohteeksi. Toivon kuitenkin, ettette ole lannistuneet tästä, vaan jatkatte aloitteiden esittämistä näiden kuuden kuukauden aikana.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kävimme useita kuukausia sitten tässä salissa keskustelua gdanskilaisen telakan tilanteesta. Kaikkien ryhmien edustajat kiinnittivät huomiota siihen, että eurooppalaisten ja muiden maailmanmarkkinoilla toimivien telakoiden, erityisesti Korean telakkateollisuuden, välille on saatava tehokasta kilpailua. He korostivat, että kolmen vesillelaskurampin sulkeminen gdanskilaisella telakalla sulkisi telakan kilpailun ulkopuolelle, eikä telakalla olisi enää eloonjäämismahdollisuuksia.

Kokoonnumme Strasbourgissa, joka on Euroopan integraatiota symbolisoiva kaupunki. Tämän symbolin säilyttäminen Euroopan parlamentin päämajana maksaa satoja miljoonia euroja joka vuosi, mutta me kunnioitamme tätä symbolia. Gdanskilainen telakka on kommunismin kaatumisen sekä Länsi-, Keski- ja Itä-Euroopan välisen integraation symboli. Tämä symboli kannattaisi säilyttää elävänä taloudellisena yksikkönä, tuhansien työntekijöiden työpaikkana. Tämän vetoituksen Brysselissä äskettäin mieltä osoittaneet telakkatyöläiset juuri halusivat esittää Euroopan komissiolle.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomionne Tunisiassa sijaitsevan Gafsan louhoksen tämän hetkisiin tapahtumiin.

Usean viikon ajan on järjestetty louhosalueen köyhyttä vastustavia joukkokokouksia, vaikka louhosalue on rikas, koska se sisältää monia fosfaatteja. Paikallinen väestö ei todellisuudessa hyödy voitoista, ja nyt poliisi ja sotilaat harjoittavat alueella äärimmäisen vakavaa sortoa, johon kuuluu ahdistelua, vangitsemisia, pidätyksiä ja erityisesti Redeyefin kaupungin eristämistä.

Pyydän EU:n ulkomaanedustuston päällikköä – teidän välityksellänne, koska mielestäni Euroopan parlamentin on puututtava asiaan – varmistamaan, että asia otetaan esille Tunisian viranomaisten kanssa käytävissä keskusteluissa, että ihmisoikeuksien puolustajia koskevia Euroopan unionin suuntaviivoja noudatetaan – ammattiyhdistysaktiiveja on vangittu ja olemme saaneet useita kuvauksia kidutuksista – ja että edustustojen päälliköt osallistuvat oikeudenkäynteihin, tapaavat perheitä ja pyytävät Tunisian viranomaisilta selitystä alueella tapahtuvalle sorrolle.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Ilmaisun vapaus on Euroopan unionin perusoikeuskirjan perusperiaate. Jokaisen maan on taattava ilmaisuvapaus ja varmistettava riippumattomille tiedotusvälineille toimintamahdollisuudet.

Ikävä kyllä Moldovan tasavallan toimittajaliitto valittaa, että Chişinăun hallitus on toteuttanut tiedotusvälineiden vastaisia toimia vuosina 2001–2008. Toimittajien tarkoittamat toimet, joita hallitus käyttää yrittäessään kontrolloida poliittisesti julkisia tiedotusvälineitä, ovat tietojen sensurointi, valtion politiikan vastaisia mielipiteitä esittäneitä toimittajia koskevat rikostutkinnat, panettelu sen eri muodoissa, epäoikeudenmukaisen kilpailun edistäminen lehdistössä, julkisten audiovisuaalisten viestintävälineiden keskustelupalstojen tilan huomattava pienentäminen – mikä loppujen lopuksi vaikeuttaa poliittisen moniarvoisuuden ja välillisesti demokratian toteutumista.

Olen sitä mieltä, että nämä toimet huomioon ottaen Euroopan parlamentin olisi seurattava tarkemmin ilmaisuvapauden noudattamista kyseisessä maassa.

Viktória Mohácsi (ALDE). – (HU) Haluan tulkita Unkarin liberaalin ”uusi sukupolvi” -puolueen puheenjohtajan András Lédererin puheita. Budapestissa alkoi lauaintaina Unkarin marssi ihmisarvon puolesta. Kuten aiempina vuosina, tänäkin vuonna huomio kiinnitettiin homoseksuaalien vastaisten ennakkoluulojen vähentämiseen edes yhden päivän ajaksi. Viime viikkoina on tehty hyökkäyksiä, joissa on käytetty Molotovin cocktaileja, ja useat sadat homoseksuaaleihin myötämielisesti suhtautuvat ihmiset osallistuivat kulkueeseen.

Kulkuueeseen kohdistui ennennäkemätöntä väkivaltaa. Monet siviilit, poliisit ja mielenosoittajat loukkaantuivat, heidän joukossaan Unkarin liberaalipuolueen johtaja Gábor Horn ja Euroopan parlamentin sosialistijäsen Katalin Lévai. "Unkarin kaartin" perustamisen jälkeen useat äärioikeistolaiset, uusnatseja kannattavat portaalit ovat organisoineet jatkuvia aggressiivisia hyökkäyksiä joko juutalaista lipunmyyntipistettä tai romanien asuinalueita vastaan, ja nyt ne hyökkäävät homoseksuaaleja vastaan. Hallitus näyttää olevan voimaton, eivätkä rikostutkintaviranomaiset saa aikaan mitään tuloksia. Kiitos paljon.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää teidän huomionne ja puheenjohtajavaltio Ranskan huomion Eurooppa-kouluihin, jotka ovat eurooppalaisen koulutuksen esikuvia ja mallikouluja, mutta joissa ei oteta lainkaan huomioon opiskelijoiden oppimisvaikeuksia – lukihäiriöitä ja änkytystä. Nämä vaikeudet haittaavat monen lapsen koulumenestystä ja sen jälkeistä edistymistä työuralla.

Epäonnistumisia on tapahtunut ja monet oppilaat ovat lopettaneet koulun, mikä on aiheuttanut huomattavia vaikeuksia heidän vanhemmilleen eli meidän kollegoillemme ja EU:n virkamiehille. Heidän on ollut pakko muuttaa, jotta heidän lapsensa pääsisivät tavalliseen, jäsenvaltiossa sijaitsevaan kouluun, jossa otetaan huomioon oppimisvaikeuksista kärsivien lasten erityistarpeet, kuten lainsäädäntö ja ihmisarvo edellyttävät erityisesti lasten suojelemisen ollessa kyseessä.

Parlamentilla on tilaisuus vielä tarkastella näiden lasten ongelmia.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, se mitä tapahtuu Zimbabwessa on erittäin surullista ja hämmentävän julmaa. Entinen siirtomaaorjuuden vastainen vapaustaistelija Mugabe on nyt muuttunut armottomaksi diktaattoriksi ja barbaariksi, joka on estänyt oikeudenkäytön ja poistanut ihmisoikeudet miljoonilta maanmiehiltään.

Kansainvälinen yhteisö, EU mukaan lukien, on esittänyt korulauseita, tuomitsevia lausuntoja ja enimmäkseen tehotomia pakotteita uuvuksiin asti.

On uudelleenvalinnan aika, ja mielestäni Mugabe olisikin saatava kansainvälisen rikostuomioistuimen eteen vastaamaan ihmisyyden vastaisista rikoksista. Olen vahvasti sitä mieltä, että se olisi täysin oikeutettua ja realistista. Olen varma, että sillä olisi haluttu vaikutus, jota tarvittaisiin kiireellisesti, jotta Zimbabwen kansaa voitaisiin auttaa vapautumaan totalitaarisesta hallinnosta, joka on nopeasti viemässä valtiota itsetuhoon. Mielestäni EU:n on oltava pääosassa, kun Mugabe tuodaan kansainvälisen oikeuden eteen.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, haluan jälleen tuoda täällä Euroopan parlamentissa esiin ongelman, joka koskee oman maani kalastajia, Välimeren kalastajia ja kaikkia niitä, jotka välittävät ympäristöstä.

Kreikkalaisille ja yleensä eurooppalaisille kalastajille asetetaan – aivan oikein – tiukkoja rajoituksia, jotka koskevat kalastusmenetelmiä ja -välineitä, kalastusaikoja ja niin edelleen.

Sen sijaan kolmannet maat kalastavat miten ja milloin haluavat ja käyttävät mitä tahansa välineitä – tyypillisin esimerkki tästä ovat turkkilaiset kalastajat. Tästä johtuen kalakanta pienenee ja meri ja ympäristö köyhtyvät.

Mielestäni meidän olisi ryhdyttävä Turkin suhteen toimiin, jotta se noudattaisi asianmukaisia kalastuskäytäntöjä. Ympäristön suojeleminen on tärkeintä, ja kun puhun Turkista, tarkoitan kaikkia niitä kolmansia maita, jotka kalastavat normien vastaisilla menetelmillä.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, minäkin toivotan ilahtuneena puheenjohtajavaltio Ranskan ja ministeri Jouyet'n tervetulleeksi parlamenttiin. On totta, ettei puheenjohtajavaltion edustaja tavallisesti ole läsnä maanantaina edes näiden kysymysten aikana.

Aion puhua poliisin, nimittäin mellakkapoliisin, läsnäolosta parlamenttitalon edessä tänään. Kun tulin, kuljin kahden mellakkapoliisin vartioketjun läpi. Pohdin, mikä voisi olla niin suuri uhka parlamenttia vastaan, että paikalla on oltava niin suuri armada mellakkapoliiseja. Jouduin todistamaan henkilöllisyyteni kaksi kertaa. Minulta kysyttiin, miksi olin Euroopan parlamentin alueella. Ministeri Jouyet, olin hyvin hämmästynyt, koska en tunne itseäni uhatuksi täällä, vaan pikemminkin ahdistun näistä esteistä. Haluan muistuttaa, että eurooppalaisten ihmisten talon ympäröiminen mellakkapoliiseilla on outo tapa aloittaa Ranskan puheenjohtajakausi, ja painotan sitä, että haluamme tämän talon säilyvän kansalaisille avoimena ihmisten talona.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Koska emme tapaa ennen elokuun 21. päivää, joka on Varsovan joukkojen suorittaman Tšekkoslovakian miehityksen 40. vuosipäivä, pidän velvollisuutenani kiinnittää huomiota noihin dramaattisiin tapahtumiin.

Tuohon aikaan oli aivan selvästi nähtävissä, että kommunistihallinto oli rikos ihmiskuntaa vastaan, kuten kaikki totalitaariset järjestelmät. Vuoden 1968 elokuun jälkeen saimme 20 vuoden ajan kotimaassani nähdä erilaisia kommunistisen väkivallan ja terrorin muotoja, joita tämä järjestäytynyt pahuuden koneisto aiheutti. Meidän olisi kunnioitettava niitä, jotka eivät antaneet periksi ja jotka toimivat kunniallisesti. Tahtoisin sanoa mukaillen Slovakian poliittisten vankien liiton puheenjohtajaa, slovakialaista pappia Anton Srholecia: Emme saa koskaan lakata muistuttamasta, että Slovakiassa on satoja tuhansia kunniallisia ihmisiä, jotka ovat auttaneet vapauden ja ihmisoikeuksien säilyttämisessä. Heidän ansiostaan meillä on jälleen demokratia, vapaus ja oikeudet.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Kiitos. Hanti-Mansijskin kaupunki siperialaisessa Jugran piirikunnassa on Venäjän ja suomalais-ugrialaisten kansojen huippukokouksen pitopaikka, ja kahden päivän päästä siellä pidetään viides suomalais-ugrialaisten kansojen maailmankongressi. Myös EU tarjoaa taloudellista apua suomalais-ugrialaisten kansoille niiden pyrkiessä säilyttämään identiteettinsä. Lännä olleen EU:n valtuuskunnan ja neljän valtionpäämiehen, erityisesti Unkarin päämiehen, puheissa korostettiin, kuinka tärkeää on, että uhanalaisilla kansoilla on tanssiryhmien ja kuorojen lisäksi mahdollisuus äidinkielellä tapahtuvaan koulutukseen ja itsemääräämisoikeuteen.

Kongressilla on EU:lle kaksi viestiä. Ensimmäinen viesti on, että Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuosi ei saisi olla vain suurten kansojen kulttuurien välisen vuoropuhelun teemavuosi. Toinen viesti on, että on käsittämätöntä, miten erään Euroopan valtion parlamentti haluaa järjestää äänestyksen päättääkseen, että valtiosta tulee yksikielinen, vaikka kyseisessä valtiossa on 75 alueellista kieltä. Jos EU ja Venäjä pitävät tärkeänä alueellaan asuvien ihmisten kulttuurien ja äidinkielen säilyttämistä, myös EU:n jäsenvaltioiden olisi noudatettava tätä esimerkkiä. Kiitos.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, ainoa riippumaton tiedonvälitysasema, New Tang Dynasty Television, lopetti lähetykset Kiinassa muutama viikko ennen Pekingin olympialaisia.

Tilanne on jatkunut samanlaisena jo useita viikkoja, mutta emme tiedä, mikä aiheutti katkoksen, josta satelliittioperaattori Eutel Communications ilmoitti, emmekä tiedä sitäkään, koska katkos päättyi. Sen kuitenkin tiedämme, ketkä hyötyvät tästä katkoksesta ja keitä se haittaa. Kiinan viranomaiset pakottavat kiinan- ja englanninkielisiä lähetyksiä lähettävän ja voittoa tuottamattoman televisioaseman miljoonat nykyiset asiakkaat alistumaan sellaisen tiedon sensurointiin, jonka avulla he voisivat saada tietää, miten kiinalaiset poliisivoimat todella kohtelevat tiibetiläisiä terroristeja. He eivät kuule lakoista, järjestyshäiriöistä eivätkä ongelmista, joita olympiakisojen järjestelyiden aikana ilmenee.

Me Euroopan unionin kansalaiset ja edustajat suhtaudumme Kiinaan sillä kunnioituksella, jonka se kiistatta ansaitsee suurena kansakuntana, joka on antanut valtavan suuren panoksen koko ihmiskunnan perintöön. On vahinko, että tämän kunnioituksen vastapainoksi Pekingin viranomaiset kohtelevat meitä todella välinpitämättömästi. Meidän on vaadittava sekä itseltämme että kiinalaiselta kumppaniltamme sopimusten noudattamista ja samojen periaatteiden kunnioittamista.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, *The New York Times* -lehdessä muutama päivä sitten ilmestyneen artikkelin mukaan Yhdysvaltain hallitus ja Euroopan komissio ovat tekemässä sopimusta, jonka nojalla Euroopan maiden hallitukset ja Euroopan unioniin sijoittautuneet pankit ja yritykset saavat antaa Euroopan kansalaisista Yhdysvaltain virastoille tietoja, jotka koskevat luottokorttikauppoja, tehtyjen matkojen yksityiskohtia, sähköposteja sekä käyntejä Internet-sivuilla – kaikki terrorismin torjunnan nimissä.

Neuvotteluja käydään siitä, onko Euroopan kansalaisilla mahdollisuutta turvautua oikeustoimiin Yhdysvaltain hallitusta vastaan, jos he tuntevat henkilökohtaisia oikeuksiaan loukatun, kun heidän henkilötietojaan on käytetty.

Kehotan Euroopan parlamentin puhemiestä ja jäseniä tutkimaan asiaa, ja Euroopan komission toivon antavan selvityksen, jotta parlamentti saa tietoa näiden neuvottelujen sisällöstä ja luonteesta. Euroopan parlamentin

velvollisuus on suojella Euroopan kansalaisten henkilökohtaisia oikeuksia ja yksityisyyttä, jos niitä uhataan rikkoa.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan tuoda esiin ongelman, joka koskee öljyn hinnan nousua ja erityisesti öljyfutuuri- ja markkinoita. Hinnannousulle öljymarkkinoilla on esitetty monia syitä. Yksi syy on kysyntä, toinen tarjonta sekä se, että öljyinfrastruktuuriin on investoitu heikosti monen vuoden ajan. Öljyteollisuuden ja -markkinoiden ammattilaiset kiinnittävät lisääntyvässä määrin huomiota raakaöljyn futuurien naurettavan alhaiseen vakuustalletukseen, joka on 5–7 prosenttia. Tämä tarkoittaa, että jos haluaa ostaa 10 miljoonalla eurolla öljyfutuureita, on tehtävä vain puolen miljoonan euron investointi.

TrimTabs Investment Research, Yhdysvaltain johtava riippumaton tutkimuspalvelu, on sanonut, että jos öljyfutuuri- ja vakuustalletukset nostettaisiin 25–50 prosenttiin eli useimpien osakemarkkinasijoittajien maksamalle tasolle, öljyn hinta laskisi huomattavasti. Markkinoiden alhaiset vakuustalletukset merkitsevät, että markkinat ovat avoimet manipuloinnille. Tästä ei ole mitään epäilystä. Minulla ei ole mitään futuureihin ja raaka-aineisiin sijoittavia ihmisiä vastaan, mutta vakuussumma on naurettavan alhainen.

Tämän ongelman käsittelyä on jatkettava. Vakuussummaa on suurennettava maailmantalouden todella suurten vaikutusten takia. Meidän on tehtävä kaikki mahdollinen, jotta öljyn hinta laskisi koko maailmassa.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Puolan presidentti on päättänyt olla liittämättä nimeään Lissabonin sopimuksen ratifiointiasiakirjaan, koska hän on todennut, että sopimuksella ei ole tehoa sen jälkeen, kun irlantilaiset hylkäsivät asiakirjan kansanäänestyksessä. Puolan presidentti noudatti näin ollen Euroopan unionin toiminnan peruseriaa, jonka mukaan sopimukset tulevat voimaan vasta silloin, kun kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ne ratifioineet. Tämän periaatteen noudattaminen on tähän asti ollut itsestään selvää, ja sitä sovellettiin Ranskan ja Alankomaiden hylättyä perustuslakisopimuksen. Tällöin perustuslakisopimus todettiin tehottomaksi – siitä huolimatta, että sopimuksen ratifiointimenettelyä jatkettiin monessa maassa. On valitettavaa, että sekä Irlannin kansanäänestyksen että Puolan presidentin päätöksen jälkeen jotkut nimekkäätkin poliitikot Euroopan unionissa ovat vaatineet, että Puolan oli ratifioitava tämä asiakirja, vaikka se olisi Euroopan demokratian perimmäisen olemuksen kieltämistä. Vastustan ehdottomasti näitä vaatimuksia sekä heidän harjoittamaansa painostusta ja tietyn tyyppistä kiristystä.

Puhemies. - (IT) Kohdan käsittely on päättynyt.

16. Vuoden 2009 talousarvio: alustavia pohdintoja vuoden 2009 ATE:stä ja neuvotteluvaltuuksista (keskustelu)

Puhemies. - (IT) Esityslistalla on seuraavana Jutta Haugin talousarviovaliokunnan puolesta laatima mietintö vuoden 2009 talousarviosta: alustavia pohdintoja vuoden 2009 alustavasta talousarvioesityksestä ja neuvotteluvaltuuksista – Pääluokka III – Komissio (2008/2025) (A6-0262/2008).

Jutta Haug, esittelijä. - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, miltä Euroopan unionin vuoden 2009 talousarvion pitäisi näyttää ja miltä se voisi näyttää? Olemme puhuneet tästä vuoden alusta lähtien, ja nyt Euroopan parlamentti on siirtymässä seuraavaan vaiheeseen tämän vuoden talousarviomenettelyssä, joka on hieman erilainen kuin aikaisempina vuosina. Tämä johtuu siitä, että haluamme alkaa hiljaksen valmistautua Lissabonin sopimuksen jälkeiseen muutettuun menettelyyn.

Huhtikuussa annetun talousarvion puitteita ja painopistealueita koskevan päätöslauselman jälkeen tulee päätöslauselmamme ”alustavia pohdintoja vuoden 2009 alustavasta talousarvioesityksestä ja neuvotteluvaltuuksista”. Tämä päätöslauselma hyväksyttiin vastalauseita talousarviovaliokunnassa, ja toivon hartaasti, että se hyväksytään yksimielisesti myös täysistunnossa erityisesti siksi, että siihen on sisällytetty asiantuntevien valiokuntien tekemiä kommentteja ja ehdotuksia.

Mistä tässä sitten on kysymys? Otsikko kertoo kaiken. Arvioimme komission meille antamaa alustavaa talousarvioesitystä ja löydämme siitä paljon kritisoitavaa. Mielestämme talousarvioesitys ei ole todenmukainen ja selkeä eikä riittävän läpinäkyvä. Tiedämme jo, että myös komission on tehtävä leikkauksia, jotta menot olisivat keskipitkän ajan niukan rahoituskehityksen mukaiset. Tämä ei kuitenkaan oikeuta sitä käyttämään luovaa budjetoitutekniikkaa lisätäkseen käytettävissä olevaa liikkumavaraa.

Tällaista tekniikkaa on kuitenkin käytetty. Esimerkiksi monivuotisia ohjelmia on jaksotettu takapainotteisesti, tunnettuja ja helposti havaittavia rahoitustarpeita ei oteta huomioon ja takuurahastoa, jonka arvoksi arvioidaan 200 miljoonaa euroa vuodessa, ei ole budjetoitu. Mielestämme komission luvuissa eivät näy ne poliittiset

painopisteet, jotka se itselleen asetti vuotuisessa toimintastrategiassaan. Parlamentti on tukenut voimakkaasti juuri näitä painopisteitä eli ilmastonmuutoksen torjuntaa ja kasvua ja työllisyyttä edistävän kilpailun tukemista. Näihin painopisteisiin liittyvät tiiviisti kestävän Euroopan edistäminen ja tietenkin yhteisen maahanmuuttopolitiikan toteuttaminen.

Tärkeintä on, että ilmastonmuutoksen torjunnan suhteen odotimme suurempaa sitoutumista. Komissio väittää, että talousarviossa on myönnetty lähes 14 miljardia euroa ympäristönsuojeluun, mutta lähempi tarkastelu osoittaa, että tästä 13,842 miljardista eurosta 13 miljardia euroa on jo kohdennettu maaseuturahastoon, koheesiorahastoon ja aluekehitysrahastoon. Määrää on siis suurennettava.

Myös kilpailukyvyyn alalla tarvitaan lisää toimia pääasiassa pienten ja keskisuurten yritysten mutta erityisesti pienyritysten osalta. Ensimmäinen askel oli eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva Small Business Act. Vuoden 2009 talousarvioon on tarkoitettu sisällyttää varat erityistä pk-yritysten palvelua varten, jota voivat käyttää pk-yritykset, joiden on ensin haettava saamisiaan. On todella hyvä, että meillä on lakeja, joissa määrätään, että 30 päivän aikakehystä ei saa ylittää, mutta miten pk-yritysten oletetaan toteuttavan niitä? Siirtymäajan luottojen avulla voidaan kuitenkin estää vararikkoja ja työpaikkojen menetyksiä, ja se on myös meidän etumme.

En halua käsitellä sitä, miten huonosti talousarvio täyttää elintarvikeavun, elintarviketurvallisuuden, Kosovon, Palestiinan tai Afganistanin vaatimukset eli kaikki otsakkeeseen 4 kuuluvat menot. Kollegani tekevät sen ihan kohta.

Haluan vain kertoa neuvostolle, jonka edustaja ei valitettavasti ole enää paikalla – en ymmärrä, miksi hän oli läsnä minuutin puheenvuorojen aikana, mutta poistui, kun aloimme puhua talousarviosta – että parlamentti on päättänyt ryhtyä todelliseen poliittiseen vuoropuheluun sen kanssa. Me haluamme toteuttaa Euroopan painopisteet, ja sitä varten tarvitaan asianmukainen talousarvio. Eihän EU:n talousarvio loppujen lopuksi ole muuta kuin politiikkaa, joka on muunnettu numeroiksi.

(Suosionosoituksia)

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. – *(LT)* Meillä on ainutlaatuinen tilaisuus tutustua aikaisessa vaiheessa Euroopan parlamentin tulevan vuoden tärkeimpiin painopistealueisiin ja saada tietää, mikä parlamentin jäseniä askarruttaa komission käsiteltäväksi jättämässä hankkeessa. Haluan kiittää tämän aikaisessa vaiheessa käytävän keskustelun alkuunpanijaa, esittelijä Jutta Haugia.

Vakuutan teille, että sekä minä että Euroopan komissio kiinnitämme paljon huomiota toimivaan varainhoitoon ja taloudelliseen kurinalaisuuteen. Pidämme arvossa sitä, että te, hyvät parlamentin jäsenet, osoitate jatkuvasti huomiota ja mielenkiintoa näitä asioita kohtaan.

Vaikka arvostankin esittämiänne mielipiteitä, haluan kiinnittää huomionne siihen, että komissio on laatinut vuoden 2009 alustavan talousarvioesityksen vuosien 2007–2013 rahoitussuunnitelmakauden asettamissa rajoissa arvioituaan perusteellisesti talouden ja yhteiskuntaelämän kehitystä koskevia ennusteita ja jätettyään asianmukaisen ja riittävän liikkumavaran ennakoimattomia haasteita varten.

Laatiessamme talousarviota tulevaa vuotta varten pyrimme varmistamaan, että poliittisten painopistealueiden rahoitus tuli konkreettisesti ilmi ja että tavoitteilla oli vahva talousarvioperusta. Näin ollen suurin talouskasvu on odotettavissa ohjelmista, joilla edistetään taloudellista kehitystä ja kilpailukykyä, sekä ohjelmista, joilla edistetään vapautta, turvallisuutta ja oikeutta ja joita rahoitetaan vastaavista budjettikohdista.

Tarkoituksenamme on laatia vuodelle 2009 talousarvio, joka kuvastaa Euroopan unionin ulkopoliittisia päämääriä ja unionin täysipainoista osallistumista kansainväliseen toimintaan. Tämän vuoksi komissio tekee lähitulevaisuudessa talousarvioesitykseen tarkistuksen, jossa esitetään tarkat laskelmat Palestiinan ja Kosovon rahoituksesta. Jo ennen kuin parlamentissa aletaan keskustella alustavasti vuoden 2009 talousarvioesityksestä, komissio tekee ehdotuksia lisärahoituksen myöntämisestä lyhyen ajan toimiin sellaisissa kehitysmaissa, jotka kamppailevat elintarvikkeiden hinnannousun vaikutuksia vastaan. Olemme valmiit perustamaan ”elintarvikerahaston” kehitysmaita varten.

Olen pannut merkille, että teitä huolestuttavat erityisesti otsakkeesta 5 pois jätetyt rahoitusmenot. Voitte olla varmoja, että vuoden 2009 alustavassa talousarviossa on riittävästi tietoja tästäkin kohdasta. Olemme valmiit antamaan kaikki päätöslauselmassa vaaditut tiedot.

Haluan lopuksi kiittää esittelijä Jutta Haugia, jonka ponnistusten ansiosta meillä on nyt ensimmäistä kertaa luettelo uusista pilottihankkeista ja valmistelutoimista jo näin aikaisessa vaiheessa. Näin voidaan arvioida

ajoissa, onko niille mahdollista myöntää rahoitusta, ja helpottaa parlamentin hyväksymien hankkeiden tehokasta toteutusta.

Pidämme jo ensi viikolla – itse asiassa tällä viikolla – kolmenvälisen kokouksen ja ensi viikolla neuvottelukokouksen, jossa valmistellaan ensimmäistä käsittelyä neuvostossa.

Olen varma, että tänäkin vuonna vallitsee sama rakentavan yhteistyön ilmapiiri, josta olemme saaneet nauttia jo useita vuosia, ja että pääsemme yhteisymmärrykseen tämän vuoden lopulla.

Véronique De Keyser, *ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, olen yleisesti ottaen erittäin tyytymätön alustavan talousarvioesityksen otsakkeeseen 4.

Ensinnäkin panen jälleen kerran merkille tähän budjettikohtaan myönnettyjen varojen niukkuuden. Se on täysin ristiriidassa sen kanssa, että Euroopan unionin päämääräksi on ilmoitettu maailmanlaajuisen toimijan rooli. Kyseisen kohdan määrärahat ovat lisääntyneet vuodesta 2008 vain 1,8 prosenttia, mutta sen lisäksi määrärahojen lisäys on alle talousarvion keskimääräisen lisäyksen, joka on 3,1 prosenttia. Voidaankin sanoa, että ulkosuhteille ja kehitykselle varattua osuutta on alustavassa talousarvioesityksessä pienennetty.

Toiseksi vastustan komission lähestymistapaa, koska se haluaa käyttää joustovälinettä ja hätäapua menoihin, jotka ovat itse asiassa ennakoitavissa ja suunniteltuja. Näin ollen Lähi-itä, Kosovo, elintarvikeapu ja makrotaloudellinen apu on arvioitu selvästi liian pieneksi.

Otetaan esimerkiksi Palestiina. Tämän vuoden alustavassa talousarvioesityksessä ehdotettiin maksusitoumusmäärärahoiksi 171 miljoonaa euroa ja maksumäärärahoiksi 100 miljoonaa euroa. Kuitenkin vuonna 2007 käytimme miehitettyihin alueisiin puoli miljardia. Nyt vuoden 2008 kesäkuuhun mennessä olemme käyttäneet jo 365 miljoonaa euroa. Mitä me teemme ensi vuonna? Käytämme joustovälinettä? Pienennämme liikkumavaraa, joka jo nyt on pieni?

Kolmanneksi minua huolestuttaa elintarvikekriisi, joka on muodoltaan ja vaikutuksiltaan samanlainen kuin ilmastonmuutos. Jos EU:lla on painopistealue, sen on oltava tämä! Elintarvikeapuun myönnettyjä määrärahoja on vuoden 2009 alustavassa talousarvioesityksessä lisätty vain 6,8 miljoonalla eurolla eli sillä kuuluisalla kolmella prosentilla, vaikka komissio pyysi vuoden 2008 huhtikuun lopulla lisää 60 miljoonaa euroa ja juuri äsken se pyysi meiltä lisää 40 miljoonaa euroa. Tämä on naurettavaa. Maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman sekä energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävän maailmanlaajuisen rahaston perustaminen on hyvä asia, mutta meidän on lisättävä vuoden 2009 talousarvioon näihin hankkeisiin annettavaa rahoitusta kehitysyhteistyön alalla annettujen sitoumusten lisäksi.

Olen tietoinen, miten tärkeää neuvostolle on Euroopan naapuruuspolitiikka ja Välimeren maiden kanssa tehtävä yhteistyö, mutta otsakkeen 4 rahoitustilanteessa kieltäydyn tukemasta lisävarojen antamista käytettäväksi Välimeren alueeseen. Euroopan unionin ulko- ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa arvioidaan juuri tällaisten pitkän ajan sitoumusten mukaan, jotka kohdistuvat aloille, joilla tarve on suurin. Ilman riittäviä varoja otsaketta 4 varten valittu tee-se-itse-strategia antaa politiikasta erittäin huonon kuvan.

Maria Martens, *kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (NL) Kaikki tämä on tietysti erittäin tärkeää, ja on hyvä tietää asioiden olevan Jutta Haugin hyvissä käsissä. Voin sanoa, että yhteistyö hänen kanssaan on ollut erittäin miellyttävää. Puhun kehitysyhteistyövaliokunnan talousarviota koskevan lausunnon valmistelijana, ja olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanovat, että otsakkeen 4 mukaisia määrärahoja on lisättävä kiireellisesti.

Haluan kuitenkin tässä yhteydessä kiinnittää huomiota kahteen seikkaan, jotka ovat kehitysyhteistyön näkökulmasta tärkeitä. Ensimmäinen niistä on elintarvikekriisi ja toinen on tuloshakuinen arviointi.

Kuten jo on sanottu, elintarvikekriisi on suuri ongelma, ja siksi meidän on pyrittävä löytämään siihen talousarvion avulla ratkaisuja, sekä lyhyen että keskipitkän ja pitkän ajan ratkaisuja. Lyhyen ajan ratkaisuna on elintarvikeapu. Suhtaudun myönteisesti aloitteisiin, joita Euroopan komissio on tässä asiassa tehnyt. Pitkän ajan ratkaisuna on periaatteessa kehitysyhteistyön rahoitusvälineeseen DCI:hin kuuluva elintarviketurvaa koskeva erityisohjelma. Valitettavasti se on kuitenkin vasta pääsemässä vauhtiin eikä vielä toimi kunnolla. Ongelma onkin suurin keskipitkän ajan ratkaisuisissa.

Kehityksessa ja EU:ssa ei kiinnitetä tarpeeksi huomiota kehitysmaiden elintarviketurvaan eikä elintarviketuotantoon. Maaseudun kehittämisohjelmia on, mutta ne eivät useinkaan hyödytä elintarviketuotannon kaltaisia aloja, vaan ennemminkin muun muassa teiden rakentamista.

Voin ymmärtää Euroopan komission ehdotuksen maataloudelle myönnettyjen varojen alikäytön käytöstä tähän tarkoitukseen. Tämä on hyvin hankalaa talousarvion kannalta ja muutenkin. Valtiot, jotka täyttävät sitoumuksensa varata 0,7 prosenttia bruttokansantulosta kehitysapuun, sanovat: antaa muiden valtioiden tehdä samoin, antaa niidenkin täyttää sitoumuksensa, sitten ehkä voimme panna paremmaksi. Niillä on hyvät perusteet sanoa näin, ja se on otettava asianmukaisesti huomioon. Joka tapauksessa on tehtävä selväksi, että varat on todella käytettävä elintarviketurvaan, tuotannon lisäämiseen, köyhien valtioiden köyhien maanviljelijöiden auttamiseen.

Toinen esiin tuomani seikka on tuloshakuinen arviointi. Euroopassa esiintyy yhä enemmän kritiikkiä kehitysyhteistyötä kohtaan, jopa sellaisissa valtioissa, jotka ovat aina olleet anteliaita ja suhtautuneet myönteisesti kehitystyöhön. Arvoisa puhemies, meidän on hyvien aikomusten sijasta toteutettava tuloshakuinen arviointi. Kun ollaan tehokkaampia, saadaan parempia tuloksia. Tällä tavalla ihmiset saadaan vakuuttuneiksi.

Göran Färm, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (SV) Arvoisa puhemies, ensin suuri kiitos Jutta Haugille. Hän on ottanut huomioon monet teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mielipiteet. Hän on esimerkiksi korostanut yhtä tärkeänä pitämäämme asiaa, nimittäin sitä, että komission toimintastrategian ja talousarviossa todella esitettyjen varojen välillä on tietty ristiriitaa esimerkiksi ilmasto- ja energiapolitiikan osalta.

Viime vuonna teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan talousarviota koskevat keskustelut koskivat lähinnä kahta pääkohtaa, Galileota ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituuttia. Voimme nyt todeta, että toteutus on näillä aloilla alkanut hyvin, vaikka tietenkin seuraamme toteutusta yhä. Tänä vuonna voimme sen sijaan keskittyä energia- ja ilmastopolitiikkaan.

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa on monia näkemyksiä näistä asioista. Erityisesti meitä askarruttaa liian pieni liikkumavara, 82 miljoonaa, otsakkeessa 1A. Se ei läheskään riitä näille tärkeille painopistealueille. Ymmärrämme, että neuvosto pyrkii nyt lisäämään liikkumavaraa vuoden 2009 talousarvion muun muassa tekemällä useita hallinnollisia leikkauksia. Se on hienoa – kunhan se vain ei aiheuta ongelmia seitsemännen puiteohjelman toteuttamiselle – mutta ei taida riittää.

Käsittelimämme asioiden suuruusluokan valaisemiseksi: Euroopan strategista energiateknologiasuunnitelmaa SET:tä koskevan mietinnön laatija Jerzy Buzek puhuu *kahdesta miljardista eurosta vuodessa* vuodesta 2009 lähtien kyseinen vuosi mukaan lukien ainoastaan SET-suunnitelman osalta. En tiedä, onko realistista odottaa tällaista, mutta tämä osoittaa, että energia- ja ilmastopolitiikka vaatii huomattavan paljon uutta rahoitusta.

Seitsemännen puiteohjelman sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman CIP:n puitteissa on varattu merkittävä määrä rahaa energia- ja ilmastopolitiikkaan, mutta muistakaa, että nämä määrät vahvistettiin jo vuonna 2005 eli kauan ennen kuin meillä oli aavistustakaan siitä, miltä vuoden 2008 ilmasto- ja energiapolitiikka näyttää.

Olemme parhaillaan aloittamassa useita yhteisyrityksiä, joiden tarkoituksena on muun muassa polttokennojen ja vetykaasuteknologian kehittäminen. Komissio esittää ensimmäisten 30 miljoonan määrärahojen myöntämistä tähän. Varat ehdotetaan kuitenkin otettavaksi seitsemännen puiteohjelman yhteistyöohjelmasta ja sen energiaosuudesta. Tässä ei ole todellisuudessa kyse uusista varoista, vaan varojen uudelleenjakamisesta.

Haluamme muodostaa täydellisen kuvan kaikesta energia- ja ilmastopolitiikan rahoituksesta, koska tällä hetkellä se on melkein mahdotonta. Siihen on alettava myöntää huomattavasti uusia varoja jo vuonna 2009. Olemme sitä paitsi varmoja siitä, että energia- ja ilmastoala on *voimakkain* peruste pitkän ajan talousarvioon tehtävälle väliaikatarkistukselle ensi vuonna.

Eva Lichtenberger, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, voin perimmältään vain yhtyä Jutta Haugin lausuntoihin. Mielestäni ne koskevat myös liikenteelle myönnettäviä varoja. Liikenteelle myönnettyjen varojen osuus on tietenkin kasvanut, mutta se johtuu pääasiassa Galileo-ohjelmaan myönnettyjen varojen lisääntymisestä. Näiden lisäysten syyt ovat loputon tarina ja ne liittyvät jotenkin Euroopan teollisuutta koskevaan politiikkaan.

Haluan kuitenkin arvostella käsiteltävänä olevaa alustavaa talousarvioesitystä siksi, että tarvitsemme lisää varoja matkustajien oikeuksiin, koska tämä ala koskee EU:n kansalaisten oikeuksia. Ennen kaikkea tarvitsemme lisää varoja tutkimukseen ja uusiin liikennestrategioihin, jotta lopultakin pääsemme liikkuvuuteen, joka ei tuhoa ilmastoaa. Euroopan laajuiset verkot vaativat myös hyvin tiukkaa valvontaa, koska tällä alalla käytetään paljon varoja.

Kyösti Virrankoski, *maatalousvaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää Jutta Haugia hyvästä mietinnöstä.

Maatalouden budjetissa keskeisiä ovat suorat tuet ja markkinatoimet, joilla on rahoituskehyksessä oma ylärajan. Menot jäävät 2 027 000 000 euroa alle ylärajan ja ovat 42,8 miljardia euroa. Lisäystä on viisi prosenttia.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta odottaa, että osa tästä marginaalista voidaan käyttää ohjelmaan, jossa koululaisille jaetaan hedelmiä, ja näin edistetään terveitä ruokailutottumuksia. Liikalihavuus on yhä kasvava ongelma nuorison keskuudessa.

Samoin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta odottaa toimenpiteitä maitoalan rakennemuutosrahaston luomiseen. Valiokunta on huolissaan suunnitelmista, joiden mukaan kyseistä marginaalia käytettäisiin kehitysmaiden maatalouden uudenaikaistamiseen. Siihen pitäisi käyttää varoja ulkoisten toimien otsakkeesta neljä, eikä otsakkeesta kaksi.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on huolissaan myös maaseudun kehittämistoimista. Viime vuonna jäi käyttämättä peräti 2,8 miljardia euroa, siksi parlamentti seuraa tarkasti maaseudun kehittämissuunnitelmien toimeenpanoa.

László Surján, *PPE-DE-ryhmän puolesta.* – (HU) Kiitos puheenvuorosta. Jutta Haugin mietinnössä, josta haluan lausua arvostavat kiitokseni, tehdään tarkka yhteenveto siitä, mitä parlamentti ajattelee alustavasta talousarvioesityksestä. Kun kuuntelin komission jäsenen puhetta, minulle tuli tunne, että esittelijä ja komission jäsen sopivat hyvin yhteen, ja tämä voisi herättää meissä tietynlaista intoa. Eräs pikkuseikka vain häiritsee minua: Jutta Haugin puheissa oli kriittinen sävy, ja komission jäsen pyrki rauhoittelemaan esittämällä aikomuksia. Aikomukset ovat hyvä asia, mutta haluaisin, että myös luvut vastaisivat näitä hyviä aikomuksia.

Haluan nyt tuoda esiin kaksi ajatusta tästä monitahoisesta aineistosta. Puheenjohtajavaltio Ranska on, kuten mekin, kiinnostunut vahvasta Euroopasta, mutta valitettavasti se on juuri nyt lakannut rakentamasta sitä. Siihen tarvitaan riittävästi talousarviovaroja. Ranska ymmärtää Eurooppaa ja on tehnyt paljon sen hyväksi. Toivottavasti varojen tasainen leikkaaminen vihdoinkin päättyy. Puheenjohtajavaltion täytyy olla tietoinen, että jokainen alirahoitettu ohjelmiin käytetty sentti on varojen tuhlausta.

Kansanpuolue haluaa, että talousarviomenoista on hyötyä. Siksi se on valmis toimimaan ohjelmien tehostamisen puolesta ja vastustamaan kehnosti toimivia ohjelmia, korruptiota ja sisäpolitiikalla johdettua rahankäyttöä.

Maatalousbudjetin ylijäämä vaihtelee maailmanlaajuisten markkinoiden vaikutuksesta johtuen. On esitetty monia ajatuksia siitä, miten meidän olisi käytettävä nämä varat. Vastustan kaikkia yhtäkkisiä, perustelemattomia päätöksiä niin vuoden 2008 kuin vuoden 2009 talousarviossa. Lisäksi unionilla on suuria velkoja tällä alalla. Kaksitoista uutta jäsenvaltiota joutuvat odottamaan kymmenen vuotta ennen kuin ne saavat saman tuen kuin vanhat, ja kilpailu häiriintyy sisämarkkinoilla kymmenen vuoden ajaksi. Tämä epäoikeudenmukainen tilanne on syntynyt varojen puutteen vuoksi. Jos nyt käy ilmi, että maatalousbudjetissa on vielä varoja, on moraalinen pakko korjata tätä epäedullista kilpailuasemaa.

Maatalousvarojen ohjaaminen muualle on ajatus, jota myös eräät uusien jäsenvaltioiden johtajat ovat kannattaneet. Kaikki kuitenkin tietävät, että kyseessä on sairaalloinen pakkomielle toimia kommunismin jälkeisten johtajien tavoin. He eivät odota taputusta olkapäälle enää Moskovasta vaan Brysselistä.

Meidän on muiden asioiden ohella kohdattava myös Afrikan ongelmat, koska maatalousbudjetin puitteissa siementen ja lannoitteiden muodossa annettavaa apua on vakavasti harkittava. Rahallinen apu tuskin ratkaisee tuotteiden puutetta.

Ryhmäni kannattaa ilmastonmuutosta koskevaa kolmenvälistä tarkistusta ja odottaa kiinnostuneena selvyyttä siitä, mitä maksumäärien yllättävän laskun takana on. Kiitos ystävällisestä huomiosta.

Catherine Guy-Quint, *PSE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, parlamentti päättää tänään talousarvion poliittisista painopisteistä tilanteessa, joka on vaikea sekä sisä- että ulkopoliittikan kannalta. Meidän on selvittävä monista haasteista rahoitusnäkymien tarjoamisesta hyvin ahtaissa puitteissa. Tästä syystä olen erityisen ilahtunut esittelijä Jutta Haugin rohkeasta poliittisesta työstä. Hän on onnistunut ennakoimaan talousarviomenettelyn vaiheet, jotta voisimme päätellä, mihin toimielimemme on menossa. Tämä uusi menettely tekee asiat selvemmiksi kansalaisille ja lisää näin ollen demokratiaa. Näin

on ollut mahdollista ymmärtää parlamentin valiokuntien ja poliittisten ryhmien painopistealueita ja keskustella niistä.

Valitettavasti minun on jälleen kerran moitittava neuvostoa kunnianhimon puutteesta ja siitä, että se on tehnyt järjestelmällisiä leikkauksia komission alustavaan talousarvioesitykseen. Voimme todeta, että sen tarkoituksena on säästää varoja hallinnollisissa menoissa. Siinä ei ole kyse poliittisten painopistealueen määrittämisestä, vaan sellaisten teknisten säästöjen tekemisestä, jotka usein kaksinkertaistavat joidenkin otsakkeiden liikkumavaran, kuten Göran Färm sanoi 1 a alaotsakkeesta. En myöskään ymmärrä maksujen lineaarisia leikkauksia: niitä on miljardi euroa vähemmän kuin alustavassa talousarvioesityksessä.

Otsakkeen 2 osalta asia on selvä. Vuonna 2008 meiltä jäi käyttämättä yli kolmen miljardin euron liikkumavara. Vuoden 2009 talousarvioon komissio ehdottaa yli kahden miljardin euron liikkumavaraa, mutta neuvosto menee vielä pitemmälle ja kasvattaa tätä marginaalia 2,4 miljardiin euroon. Varoja tarvitaan kuitenkin paljon maaseudun kehittämiseen samoin kuin energiaan, maahanmuuttoon, ilmastomuutokseen ja kansainväliseen yhteisvastuuseen.

Nyt, kun elintarvikeriippumattomuudesta tulee päivä päivältä pakottavampi asia ja kun näyttää siltä, että jollemme tee mitään, syömisestä tulee ylellisyyttä Euroopassa, neuvosto on päättänyt vähentää maatalousmenoja. Vaikka ette olekaan kajonneet niihin budjettikohtiin, jotka ovat perinteisesti olleet meidän painopistealueitamme, olette unohtaneet lisätä varoja kaikkiin niihin kohtiin, joihin olette luvanneet lisätä varoja. Samalla tavoin voidaan kysyä, eikö Irlannin äskettäisen epäonnistuneen kansanäänestyksen sekä kaksi vuotta sitten pidettyjen Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestysten jälkeen yhteydenpito kansalaisiin ja heihin kohdistuva tiedotus ole tärkeätä toimintaa, joka vaatii huomattavia sijoituksia. Ellemme myönnä kansalaisiin kohdistuvan viestinnän, yhteydenpidon ja kuulemisen tärkeyttä, saamme kärsiä tällaisen autismin seurauksista kaikissa kuulemisissa ja mielipidemittauksissa.

En myöskään koskaan ymmärrä neuvoston käytöstä otsakkeen 4 osalta. Toteamus on selvä ja se on aina sama. Tämä otsake on hämmästyttävän alirahoitettu, ja olisikin kiellettävä sellaisten lupauksen teko, joita ei koskaan pidetä. Miten voimme toivoa pystyvämme ratkaisemaan ongelmia, jotka liittyvät monenkeskisten suhteiden kehittämiseen, kuten maailman nälkäongelmia tai demokratian lujittamista, ellemme ehdota varojen lisäämistä? Ehdotatte leikkauksia jopa toimiviin politiikanaloihin.

On vain yksi asia, jonka voimme tehdä seuraavien viikkojen aikana: voimme tarkistaa kunkin budjettikohdan ja kirjoittaa ne uudestaan, mutta myös selvittää mahdollisuudet luoda sellainen budjettikehyys, jonka avulla Euroopan unionille saadaan realistinen, yhteisvastuullinen talousarvio vuodelle 2009.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aluksi kiittää Jutta Haugia yhteistyöstä laadittaessa tätä mietintöä, jota ryhmäni tukee. Tuemme myös Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattisen ryhmän sekä Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän tekemiä muutamia tarkistuksia. EU:n talousarvio on tietenkin tärkeä poliittinen väline, vaikka sen määrärahat ovatkin vaatimattomat kokonaistalouteen verrattuna. Myös poliittisten painopistealojen pitäisi tietysti näkyä vuoden 2009 talousarviossa, joten mitä näemme? EU:n valtioiden tai hallitusten päämiehet ovat hyväksyneet kunnianhimoisen energiapoliittisen toimintaohjelman. Näkyykö tämä talousarviossa? Ei näy. Talousarviosta ei löydy selviä uusia painopistealueita siihen suuntaan. Valtioiden tai hallitusten päämiehet ovat esimerkiksi päättäneet, että olisi harkittava 12 pilottihankkeen käynnistämistä sellaisia hiilivoimaloita varten, jotka sieppaavat ja varastoivat hiilidioksidin. Kukaan ei kuitenkaan tiedä, mistä rahoitus on tarkoitus saada. Eikö näiden pilottihankkeiden pitäisi näkyä EU:n talousarviossa? Kysyn vaan.

Valtioiden tai hallitusten päämiehet haluavat, että kunnianhimoista yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa täydennetään tänä syksynä hyväksymällä maahanmuuttosopimus. Entä rajavirastoa, Frontexia, koskevat tavoitteet, kenen tehtävä loppujen lopuksi on auttaa erityisen heikossa asemassa olevia maita selviytymään köyhyyttä pakenevien pakolaisten virrasta? Sikäli kuin olen kuullut, varoja ei ole tarpeeksi, jotta tämän työn päämäärät voitaisiin saavuttaa.

Ulkopolitiikka on jatkuvasti alirahoitettua. Se näkyy myös tänä vuonna, kun Palestiinan ja Kosovon auttamiseksi ei taaskaan ole läheskään realistista rahamäärää. Euroopan parlamentin sosialistiryhmä on ehdottanut, että maatalousbudjetin käyttämättä jääneitä varoja siirrettäisiin aloille, joilla budjettikehyys on liian ahdas. Tätä ratkaisua käytettiin Galileo-satelliittinavigointijärjestelmän rahoituksessa. Komissio on toisaalta ehdottanut kehitysyhteistyön rahoittamista maatalousbudjetista. Mielestäni se ei ole lainkaan hyvä idea. Se sotkisi kaikki asiat.

Ryhmäni ei voi hyväksyä ensisijaisesti sitä, että me keskustelemme nyt rahoitusnäkyvien tarkistuksesta. On ensi sijassa jäsenvaltioiden valtiovarainministerien tehtävä osoittaa, miten he aikovat sovittaa yhteen valtioiden tai hallitusten päämiesten päämäärät ja budjettikehyksessä määritellyt enimmäismäärät.

Gérard Onesta, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, Jutta Haug varoittaa aivan oikein komissiota sen alustavaan talousarvioesitykseen tehtävistä mahdollisista parannuksista puhuessaan hallintomenojen läpinäkyvyydestä erityisesti virastojen osalta, rahoitussuunnitelmien parantamisesta ja henkilöstövoimavarojen paremmasta arvioinnista.

Aion keskittyä kommentteissani Jutta Haugin mietinnön kohtaan, jossa tuodaan esiin se, ettei EU:n talousarvio vastaa ilmastonmuutoksen torjumisen vaatimuksia. Talousarviomme on itse asiassa prosenttien Euroopan bruttokansantuotteesta, mikä on mitättömän vähän verrattuna siihen, että Yhdysvallat sitoutuu liittovaltiotasolla 20 prosenttiin bruttokansantuotteesta.

Komissio kertoo, että se käyttää tästä mitättömästä prosenttiosuudesta ilmastonmuutokseen 10 prosenttia – toisin sanoen 0,1 prosenttia bruttokansantuotteesta. Kuitenkin YK:n ilmastonmuutosta koskevassa puitesopimuksessa, Sternin raportissa, YK:n kehitysohjelmassa ja maailmanpankissa meille sanotaan, että jos haluamme todella torjua ilmastonmuutoksen vaikutukset, meidän on käytettävä siihen 0,6–1,6 prosenttia bruttokansantuotteesta. Sternin raportissa prosenttiosuus bruttokansantuotteesta on jopa kaksi prosenttia. Komissio on siis 500–2000 prosenttia jäljessä määrästä, jota kaikissa näissä kansainvälisissä raporteissa suositellaan.

Tässä toinen mielenkiintoinen luku: YK:n ilmastonmuutosta koskevassa puitesopimuksessa – jälleen kerran – sanotaan, että kehitysmaiden auttamiseksi toteutettaviin hankkeisiin tarvitaan noin 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuodessa. Komissio sanoo, että tämä on mielenkiintoista, että se aikoo perustaa maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman ja että se antaa liittoumalle 20 miljoonaa euroa vuodessa kolmen vuoden ajan. Tarvittavan summan ja saatavissa olevien varojen välillä on siis valtava kuilu. Kun sanon kuilu, tarkoitan sellaista ammottavaa aukkoa, johon kaikki ilmakehän hiili voitaisiin tunkea.

Tiedän kyllä, että komissiolla on vain vähän liikkumatilaa. Menomäärärahat on vahvistettu, kullekin ohjelmalle myönnetty määrärahat on vahvistettu, kussakin ohjelmassa rahoitettavat toimet ja niiden ehdot on vahvistettu. Lisäksi neuvosto ei anna yhtään periksi, ja mikä vielä pahempaa, leikkaa menoja. Onneksi komissiolla on aloiteoikeus. Kunpa se vaan käyttäisi sitä! Talousarviomme on rahoitusnäkyvien enimmäismäärien rajoissa, kuten Catherine Guy-Quint sanoi. Meillä on vähintään kahden miljardin euron marginaali. Ellemme käytä tätä kahden miljardin euron liikkumavaraa, se ei ole vain viehkeä budjettitekniinen erehdys, vaan epäonnistuminen vaarassa olevan Eurooppa-hankkeen pelastamisessa, epäonnistuminen vaarassa olevan planeetan pelastamisessa.

(Suosionosoituksia)

Wiesław Stefan Kuc, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, toimikautemme alussa yritämme kaikki kovasti lisätä EU:n tehtävien toteuttamiseen tarvittavia varoja. Hyväksyessään budjettikehyksen vuosille 2007–2013 neuvosto ei valitettavasti pitänyt tarpeellisena korottaa EU:n talousarvion tasoa. Nyt saamme nähdä tämän päätöksen kohtalokkaat seuraukset.

Lissabonin strategian yhteydessä toteutettavien tehtävien lisäksi olemme saaneet viime aikoina huomata, että myös muita yhteisiä toimia on tullut lisää. Mainitsen vain muutamia: Euroopan laajuiset liikenneverkot, Euroopan teknologianinstituutti, ilmastonmuutoksen torjuminen. Jo Galileo-ohjelman rahoituksessa oli ongelmia, ja nyt alkaa näkyä seuraava ongelmavyöhyke, paljon suuremmassa mittakaavassa. Miksi esitämme yleviä suunnitelmia, kun jo nyt tiedämme, ettei meillä ole varaa toteuttaa niitä? Yhteisen maatalouspolitiikan toteuttamiseen tarkoitettujen varojen vähentäminen ja niiden siirtäminen muihin kohteisiin ei riitä pitkälle, ja kuinka käy jo käynnistetyille ohjelmille?

Kollegani Jutta Haugin tehtävä olisi ollut äärimmäisen vaikea, vaikka hän olisi yrittänyt täyttää odotuksemme vain osittain. Onnittelinkin häntä vilpittömästi tämän vaikean tehtävän suorittamisesta ja toivon, ettei tarkistuksia ole liian paljon.

Esko Seppänen, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FI) Arvoisa puhemies, komission talousarviolinja on erittäin tiukka.

Jutta Haugin mietinnössä kiinnitetään perustellusti huomiota suppeisiin marginaaleihin monissa pääluokissa. Vähiten joustavuutta on pääluokassa neljä. On ilmeistä, että Palestiinalle ja Kosovolle vuonna 2009 annettavat

määrärahat eivät mahdu talousarvion raameihin. On periaatteessa kyseenalaista, voidaanko joustovälinettä käyttää näihin tiedossa oleviin tarpeisiin, jotka ylittävät pääluokkaan budjetoidut määrärahat.

Ryhmämme tukee ilmastonmuutoksen torjuntaa, ja olisimme halunneet, että tavoite näkyisi selvemmin talousarviossa. Sen sijaan EU:n militarisoimista palvelevat turvallisuus- ja puolustuspolitiikan määrärahat eivät kuulu yhteiseen talousarvioon, vaikka neuvosto sitä ehdottaisi, erityisesti nyt Ranskan puheenjohtajakaudella.

Syntyi uusi tilanne, kun Irlanti demokraattisesti hylkäsi EU:n perustuslakiesityksen, ja se vaikuttaa ennakoimattomalla tavalla vuoden 2009 talousarvioesitykseen.

(Suosionosoituksia)

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Pitkän ajan talousarvioennusteen ja todellisen talousarvion välinen kuilu on jo kolmen vuoden ajan vähitellen syventynyt.

Jäsenvaltioiden hallitukset eivät käytä budjettivaroja riittävän dynaamisesti hyväkseen, ja siksi varoja siirretään nopeasti jäädytettyihin talousarviovaroihin. Määrät kasvavat vuosi vuodelta.

Toisaalta suuntaus kohti maksujen nousua vuoden puolivälissä vähenee, ei ainoastaan suhteessa bruttokansantuotteeseen vaan myös absoluuttisesti vuoden puolivälissä. Hyväksymällä tällaisen lähestymistavan parlamentti pehmentää jäsenvaltioiden hallitusten toimintaympäristöä ja tekee siitä vähemmän vaativan. Tämä näkyy tulevaisuudessa siinä, että Euroopan unionin tärkeimpien politiikanalojen toteuttamisaste pienenee. Tilanne on huolestuttava, ja esittelijä Jutta Haug kiinnittää siihen huomiota monin tavoin.

Haluan kiinnittää erityistä huomiota talouskasvua ja työllisyyttä tukevaan kilpailu- ja koheesio politiikkaan osoitettujen menojen jatkuvaan suhteelliseen ja absoluuttiseen vähenemiseen. Tällainen kehitys ei lisää kansalaisten luottamusta Euroopan unionin toimiin. Nämä eivät ole hyviä uutisia ottaen huomioon vaalivuoden 2009.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Jutta Haugin mietinnössä esitetään hyvin aikaisessa vaiheessa alustavaa talousarvioesitystä koskevat alustavat pohdintamme. Yhdistämme ne 17. heinäkuuta pidettävän kokouksen neuvotteluvaltuuksiin.

Ilman uudistussopimusta jotkut tärkeät kohdat tulevaisuuteen suuntautuvasta yhteisestä politiikasta eivät tietenkään vielä ole voimassa, mutta ilman sopimustakin moni asia osoittaa, että alustavaa talousarvioesitystä on syytä muokata: pakottavat ja silmiinpistävät puutteet erityisesti ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, EU maailmanlaajuisena toimijana otsakkeessa 4. Myös G8-huippukokouksesta odotettavat tulokset ja 19.–20. kesäkuuta kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät on otettava huomioon.

Eurooppa-neuvosto on esittänyt itse asiassa ainakin 13 kohdan tehokkaan ohjelman monivuotisen rahoitus suunnitelman tarkistamiseksi: Frontexin kehittäminen edelleen, Europol, Eurojustin vahvistaminen, luonnonkatastrofeja koskevat toimet, toisen sukupolven biopolttoaineita ja vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa teknologiaa koskevat pilottihankkeet, kehitysmaiden maatalousrahastot, elintarviketurvan tukeminen ja vakaannuttaminen, julkisen kehitysavun nostaminen 0,7 prosenttiin BKTL:stä vuoteen 2015 mennessä, kehitysmaiden kauppaa tukeva apu, maahanmuuttopolitiikka ja uudet rahoituslähteet ilmastonmuutoksesta selviämiseksi.

Odotan innoissani, miten valtiovarainministerit, joiden kanssa meidän nyt on neuvoteltava, suoriutuvat näistä valtioiden tai hallitusten päämiesten esittämistä innovaatioista ja minkälaisia lukuja ja ehdotuksia he antavat näiden valtioiden tai hallitusten päämiesten poliittisten päätelmien tukemiseksi.

Haluan keskittyä kahteen muuhun osaan. Kannatan nimenomaan yleisiä linjoja, joita esittelijä on tuonut esiin muun muassa asiantuntevien valiokuntien kanssa tehdyn tehokkaan yhteistyön ansiosta. Jos komissio nyt aikoo säästää maatalouskuluista voidakseen laatia uuden ohjelman kehitysmaiden maanviljelijöiden auttamiseksi, kaikki ovat tervetulleita keskustelemaan, mistä nämä varat tulevat. Tällaisen hankkeen piilottaminen otsakkeen 2 alle luomalla uusi oikeusperusta ei yksinkertaisesti käy päinsä! Jos tarkoituksena on rahoittaa sitä tällä tavoin, tekemämme sitoumukset huomioon ottaen kyseessä on rahoitusnäkömiön tarkistaminen, jolloin asia kuuluu otsakkeeseen 4.

Toiseksi meidän on keskusteltava vielä paljon siitä, edetäänkö asiassa antamalla nämä varat suoraan Yhdistyneille Kansakunnille tai maailmanpankille ilman, että tehdään sisäisiä tarkastuksia ja saadaan tiettyjä vakuuksia siitä, että poliittisia painopisteitä noudatetaan. Kokemustemme mukaan se ei ole niinkään helppoa!

Tiedämme tietenkin, että käytimme esimerkiksi Palestiinaan kolme kertaa niin paljon varoja vuonna 2008 kuin mitä alustavassa talousarvioesityksessä vuodelle 2009 on varattu. Uudet haasteet ja poliittiset päätökset huomioon ottaen emme saa enää hyväksyä emmekä sietää sitä vanhaa temppeä, että yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja uusia painopisteitä rahoitetaan kehitysmaiden kustannuksella otsakkeen 4 mukaisesti.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, talousarvio on poliittinen väline, ei kirjanpitoväline. Tässä mietinnössä on se suuri etu, että mielestäni siinä ohitetaan tekniset seikat ja korostetaan joitakin poliittisia seikkoja.

Kaksi tärkeintä seikkaa ovat ensinnäkin se, että EU:n talousarvio ei vastaa EU:n tarpeita ja päämääriä, ja toiseksi se, että kyseisessä talousarviossa eivät näy EU:n muiden virastojen tarkoin kartoittamat EU:n poliittiset painopisteet.

Mitä voimme tehdä ensimmäisen kohdan osalta? Mitä mietinnössä sanotaan? Pyydämme, että maksumäärärahojen hyvin alhaista tasoa nostetaan. Sen lisäksi – ja tämä on hyvin tärkeää: tämä on jo sanottu, mutta haluan sanoa sen vielä kerran – pyydämme, että liikkumavarat käytetään parhaalla mahdollisella tavalla. Toisin sanoen jos voimme välttää varojen tuhlausta tietyillä politiikanaloilla ja käyttää säästyneet varat EU:n politiikanaloihin, on hyvin tärkeää, että teemme niin.

Toinen seikka oli, kuten sanoin, se, että talousarviosta eivät meidän mielestämme käy ilmi poliittiset painopisteet. Keskityn kahteen esimerkkiin. Ne on jo mainittu joidenkin muiden parlamentin jäsenten puheenvuoroissa, mutta toistan ne vielä:

Mitä olemme viimeksi kuluneen poliittisen vuoden aikana pitäneet pahimpana EU:ta uhkaavana ongelmana? Energiapolitiikkaa, ilmastonmuutosta, elintarvikehuoltoa koskevia ongelmia. Rahamäärät, joita talousarviossa on myönnetty tähän poliittiseen ongelma-alueeseen, ovat hyvin pieniä.

Toinen monien jo mainitsema ongelma on ulkopoliittikka. Nyt, kun Eurooppa avautuu ja levittelee siipiään, vähennämme menoja jälleen kerran.

Kolmas asia, jota haluan itsepintaisesti korostaa, on viestintäpolitiikka. Näette, mitä tapahtuu, EU:ta vaivaa toimielinkriisi, joka aiheuttaa ongelmia. Tarvitsemme poliittisia aloitteita, ja näitä poliittisia aloitteita varten tarvitaan viestintää ja määrärahoja.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Minäkin haluan aluksi kiittää Jutta Haugia ja komission jäsentä. Minunkin muistiinpanoissani mainittiin Ranskan puheenjohtajakausi, mutta valitettavasti Ranskan edustaja on jo poistunut.

Eräs jäsenvaltioita ilahduttava piirre talousarviossa on maksumäärärahojen alhainen prosenttiosuus. Luulen, että 0,9 on yksi alhaisimmista prosenttiosuuksista, joita olemme viime vuosina nähneet. Voimme pohtia, onko tämä realistista vai ei. Siinä ei ole mitään vikaa, jos prosenttiosuus on alhainen, mutta sen pitää olla realistinen, ja olemme jo kuulleet, että saatamme joutua asettamaan suuren määrän uusia painopisteitä.

Eräs kohta, johon meidän on paneuduttava, on – kuten moni on jo sanonut – otsake 4. Kun katsoo tätä otsaketta, yksi tärkeimmistä organisaatioista, johon varoja myönnetään, on Yhdistyneet Kansakunnat. Palasin juuri talousarvion valvontavaliokunnan Kosovon vierailulta. Siellä kuulemamme Yhdistyneitä Kansakuntia koskevat asiat eivät juurikaan herättäneet optimismia. Mielestäni komission on tarkasteltava uudelleen kyseistä organisaatiota koskevaa politiikkaansa.

Toinen tarkasteltava kohta on talousarvion otsake 5. Luullakseni sen liikkumavara on nykyisellään 121 tai 123 miljoonaa. Miltä tämä liikkumavara näyttää, kun tiedetään, että inflaatio kasvaa nopeasti, neljästä viiteen prosenttia vuodessa? Mitä seurauksia tästä on komission ehdottamiin muun muassa henkilöstövoimavaroja ja rakentamista koskeviin menoihin ja minkälaisia johtopäätöksiä tästä tulisi tehdä?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on tullut esiin neljä seikkaa, joita haluan käsitellä lähemmin. Vuoden 2009 talousarviossa maksusitoumusten osuus on 1,04 prosenttia bruttokansantulosta ja maksujen osuus vain 0,9 prosenttia bruttokansantulosta, mikä tarkoittaa jopa 3,3 prosentin laskua verrattuna vuoden 2008 maksuihin. Näin pienellä talousarviolla on vaikea toteuttaa Euroopan komission ja parlamentin hahmottelemia painopisteitä varsinkin, kun painopisteet

lisääntyvät selvästi vuosittain. Kolmantena seikkana esittäisin sen, että otsakkeen 4, jonka otsikkona on kuvaavasti "EU maailmanlaajuisena toimijana", määrärahoihin on syytä kiinnittää erityistä huomiota, koska niiden määrä on vain 1,8 prosenttia suurempi kuin vuonna 2008, vaikka jo vuosia on nähty, että tämä ala on jatkuvasti ollut alirahoitettu. Neljäs seikka on, että näin vaatimaton määrärahojen lisäys otsakkeessa 4 kummastuttaa siksin, että EU:n elintarvikeapu kehitysmaille otetaan juuri tästä kohdasta ja että maatalouden perusraaka-aineiden hinnat ovat nousseet kymmenillä prosenteilla viimeisten 10–15 kuukauden aikana.

Haluan lopuksi onnitella esittelijää Jutta Haugia erittäin perusteellisesta mietinnöstä, joka jälleen kerran osoittaa sen valitettavan asian, että sekä komissio että neuvosto suhtautuvat talousarvion laadintaan lähinnä kirjanpidon näkökulmasta.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme määrittelemässä selkeät neuvotteluvaltuudet ensi viikolla neuvoston kanssa käytäviä keskusteluja varten.

Ymmärrän, miksi monet puheenvuoron käyttäneet kollegat ovat vaatineet erityistä lisäpanostusta sellaisiin asioihin, jotka liittyvät heidän toimivaltuuksiensa soveltamisalaan – muun muassa ulkosuhteisiin. Olen kuitenkin sitä mieltä, että erityisesti tänä vuonna valtuutuksen perustana pitäisi olla se, mitä kansalaiset odottavat talousarviolta, eikä niinkään se, mitä monet meistä odottavat omien erityisten etujemme tai muiden huolenaiheidemme vuoksi.

Meidän on keskityttävä neljään Euroopan kansalaisia tällä hetkellä mielestäni eniten askarruttavaan seikkaan. Nämä seikat ovat korkeat hinnat, ilmastonmuutos, kilpailukyky ja ympäristö.

Nämä ovat ne neljä kulmakiveä, joiden varaan valtuutus olisi rakennettava. Mielestäni olemme oikealla tiellä, mutta emme saa kadottaa näitä linjauksia näköpiiristämme.

Haluan sanoa pari sanaa elintarviketurvaa koskevasta ajatuksesta, jonka puheenjohtaja Barroso veti takataskustaan eilen ja jonka hän aikoo esittää G8-huippukokouksessa tänään tai huomenna, ellen erehdy. Meidän olisi tutkittava tätä ajatusta, mutta sitä olisi tutkittava vakiomuotoisesta näkökulmasta samalla tavalla kuin laadittaessa EU:n talousarviota. Toisin sanoen meidän olisi käsiteltävä sitä neuvoston kanssa talousarvion periaatteena ja päätettävä, voidaanko se ottaa käsiteltäväksi EU:n ehdotuksena kansainvälisillä foorumeilla.

Lopuksi sanon muutaman sanan maahanmuutosta. Tulen jäsenvaltiosta, jonka ulkorajoihin, jotka ovat EU:n rajat, kohdistuu valtava paine. Tämä koskee erityisesti merirajoja. Mielestäni tänä vuonna olisi panostettava Frontexiin ja erityisesti sen meriin liittyviin toimiin kuten Egeanmerellä toteutettavaan Poseidon-operaatioon, jonka avulla pelkästään viime vuoden kesäkuukausina voitiin puuttua keskimäärin 700–800 laittomaan maahantulotapakukseen.

Tarvitsemme tätä panostusta, ja lisäksi meidän on saatava vihdoinkin talousarvioon mukaan – ja olen yhteydessä muihin parlamentin jäseniin tämän saavuttamiseksi – ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuumekanismi maahanmuuttajien vastaanottamisesta aiheutuvien hallinnollisten kulujen ja hallinnollisen taakan käsittelemiseksi.

Tällaista meillä ei vielä ole, mutta me tarvitsemme sen. Asiasta koituu joillekin jäsenvaltioille suurta painetta, ja mielestäni meillä on erityinen velvollisuus saada se toimimaan.

Päätän puheeni samalla tavoin kuin aloitin sen. Talousarvio ei voi olla onnistunut, ellei se vastaa kansalaisten odotuksia, vaan on lobbausryhmien erityisetujen mukainen.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Kiitos Jutta Haugille hänen erinomaisesta mietinnöstään.

Alustavassa talousarvioesityksessä vuodelle 2009 on toisaalta kysymys tilikautena 2007–2013 hyväksytyjen ohjelmien vahvistamisesta, toisaalta taas siinä painotetaan entistä enemmän kiireellisten ongelmien ja haasteiden ratkaisemista. Aluepolitiikan alalla meidän etumme mukaista on parantaa alikehittyneillä alueilla asuvien sosiaalista ja taloudellista asemaa. Tavoitteenamme on vähentää Euroopan eri alueiden välistä epätasa-arvoa. Verrattuna vuoteen 2008 menojen alaotsakkeen 1b mukaiset maksut vähenivät lähes 14 prosenttia. Me tietenkin toivomme voivamme selvittää nykyisistä ja tulevista haasteista siten, että yhteisvastuullisuuden periaatetta noudatetaan kaikkialla yhteisössä. Tämän vuoksi meidän on varmistettava, että koheesiopolitiikkaan tarvittavat varat turvataan myös tulevaisuudessa.

Jotta voisimme vakuuttaa kansalaisemme siitä, että heidän varojaan käytetään vastuullisesti, meidän on varmistettava, että toimintaohjelmat ja suuret hankkeet pannaan tehokkaasti täytäntöön. Jäsenvaltioiden

esittämät analyysit ja niistä aiheutuvat toimet ovatkin tärkeässä asemassa. On tärkeää arvioida vuosien 2000–2006 koheesiopolitiikan tuloksia.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kaikkein ensimmäiseksi sanoa, että kunnioitan suuresti Jutta Haugia, joka esitti innostuneena kattavan, vaativan ja samalla hyvin rohkean talousarviota koskevan mietinnön, joka hyväksyttiin yksimielisesti talousarviovaliokunnan äänestyksessä. Mietinnön tarkoitus on selvittää parlamentissa esitettyjä vaatimuksia parantaa vuoden 2009 talousarvion valmistelun läpinäkyvyyttä ja selvyttä.

Mietinnössä tulevat esiin tietenkin parlamentin päävaatimukset, kilpailukykyyn liittyvät politiikanalat, aluepolitiikka, tutkimus-, kehitysyhteistyö-, maataloustuki- ja elintarviketurvapolitiikka, ja hieman vähemmässä määrin vaatimukset, jotka koskevat ulkopoliittikkaa ja Euroopan naapuruuspolitiikkaa, kuten aiemmin korostettiin.

Koska aikaa on vähän, haluan korostaa, että on entistäkin tärkeämpää välttää alaotsakkeen 3b määrärahoista luopumista. Ilmapiiri on nyt sellainen, että suuri yleisö ei luota EU:hun. Eurooppa tekee kaikkensa kansalaistensa innostamiseksi, ja siksi tuntuu olennaisen tärkeältä, että pyrimme kulttuuri-, nuoriso- ja terveyspolitiikan avulla luomaan todellisen Euroopan kansalaisuuden. Olen samaa mieltä Jutta Haugin kanssa siitä, että vähiten on lisätty juuri niitä toimintoja, joilla voidaan osoittaa, mitä Eurooppa tekee kansalaistensa hyväksi.

Lopuksi haluan pyytää neuvostolta ja sen puheenjohtajavaltiolta – minustakin on valitettavaa, että neuvoston edustaja ei ole läsnä tässä ratkaisevan tärkeässä osassa keskustelua – etteivät ne tekisi alustavaan talousarvioesitykseen liikaa leikkauksia ensimmäisessä käsittelyssä, kuten niillä on ollut tapana tehdä viime vuosina. Juuri tämän vuoksi toimielintemme on tehtävä tiivistä yhteistyötä. Euroopan parlamenttia on kuultava, koska se on Euroopan yhteinen poliittinen vaikuttaja. Tärkeämpää kuitenkin on, että se on kansalaisten edustaja, kun kyseessä on keskeinen poliittinen toimi eli talousarvion hyväksyminen.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, puhuessamme Euroopan komission laatimasta alustavasta talousarvioesityksestä vuodelle 2009 meidän olisi kaikkein ensimmäiseksi huomattava, että maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärä nousee 134,4 miljardiin euroon, eli lisäys on 3,1 prosenttia. Samalla kuitenkin maksumäärärahojen määrä laskee 3,3 prosentilla, ja kaikkein nopeimmin, 14 prosentilla, vähenevät EU:n koheesiopolitiikkaan myönnettävät maksumäärärahat. EU:n koheesiopolitiikkaan myönnettävien maksumäärärahojen väheneminen on tietenkin yhteydessä siihen, että ohjelmia koskevat pitkittyneet ongelmat estävät jäsenvaltioita aloittamasta EU:n määrärahojen täysimääräistä käyttöönottoa. Euroopan komission olisi kuitenkin pitänyt kiinnittää enemmän huomiota siihen, että varojen käyttöönoton aloittaminen olisi helpompaa ja että hallinnollinen taakka olisi kevyempi, eikä vähentää mekaanisesti maksumäärärahoja. Mielestäni meidän on pohdittava tätä asiaa perusteellisesti jälleen kerran neuvottelukokouksessa. EU:n roolia maailmanlaajuisena toimijana koskevan otsakkeen 4 osalta on ilmeistä, että Euroopan komission ehdottama määrä ei riitä. Otsakkeen 4 alustavia lukuja on harkittava uudelleen ottaen huomioon EU:n sitoumukset Kosovossa, Palestiinassa ja muualla, jotta päästään realistisiin lukuihin. EU:n uusiin painopistealueisiin eli EU:n yhteiseen energiapolitiikkaan ja ilmastonmuutoksen torjuntaan liittyviin tavoitteisiin myönnettävä määrä ei selvästikään riitä. EU:n talousarvion rakenteeseen voidaan tietenkin tehdä merkittäviä muutoksia vain EU:n rahoitusnäkymiä koskevan puolivälin tarkastelun yhteydessä, mutta tiettyjä muutoksia voidaan ottaa käyttöön aiemminkin. Uusille jäsenvaltioille voidaan esimerkiksi sallia se, että suurempi osa EU:n määrärahoista ohjataan energiatehokkuuden lisäämiseen ja joihinkin kotitalouksien lämmitystä koskeviin ohjelmiin. Lopuksi totean toimielinten osalta sen, että vuoden 2009 talousarviomenettely aloitettiin olettaen, että Lissabonin sopimus tulee voimaan ensi vuonna. Lissabonin sopimuksen nykytilanne ei ole kovin selvä, ja on tärkeää päästä yksimielisyyteen siitä, miten tilanne vaikuttaa toimielinten talousarviotyöskentelyyn liittyviin menettelyihin. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Sisämarkkinoiden tukeminen on perusteltua, jos kuluttajatytyväisyys paranee turvallisten tavaroiden ja palveluiden myötä ja mahdollisten ongelmien tullessa helpommin ratkaistuiksi. Edellytyksenä kaikelle tälle kuitenkin on, että varmistetaan reilun kilpailun säilyminen.

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan vuoden 2009 talousarvioon tekemät ehdotukset noudattavat tätä suuntausta. Haluamme lisää määrärahoja sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkolle, SOLVITille. Se ei ole täyttänyt siihen aiheellisesti kohdistettuja odotuksia tehokkaana välineenä, jonka avulla kansalaiset voivat ratkaista sisämarkkinoilla eteen tulevia lainsäädännöllisiä ongelmia.

Kannatamme myös lisärahoituksen antamista hankkeille, jotka koskevat kuluttajia, markkinatutkimusta, hintoja sekä markkinavalvontaa.

Kerättyjen tietojen avulla voidaan selvittää mahdollisia vääristymiä ja myötävaikuttaa sellaisten keinojen löytämiseen, joilla epäkohdat voidaan korjata. Huomautamme, että useimmissa käsittelemisissä luvuissa määrärahat ovat riittäviä, mutta meitä huolestuttaa eräs piirre: talousarvion menojen nykyinen rakenne on täysin läpinäkymätön.

Tämä tekee mahdottomaksi valvoa demokraattisesti, mihin julkiset varat menevät. Parlamentti tuomitsee tällaisen jyrkästi.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Euroopan parlamentin alustavaa talousarvioesitystä vuodelle 2009 koskevan ensimmäisen mietinnön pitäisi osoittaa hyvin selvästi Euroopan unionin nykyiset poliittiset painopisteet.

Katsonkin, että mietinnössä korostetaan laajasti maapallon lämpenemisen torjuntaan liittyvien varojen riittämättömyyttä, mutta siinä ei käsitellä tarpeeksi elintarvikekriisiä, jonka kanssa Euroopan unionin kansalaiset joutuvat elämään. Hintakriisi ja elintarviketurvakysymys, joiden kanssa kamppailemme ensimmäistä kertaa yli kolmeen kymmeneen vuoteen, on otettava yhdeksi talousarvion painopistealueista.

Mielestäni ainoa väline, jonka avulla pystymme tehokkaasti selviämään tilanteesta, on yhteinen maatalouspolitiikka. Se ja vain se voi taata elintarvikkeiden riittävän tuotannon Euroopassa.

Tämän vuoksi en kannata EU:n talousarvion otsakkeen 2 tarjoaman liikkumavaran käyttöä muihin aloihin kuin maatalouteen. Lisäksi olemme nähneet useiden vuosien ajan, että ensimmäisen pilarin varoja ohjataan erilaisin keinoin toiseen pilariin, maanviljelijöille suoraan maksettavista maksuista maaseudun kehittämistä koskeviin hankkeisiin.

Muistutan teitä siitä, että maaseudun kehittämishankkeet eivät johda tuotannon lisääntymiseen Euroopassa eivätkä näin ollen ratkaise nykyistä elintarvikekriisiä.

Vaikka suuntaus tehdä rahansiirtoja mukauttamalla tukea on jatkunut jo useita vuosia, nyt tarvitsemme parhaat keinot nykyisiä haasteita varten, ja nämä keinot löytyvät yhteisen maatalouspolitiikan perinteisten välineiden joukosta.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Szabolcs Fazakas (PSE). - (HU) Kiitos puheenvuorosta, arvoisa puhemies. Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan ensiksi onnitella esittelijää Jutta Haugia hänen tähän mennessä tekemästään erinomaisesta työstä ja nyt edessämme olevasta laajasta kannanotosta. Hänen aikomuksenaan on luoda käytettävissä olevia rajallisia puitteita käyttäen talousarvio, joka voi auttaa meitä toteuttamaan asettamamme painopisteet ja samalla vastaamaan edessämme oleviin maailmanlaajuisiin haasteisiin.

On tärkeä ja positiivinen asia, että nyt, stagflaation uhatessa Euroopan unionia, talousarvion suurin pääluokka käsittelee kasvua, työllisyyttä, innovaatiota ja koheesiota. Rivien välistä voi löytää myös ilmastonmuutoksen ja turvallisen, kilpailukykyisen energiahuollon päämäärien mukaisia rahoituslähteitä. Vielä parempi olisi, jos saisimme erilliset otsakkeet näille haasteille, joita ovat hiilidioksidipäästöjen vähentäminen, energian säästäminen ja uusiutuvat energialähteet. Näin edistettäisiin yhteisen, kestävän eurooppalaisen energiapolitiikan kehittymistä. Kiitos.

Brigitte Douay (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, Irlannin kansanäänestyksen jälkeen on yhä tärkeämpää, että EU kuuntelee paremmin kansalaisia ja antaa heille enemmän tietoja asioista, jotka koskettavat heitä joka päivä. Näin on tehtävä erityisesti nyt, kun Euroopan vaaleihin on alle vuosi, jos haluamme saada äänestäjät kiinnostumaan Euroopan asioista ja varmistaa, että saavutamme perustason yksimielisyyden EU:n tavoitteista ja politiikanaloista.

Tämä aika on hankala vuoden 2009 talousarvion kannalta, josta Jutta Haug on laatinut tärkeimpiä aiheita uudella tavalla lähestyvän ja laaja-alaista kuulemista sisältävän erinomaisen mietinnön. Hänen mietinnöstään nousevat tärkeimpinä esille kohdat, joissa käsitellään kansalaisuutta ja tiedotusta. Niihin kohdistuu vuonna 2009 erilaisia haasteita, ja näin ollen ne vaativat huomattavia varoja. Niitä koskevassa otsakkeessa on valitettavasti vain vähän liikkumavaraa.

Tiedotus on olennaisen tärkeä demokratian väline. Kansalaiset tarvitsevat enemmän tietoa EU:n todellisesta tilanteesta ja erityisesti sen talousarviosta asuvat he sitten vanhassa tai uudessa jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi tärkeimpien toimielinten heille antamien viestien on oltava selviä, merkityksellisiä ja yhtenäisiä. Näin ollen ehdotus ottaa käyttöön eräänlainen kaikkialla Euroopassa tunnettava ja kaikkiin vetoava Euroopan unionin "tavaramerkki" voisi olla tekijä, joka saisi kansalaiset mukaan Eurooppa-hankkeeseen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, vuosittaiset talousarviot ovat eräänlainen kompromissi monivuotiseen rahoituskehikseen kirjattujen strategisten tavoitteiden toteuttamisen ja vallitsevan poliittisen ja taloudellisen tilanteen välillä. Erityisesti siihen vaikuttaa tarve selviytyä markkinoilla kulloinkin esiin tulevista ennakoimattomista tilanteista.

Tällainen tilanne meillä on juuri nyt. Energian, muun muassa polttoaineiden, hinnat nousevat jyrkästi. On olemassa selviä oireita maailmanlaajuisesta elintarvikekriisistä, ja samaan aikaan elintarvikkeiden raaka-ainehinnat nousevat. Mitä komissio aikoo tehdä ja kuinka paljon rahoitusta voimme myöntää selvittääksemme nykyisestä vaikeasta tilanteesta, jotta kriisin paheneminen voidaan estää?

Olemme työskennelleet monta vuotta energia- ja ilmastopakettin parissa, ja se on hyvin tärkeää. Mutta näkyykö tämä päämäärä vuoden 2009 talousarvion rahoituksen painopisteissä? Euroopan parlamentin vaalit ovat vuonna 2009. Meidän on tehtävä tiliä veronmaksajien rahojen käytöstä ja siitä, onko rahankäyttö Euroopan ja sen kansalaisten tavoitteiden ja tarpeiden mukaista.

Jutta Haug, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, paljon kiitoksia monista ystävällisistä sanoistanne ja työni saamasta arvostuksesta ja tietysti antamastanne tuesta. Tiedätte kuitenkin kuten minäkin, että työ voidaan tehdä kunnolla vain, jos kaikki jäsenet puhaltavat yhteen hiileen. Vain silloin olemme neuvoston edessä tarpeeksi vahvoja voidaksemme saada läpi tärkeinä pitämämme asiat.

Pidin erityisesti László Surjánin kuvauksesta, kun hän sanoi, että komission jäsen ja minä olemme kuin hammaspyörän rattaat. Mielestäni se on erityisen hyvä kuvaus siksi, että kahden hammaspyörän rattaan hammasuessa ne liikuttavat jotain, ja juuri siihen me pyrimme. Haluamme saada liikettä aikaan, haluamme välttää aina samanlaisena pysyvän talousarvion ja ennen kaikkea haluamme saada neuvoston liikkeelle. Kuten puhemies sanoi, valtion- ja hallitusten päämiehet voivat huippukokouksissaan antaa tiedonantoja kaikenlaisista ihanista asioista, mutta liikkeelle panevaksi voimaksi tarvitaan loppujen lopuksi komissio ja parlamentti. Neuvosto on tietenkin yhtenä budjettivallan käyttäjistä osa sitä, mutta useimmiten tuntuu siltä, että me joudumme aina vetämään neuvoston mukaan tähän liikkeeseen, koska neuvosto itse ei ole aloitteellinen virikkeiden antamisessa.

Olemme jälleen analysoineet alustavaa talousarvioesitystä ja vaihtaneet mielipiteitä sekä tehneet selväksi, mitä haluamme Euroopan unionin seuraavan vuoden talousarviolta, hyvin aikaisessa vaiheessa – ennen kesälomaa. Tämä antaa meille hyvän pohjan siirtymä talousarvion valmisteluun ensimmäistä käsittelyä varten kesäloman jälkeen.

Toivon, että kaikki jäsenet tukevat sitä yhtä vakaasti kuin tänäänkin.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 8. heinäkuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), kirjallinen. – (RO) Budjettivaliokunta vaatii tuntuvaa tukea köyhille alueille ja pyytää enemmän määrärahoja osoituksena eurooppalaisen yhteisvastuullisuuden periaatteesta. Jutta Haugin mietinnössä käsitellään vuoden 2009 yksityiskohtia ja korostetaan Euroopan unionin nykyisiä painopisteitä, muun muassa ilmastonmuutoksen torjuntaa ja yhteisvastuuta köyhiä alueita kohtaan.

Uuden lähestymistavan mukaan köyhien alueiden vaikeuksia ja tarpeita on ymmärrettävä paremmin. Rahoitusta on lisättävä ja sen avulla ja asianomaisten EU:n toimielinten valvoessa kehitystä eroja voidaan pienentää ja varmistaa taloudellinen ja sosiaalinen koheesio.

Romanialle tämä talousarvion muutos voi olla hyvä uutinen kehitysalueiden rahoituksen kannalta, sillä kuusi kahdeksasta maaseudun kehitysalueesta kuuluu Euroopan unionin 15 köyhimmän alueen joukkoon, ja kyseisen valtion koillisen osan kehitysalue on tämän luokituksen mukaan viimeisenä tänä vuonna. Tämän vuoksi meillä on jälleen hyvä tilaisuus tehdä se, mistä meidän olisi jatkuvasti kannettava huolta, eli pienentää

niitä merkittäviä eroja, jotka erottavat meidät Länsi-Euroopan valtioiden alueista taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurillisesti.

17. Airbusin ja Boeingin väliset kiistat Maailman kauppajärjestössä (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Helmuth Markovin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Airbusin ja Boeingin välisistä kiistoista Maailman kauppajärjestössä (O-0033/2008 – B6-0155/2008).

Helmuth Markov, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen kauppakiista suurista lentokoneista ei ole tavallinen kiista, kuten muut kiistat, joista on pyydetty Maailman kauppajärjestön päätöstä. Tämä kiista on johtanut ylivoimaisesti laajimpiin ja monimutkaisimpiin kanteisiin, mitä koskaan on nostettu. Siinä on kyseessä valtaisa eturistiriita.

Yhdysvallat on arvostellut tapaa, jolla EU ja EADS-yhteenliittymään kuuluvat jäsenvaltiot ovat subventoineet uuden suuren ilma-aluksen käyttöönottoa viimeisten 20 vuoden ajan. EU on puolestaan syyttänyt Yhdysvaltoja piilotuen myöntämisestä Boeingille osana puolustus- ja avaruushankkeita, joihin se on osallistunut. Emme vielä tiedä, mitä Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisuelin päättää. Luullakseni päätös on, että kumpikin osapuoli on rikkonut Maailman kauppajärjestön voimassa olevia sääntöjä. Oli asian lopputulos mikä tahansa, vielä on mahdollista antaa joitain suosituksia.

Ensinnäkin Boeingin ja Airbusin olisi ehkä aika luottaa enemmän omiin resursseihinsa eikä turvautua suuriin valtionavustuksiin, niin että ne pitävät tuen ja voitot itsellään ja välttävät riskin yritysraakenteen keinoin. Tämän teollisuudenalan kaikki osa-alueet sekä asiakkaat hyötyisivät varmasti siitä, että ilmailualasta tulisi toimivampi ja avoimempi.

Tämä ei tarkoita, ettei suurten lentokoneiden valmistajille saisi antaa enää lainkaan tukea. Haluan vain painottaa, että tarvitaan tasapuolinen ja tarkoituksenmukainen järjestelmä, joka ei suosi suuria yhtiöitä vaan jossa otetaan huomioon matkustajien turvallisuuden parantamisen lisäksi sellaisia tärkeitä seikkoja kuin työpaikkojen syntyminen ja ympäristön suojeleminen.

Toiseksi on tältä kannalta huomioitava, että vuonna 2007 tuhannet Airbusin työntekijät menettivät työpaikkansa rakenneuudistuksen johdosta, joka ei mielestäni ollut välttämätön, koska tämä eurooppalainen yhteenliittymä oli jo vuosia tuottanut suuria voittoja. Yrityksen johdon ei pitäisi hoitaa kriisejä tällä tavoin erityisesti siksi, että syyllisiä eivät olleet työntekijät vaan johtajat, jotka olivat epäonnistuneet surkeasti.

Kolmanneksi totean, että Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisuelimen perustaminen on ollut suuri askel eteenpäin kansainvälisen kaupan järjestelmässä, koska se antaa luotettavat suuntaviivat silloin, kun Uruguayn kierroksen sopimuksen tulkinnoista on erimielisyyksiä. Mekin saamme kuulla sen tekemän päätöksen, mutta riittääkö se ratkaisuksi?

Neljänneksi, vuonna 1992 tehty EU:n ja Yhdysvaltojen välinen suuria siviililentokoneita koskeva sopimus ei valitettavasti riittänyt neuvotteluratkaisuun pääsemiseksi vaan tarvittiin tuomioistuimen päätös.

Viidenneksi, ilmailuteollisuuden kohdistuu tätä nykyä uusia haasteita. Talouskriisillä ja öljyn hinnannousulla on paljon radikaalimmat vaikutukset ilmakuljetusjärjestelmään kuin olemme koskaan ennen kokeneet. Ratkaisun on löydettävä pian, ja ehkä on aika alkaa suunnitella yhteistyötä vastakkaisasettelun sijaan.

Kuudenneksi olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, ettei erästä tärkeää talouden alaa, julkisia hankintoja, ole tarkoituksenmukaista sisällyttää kokonaan WTO:n järjestelmään. Melkein kaikissa kansallisissa talouksissa julkiset hankinnat ovat tärkeä taloudellisen kehityksen käynnistäjä. Poliitikoilla on myös oltava tietty määrä vaikutusvaltaa joillakin aloilla, jotka ovat keskeisen tärkeitä yhteiskunnan kehittymisen kannalta.

Seitsemäs kohta: Yhdysvaltojen ja EU:n on aika päästä yhteisymmärrykseen siitä, että kansallisen talouden kehitystä on voitava vieläkin ohjata poliittisesti, muun muassa julkisilla sopimuksilla ja rahoitustuella. Lisäksi tarvitaan kuitenkin avoimuutta lisääviä mekanismeja sekä demokraattista valvontaa sen varmistamiseksi, että kaikki noudattavat voimassa olevia sääntöjä.

Kahdeksas kohta: Boeingin tapaus osoittaa meille, että hallituksen olisi pidettävä varansa, ettei se joudu tukemaan omaa kansallista teollisuuttaan väitettyjen kansallisten puolustusintressien takia tai pikemminkin muutaman hallituksen lähellä olevan vahvan lobbaisryhmän etujen takia.

Yhdeksäs kohta: Tämä ristiriita on enemmän kuin vain EU:n ja Yhdysvaltojen välinen kiista. Kyseessä on jälleen yksi tapaus, jossa itseään vapaan kaupan esitaistelijoina pitävät antavat oman etunsa vuoksi periksi kiusauksille soveltaa kansallista protektionismia. Meidän olisi tehtävä pesäero kumpaankin, koska tällainen käytös ei johda kansalaisten tilanteen paranemiseen, vaan polkumyyntiin perustuvaan syrjintään ja vilpilliseen kilpailuun.

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vastata suulliseen kysymykseen komission jäsenen Mandelsonin puolesta, koska hän ei ole paikalla parhaillaan tiiviisti käytävien Dohan kierroksen kahdenvälisen neuvottelujen vuoksi.

Yhdysvaltain syyte EU:n Airbusille antaman tuen johdosta ja EU:n syyte Yhdysvaltain Boeingille antamien subventioiden johdosta ovat parhaillaan WTO:n paneelin käsiteltävinä, ja EU:n oikeudellista asemaa on puolustettu. Odotamme väliaikaraportteja kummastakin oikeusjutusta ennen talven tuloa. Se, mitä seuraavaksi tehdään, määräytyy kiistan lopputuloksen ja siihen johtaneiden piilevien etujen perusteella.

Kysyttäessä, miten tämä vaikuttaa teollisuudenalan kilpailukykyyn, vastaan, ettemme näe syytä, miksi meneillään oleva EU:n ja Yhdysvaltojen välinen kiista Airbusin ja Boeingin saamasta tuesta vaikuttaisi Euroopan teollisuuden kykyyn käydä rehellistä kilpailua ja kilpailla julkisista hankinnoista Yhdysvaltojen kanssa.

Julkisessa hankintasopimuksessa on kyse laitteistoltaan parhaan ilmatankkaus koneen hankkimisesta hinnalla, joka on veronmaksajille edullisin. Yhdysvaltain ilmavoimat on päättänyt, että Northrop Grummanin ja EADSin tarjoama kone on parempi kuin Boeingin kone ja täyttää parhaiten sen asettamat vaatimukset. Airbusin saamaa tukea koskeva kysymys on tässä arvioinnissa epäolennaista. WTO:ssa meneillään olevalla riita-asialla ja hankinnalla ei ole mitään tekemistä toistensa kanssa.

Yhdysvaltain julkisen rahankäytön valvojan, Government Accountability Officen, reaktioista haluamme sanoa, että Yhdysvaltain ilmavoimien valinta, Northrop Grumman KC-45, pysyy voimassa. On olemassa väärinkäsitys, että Northrop Grumman ja EADS North America ovat jotenkin hävinneet tai että Boeingia koskeva päätös on peruutettu. Northrop Grummanin ja EADS North American sopimus on yhä voimassa, joskin sopimuksen mukaiset työt on keskeytetty.

Government Accountability Officen tarkastus koski ilmavoimien arviointimenettelyä, ei lentokoneen ominaisuuksia. Tarkastusvirasto ei vaatinut eikä suositellut kilpailuttamaan aiemmin tehtyä sopimusta uudelleen. Ilmavoimat ja puolustusministeriö ovat ilmoittaneet, että KC-45 täyttää parhaiten ilmavoimien vaatimukset. Tarkastusvirasto on pyytänyt ilmavoimia kertomaan aikomistaan toimista 60 päivän kuluessa 18. kesäkuuta annetusta ilmoituksesta.

Yleisesti ottaen valtio antaa tukea ilma-aluksille sen vuoksi, että tietyt kehitysvaiheet suuria siviililentokoneita valmistavassa teollisuudessa vaativat hyvin suuria investointeja. Komission näkemys on, että valtiontuet kummankin puolen Atlanttia on tasapainotettava, jotta kilpailuolosuhteet eivät vääristyisi. Jos näin tehdään, kyseinen tuki voi lisätä innovatiivisuutta sekä parantaa turvallisuutta, ympäristönsuojelun tasoa ja ympäristötehokkuutta ilmakuljetuksissa. Lentoyhtiöille ja kuluttajille samoin kuin hallituksillekin on edullista, jos lentokonealalla on riittävästi tervettä kilpailua.

Vuonna 1992 tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin kohdistetuista odotuksista johtuen haluamme kertoa, että huolimatta viime vuosina tehdyistä useista hyvää tarkoittavista yrityksistä saada kiistaan sopuratkaisu, osapuolten – Yhdysvaltojen ja EU:n – väliset erimielisyydet ovat osoittautuneet liian suuriksi. Yhdysvallat kiistävät antaneensa Boeingille tukea ja vaativat EU:n lopettamaan eurooppalaiset tuet Airbusille. Tältä pohjalta ei ole vielä ollut mahdollista saada aikaan tasapuolista ja tasapainoista neuvotteluratkaisua.

Boeing hylkäsi 18. lokakuuta 2007 julkisesti Airbusin tarjouksen tutkia mahdollisuuksia sopuratkaisun löytämiseksi. Meidän pitäisi myös ottaa huomioon, että nykyisen vaaleja edeltävän ilmapiirin vallitessa Yhdysvalloissa ei ehkä ole helppo päästä tasapainoiseen ratkaisuun. Emme odotakaan, että kiista voitaisiin selvittää lähitulevaisuudessa eli ennen kuin WTO on antanut päätöksensä sekä Airbusin että Boeingin tapauksesta.

Käytän tilaisuutta hyväkseni ja kiitän arvoisaa Euroopan parlamentin jäsentä siitä, että hän on osoittanut kiinnostusta tätä asiaa kohtaan ja antanut sille tukensa, mikä ilmenee meille toimitetussa suullisessa kysymyksessä ja päätöslauselmassa.

Georgios Papastamkos, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, euroatlanttiset taloussuhteet ovat erityisen tärkeitä kummallekin osapuolelle. Kaikkiin kauppaa koskeviin kiistoihin olisi saatava avoin, tasapainoinen ratkaisu.

Tässä tapauksessa tavoitteena olisi oltava kummankin osapuolen tasapuolinen kuuleminen ja tasapainoinen suhtautuminen lentokoneiteollisuuden valtiontukeen. Tämä rahoitustuki on erityisen tärkeää tutkimuksen, innovaation ja ympäristöasioiden hallinnan edistämisen sekä ilmakuljetusten turvallisuuden ja tehokkuuden parantamisen kannalta tarkasteltuna.

Yhdysvaltojen yksipuolinen vetäytyminen vuonna 1992 tehdystä kahdenvälisestä sopimuksesta on huolestuttavaa, koska Euroopan puolella valtion tuki noudattaa täysimääräisesti sopimuksen henkeä ja kirjainta.

Eurooppalainen osapuoli katsoo oikeutetusti, että Airbusiin investoidut varat ovat määrältään rajallisia, takaisin maksettavia ja kilpailuun vaikuttamattomia. Sen sijaan Yhdysvaltojen avustukset ovat laittomia ja syytteenalaisia eikä niillä ole takaisinmaksuvelvoitetta.

Kuten tiedätte, Euroopan unioni on tehnyt paljon työtä, jotta asiaan saataisiin neuvotteluteitse vilpittömässä mielessä tehty ratkaisu. Se ei ole kuitenkaan vielä saanut vastakaikua. Tämän vuoksi Euroopan komissiolta vaaditaan määrätietoista neuvotteluasennetta, jotta asiaan saataisiin pitkäaikainen ratkaisu, jossa otetaan huomioon lainmukainen ja tasapainoinen kilpailu.

Yhdysvaltojen vaatimus lopettaa Airbusin saama tuki ehtona neuvottelujen jatkamiselle ei ole hyväksyttävä tapa pyrittäessä kiistan selvittämiseen.

Erika Mann, *PSE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, meillä on tänä iltana vain yksi syy keskustella täällä. Amerikan puolelta sekä Boeingin että useiden kongressin jäsenten taholta tullut kritiikki, joka koskee sopimuksen antamista Northrop Grumman/EADSille, on ollut hyvin katkeraa ja kohdistunut jopa yksittäisiin EU:n jäsenvaltioihin. Juuri tästä syystä keskustelemme täällä ja samasta syystä tehdään myös päätöslauselmaesitys, mistä olen hyvin kiitollinen, koska olemme valiokunnassa yrittäneet jo kauan saada kyseisen päätöslauselman aikaan.

Turhautuminen kohdistuu sitä vastaan, että Northrop Grumman/EADS teki paremman tarjouksen, jonka Yhdysvaltojen ilmavoimat valitsi Boeingin mallin sijasta julkisessa tarjouskilpailussa. Tämä on maailman luonnollisin asia. Olemme nyt tekemisissä NATO-kumppanien kanssa, emme sellaisten valtioiden kanssa, joihin meillä ei ole säännöllisiä yhteistyösuhteita. Meillä on transatlanttinen kumppanuus, jota vakuutetaan kaikissa huippukokouksissa. Kolmella ilmoitetulla alueella Eurooppa ostaa neljä kertaa enemmän amerikkalaisilta, ja niin ollen meillä on jo hyvin tiivis keskinäinen ”kumppanuus”.

Amerikkalaisilla ei ole mitään syytä turhautuneisuuteen, ja sen me haluamme tehdä täällä selväksi. Meidän ei tarvitse mennä yksityiskohtiin – olen hyvin kiitollinen, että komission jäsen ja Georgios Papastamkos selvittivät jo yksityiskohdat. Haluamme ennen kaikkea tuoda julki poliittisen protestin, joka muuten vaikuttaa jälleen amerikkalaisten WTO-keskusteluun, koska kommentteja esitetään jatkuvasti. Yhdysvaltojen ilmavoimien ei anneta tehdä sopimusta muun muassa eurooppalaisen yhteenliittymän kanssa samaan aikaan kun WTO:n tapaus on päätettävänä. Näin ollen on ilmiselvää, että nämä kaksi asiaa ovat kietoutuneet toisiinsa poliittisesti, mutta komission jäsen on ehdottomasti oikeassa siinä, kun hän korostaa, että todellisuudessa ne eivät liity toisiinsa.

Haluan henkilökohtaisesti kiittää komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että ne ovat jälleen kerran pitäneet tärkeänä tosiasioiden esille tuomista. Kiitän myös kollegoitani siitä, että vihdoinkin olemme päässeet keskustelemaan tästä ja voimme esittää päätöslauselmaesityksen. Toivon, että se saa amerikkalaiset kuuntelemaan meitä kunnolla.

Mieczysław Edmund Janowski, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, suurten ilma-alusten valmistusta koskevat markkinat ovat jo jonkin vuoden ajan olleet käytännössä kaksinaiset. Airbus ja Boeing ovat kukkoina tunkiolla. Viimeisten kahden vuoden aikana olemme joutuneet seuraamaan Maailman kauppajärjestön tutkimaa EU:n ja Yhdysvaltojen välistä kiistaa, joka koskee näiden raskaan sarjan konsernien saamia tukia. Kyse on suurista rahoista ja ehkä vielä enemmän halusta olla johtaja huipputeknologian alalla.

Yhdysvallat syyttää Airbusia siitä, että se saa suuria tukia ja edullisia luottoja EU:n jäsenvaltioiden hallituksilta. Euroopan puolella taas suhtaudutaan erittäin epäluuloisesti Boeingille Illinoisin, Kansasin ja Washingtonin osavaltioissa verohelpotusten muodossa annettuja suuria valtiontukia sekä armeijalta ja NASAlta julkisen tarjouskilpailun yhteydessä tullutta tukea kohtaan.

Pelkäämme, että tässä kiistassa saadaan Pyrrhoksen voitto. Kumpikin yhtiö saa valtiontukea, jonka laillisuus on kyseenalaista. Älkäämme unohtako, että kyseessä ovat maailman ainoat suurten matkustajakoneiden valmistajat. Ne kilpailevat toistensa kanssa, mutta niiden on myös tehtävä yhteistyötä, jos ne aikovat käyttää hyödykseen parhaita suunnittelu- ja teknologiaratkaisuja. Kaikessa on otettava huomioon matkustajien etu.

Minusta tuntuu, että tässä tarvitaan nyt enemmän kumppanuutta ja sovittavia neuvotteluja, koska maailmanmarkkinoilla on tilaa sekä Airbusille että Boeingille. Laskelmieni mukaan maailmassa tarvitaan seuraavien 15 vuoden aikana noin 36 000 modernia, turvallista siviililentokonetta. Näistä ehkä 1 500 on suuria koneita. On vaikea sanoa, kumpi pääsee voitolle, Boeing vai Airbus, mutta on syytä pitää mielessä, että myös Venäjä aikoo näille markkinoille, ja myös Venäjällä käytetään hallituksen tukitoimia.

Jacky Hénin, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, WTO-kiista Airbusin ja Boeingin välillä on vain huono vitsi. Amerikkalaiset pyrkivät torjumaan Airbusin paremmuuden kaikin mahdollisin keinoin, jopa vetoamalla tuomioistuimiin. Airbus on saanut takaisin maksettavaa rahoitusta, sen sijaan Boeingille syydetään rahoitusta monista maista ja erityisesti valtavan paljon sotilaalliseen tutkimukseen liittyvää rahoitusta. Dreamliner onkin tämän vuoksi kaikkein tuetuin lentokone maailmassa.

Todellisenä syynä epäreiluun kilpailuun tässä tapauksessa on heikko dollari. Valitettavasti Yhdysvallat on osasyllinen asiaan Euroopan keskuspankin kanssa. Varsinainen kysymys onkin, jatkaako Airbus lentokoneensa suunnittelua ja valmistusta euroalueella vai ei. Jos vastaus on myönteinen, se tarkoittaisi, että Euroopan keskuspankki täyttää teollisuudenalan kaikki toiveet, eikä rahoita yritys pankkeja ilman takaisinmaksuvelvoitetta. Jos vastaus on myönteinen, se tarkoittaisi sellaisen riippumattoman eurooppalaisen julkisen rahaston perustamista, joka korvaisi EADSin yksityiset osakkaat, jotka eivät nähtävästi ole pystyneet kehittämään tarvittavaa teollisuusstrategiaa, vaan ovat mieluummin halunneet suojata omat osinkonsa.

Jos A320 halutaan korvata lentokoneella, jonka polttoainenkulutus on 20 prosenttia pienempi, se on mahdollista vain sellaisilla investoinneilla, joita sijoittajat eivät ole halukkaita tekemään. Eurooppa tarvitsee vahvan, 100-prosenttisesti julkisessa omistuksessa olevan EADS-ryhmän, jos se haluaa elinkeinopolitiikalla taata itselleen oman energiatehokkaan ilmaliikenteen.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kuka tahansa näitä kahta WTO:ssa käsiteltävää tapausta seurannut voi todellakin sanoa, että ratkaisu on aivan yhdentekevä. Esimerkkejä: Boeing saa USA:n liittohallituksen ja osavaltioiden hallitusten tukea enemmän kuin vuonna 1992 tehdyssä EU:n ja Yhdysvaltojen sopimuksessa sovittiin, Boeing saa tukea NASAn ja USA:n puolustusministeriön ohjelmista, Boeing hyötyy ylihinnalla tekemistään kilpailuun perustumattomista sopimuksista ja Boeing hyötyy Yhdysvaltojen ulkomaankaupparyityksille suunnatuista veroetuksista, jotka rikkovat WTO:n sääntöjä. Yhdysvallat vastaa tähän valittamalla, että Airbus saa tutkimukseen ja kehitykseen liittyvää käynnistystukea, se saa avustuksia kehittämiseen ja tuotantopaikkojen rakentamiseen, se saa lainoja etuusehdoilla, se saa suurten siviililentokoneiden tuotantoon ja kehitysrahoitukseen liittyviä lainoja anteeksi, se saa tutkimukseen ja kehitykseen liittyviä avustuksia, jotka hyödyttävät suoraan Airbusia. Lisäksi Yhdysvallat syyttää, että Airbus saa laittomia vientitukia.

Myönteistä on se, että EU:n lentoyhtiöt tilaavat yhä Boeingin lentokoneita ja että Yhdysvaltojen puolustusministeriö teki ensin sopimuksen EADS Northrop Grummanin tankkauskoneesta. Nämä ovat myönteisiä merkkejä. Molemmilla osapuolilla on valittamisen aihetta, mutta pelkään, että kysymys on itse asiassa puhtaasta amerikkalaisvastaisuudesta ja pikkumaisesta eurooppalaisesta ajattelutavasta.

Airbus esitetään Euroopan taivaan enkelimäisenä pelastajana, kun taas Boeing on paha amerikkalainen yhtiö, joka yrittää vilpillisesti dominoida koko maailman ilmailua. Toivon todellakin, ettei ryhmäni, EPP, pidä sopivana tukea tätä päätöslauselmaa, koska se saisi ryhmäni näyttäytymään pahimmillaan – amerikkalaisvastaisena, protektionistisena kilpailun vastustajana. Ehkä Ranskan toimiminen puheenjohtajana vaikuttaa meihin liikaa. Silti emme saa sallia sitä, että kirjaimet PPE viittaisivat Euroopan protektionistipuolueeseen.

Kader Arif (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kohta äänestettävänä olevassa päätöslauselmassa esitetään komissiolle useita suosituksia, joissa sitä muistutetaan, että sen on puolustettava EU:n nimissä jäsenvaltioiden ja suuria siviililentokoneita valmistavan eurooppalaisen teollisuuden etuja.

Kun tiedetään, että Yhdysvaltain kongressi on jo tukenut Boeingia useissa tilaisuuksissa ja että tankkauskoneita koskevan sopimuksen rikkominen heikentää eurooppalaisen lentokonevalmistajan asemaa, koko Euroopan

unionin – jäsenvaltioiden, komission ja parlamentin – herpaantumaton tuki on tärkeämpää kuin koskaan. Tämän verran tiedämme. EADSia on kritisoitu laajasti ja sen vakautta ja luotettavuutta on epäilty.

Komission on nyt vahvistettava kaksi asiaa: Boeingin tankkauskonetta koskevan tarjousprosessin yhteydessä tekemä valitus ei saa vaikuttaa EADSin ja Northrop Grummanin kumppanuutta koskevan ehdotuksen laatuun, koska Boeing kyseenalaistaa vain valintaprosessin. Yhdysvaltojen ilmavoimien päätöksen kumoamista ei voida hyväksyä. Komission on tehtävä tämä seikka selväksi.

Komission on myös muistettava, että ennen WTO:ta tehdyt hyökkäykset Airbusia vastaan ovat perusteettomia. Ensinnäkään takaisin maksettavaa rahoitusta koskevassa järjestelmässä ei ole moitteen sijaa, koska määritelmänkin mukaan se maksetaan takaisin. Yhdysvaltojen asenne on sitäkin hämmästyttävämpi, koska USA:n tuki ei ole WTO:n sääntöjen eikä Euroopan ja Yhdysvaltojen välisten sitovien sopimusten mukaista.

Jotta voitaisiin välttää hedelmätön vastakkainasettelu, joka haittaa osapuolten liiketaloudellisia etuja sekä EU:n ja USA:n suhteita, joita meidän on parannettava, ainoa mahdollinen ratkaisu tulevaisuuden kannalta on neuvotteluratkaisu. Sitä ennen on käytävä läpi valmistava vaihe, jossa kummankin osapuolen on osoitettava hyvää tahtoa.

Lopuksi yksi kysymys: vaikuttaako uusi tilanne päätökseen, joka ehkä tehdään tämän kiistan ratkaisun yhteydessä?

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyydän ensin anteeksi kollegani Robert Sturdyn puolesta, joka on myöhässä, eikä voi osallistua tähän täysistuntoon.

Muistutan jo etukäteen, että Yhdysvallat ja Eurooppa – ainakin useimmat EU:n jäsenvaltiot – ovat NATO-kumppaneita. Kyseessä on konflikti ystävällisissä suhteissa olevien ryhmien välillä. Sanon myös jo nyt, että Yhdysvallat ja EU allekirjoittivat suuria siviilientokoneita koskevan sopimuksen vuonna 1992. Se toimi itse asiassa erittäin hyvin siihen asti, kun Yhdysvallat poikkesi ehdoista vetoamalla WTO:n riitojenratkaisuelimeen vuonna 2004.

Tiedämme, että tietyn suuruinen valtion tuki on yleinen käytäntö varsinkin suuria kaupallisia ja sotilaskoneita koskevilla markkinoilla. Tällaiselle valtion tuelle on kuitenkin tärkeää asettaa hyvin tarkat valvontatoimet ja ehdot. Euroopan unioni on tähän asti noudattanut ehtoja tarkasti, ja EADS Airbuskin on maksanut takaisin suurimman osan tuesta tai jopa maksanut enemmän kuin se on saanut tukea julkisista varoista. Meillä on tästä asiakirjoihin perustuvat yksityiskohtaiset todisteet. Sen sijaan Yhdysvallat ei vielä ole näitä tietoja esittänyt, eikä ole aivan selvää, missä määrin Boeing on noudattanut näitä velvoitteita.

Haluan yleisesti ottaen sanoa, että koska Euroopan unioni puhuu vapaan kaupan puolesta, päätöslauselma ei saisi antaa aihetta amerikkalaisvastaiseen retoriikkaan. On tärkeää, että pyrimme kohtelemaan tasapuolisesti kumpaakin kumppania, ja uskon, että WTO:n riitojenratkaisuelin tekee päätöksensä tässä hengessä.

Suoraviivainen amerikkalaisvastaisuus olisi liian ahdasmielinen lähestymistapa, mutta meidän on silti vaadittava Yhdysvaltoja pitämään kiinni säännöistä, joista olemme yhdessä sopineet.

Glyn Ford (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen tätä päätöslauselmaa ja suurinta osaa käsiteltäväksi jätetyistä tarkistuksista, mukaan lukien kollegani Erika Mannin puolesta tehdyt tarkistukset.

Vaalipiirissäni on tuhansia työpaikkoja, jotka ovat suoraan riippuvaisia Airbusista. Niitä on erityisesti Bristolissa sijaitsevalla Filtonin alueella ja tietysti ympäri Yhdistynyttä kuningaskuntaa. Koko Euroopan unionissa kymmenet tuhannet työpaikat ovat riippuvaisia Airbusin menestyksestä.

Olisin halunnut arvostella jäsen Syed Kamallia suoraan hänen asenteensa vuoksi, joka on erittäin euroskeptinen ja eurooppalaisvastainen, mutta koska hän häipyi pari minuuttia puheensa jälkeen, en voi suunnata kritiikkiäni suoraan häneen. Toivottavasti joku hänen kollegoistaan välittää sen hänelle ja muistuttaa häntä siitä, että pyrimme normaalisti olemaan loppuun saakka läsnä keskustelussa, johon olemme osallistuneet, ja ettei ole sopivaa tulla pistäytymään, pitää puhe ja sitten rynnätä tiheensä antamaan lehdistötiedotetta.

Boeing ja Airbus – tai paremminkin Euroopan unioni ja Yhdysvallat – tekivät vuonna 1992 sopimuksen, jonka mukaan ne pitäytyvät valituksista. Tosin sopimus oli edullisempi Boeingille, joka saa suoraa tukea Yhdysvaltain hallitukselta NASAn ja Yhdysvaltain puolustusministeriön kautta. Airbus taas saa pelkästään käynnistyslainoja, jotka on maksettava takaisin korkoineen. Jo nyt on maksettu takaisin seitsemän miljardia euroa.

Yhdysvallat rikkoi tuon sopimuksen vuonna 2004 viemällä koko asian WTO:hon. Unite-liitto ja Yhdistyneen kuningaskunnan johto vaativat yhdessä, että painostamme Yhdysvaltoja tässä asiassa mahdollisimman voimakkaasti.

Boeingilta ja kongressilta tulevaa kritiikkiä on vastustettava – ja voimakkaasti. Jos menetämme kilpailukykyämme Airbusin myötä ja Boeing pääsee monopoliasemaan koko maailmassa, menetämme sopimuksia ja työpaikkoja. Neuvotteluratkaisu on selvästi paras ratkaisu ja paras tie eteenpäin – ehkä parempi kuin vuoden 1992 sopimus. Koska neuvotteluratkaisuun ei ole päästy, meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin puolustaa sinnikkäästi kantaamme sekä Euroopan talouden, kilpailukyvyyn ja työpaikkojen etua.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 9. heinäkuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Christine De Veyrac (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Koska kävimme juuri keskustelua Boeingin Airbusia vastaan tekemästä valituksesta WTO:lle ja koska Yhdysvaltain senaatti on antanut samaa aihetta koskevan päätöslauselman, iloitsen siitä, että nyt puolustamme päätöslauselmaa, joka takaa Euroopan parlamentin tuen Airbusille.

Boeingin Airbusista tekemä valitus näyttää liittyvän enemmän kaupallisiin etuihin kuin siihen, onko noudatettu kilpailusääntöihin liittyviä seikkoja.

Boeing teki valituksen WTO:lle vasta sen jälkeen, kun Airbus oli saanut useiden lentokonetilausten sarjan. USA:n lentokonevalmistaja rikkoo vuoden 1992 kahdenvälisestä sopimuksesta, koska se sai sopimuksessa kiellettyä tukea.

Tosin Airbuskin sai tukia, mutta ne olivat takaisin maksettavaa ja sääntöjen mukaista rahoitusta. Airbus maksoi tämän rahoituksen kokonaan takaisin, mutta sen lisäksi se maksoi takaisin määrän, joka oli 40 prosenttia suurempi kuin EU:n jäsenvaltioiden antama laina.

Tuen päätöslauselmaa, josta huomenna äänestämme. Euroopan parlamentin on vaadittava oikeudenmukaista ja nopeaa päätöstä kiistalle ja ilmaistava julkisesti tukensa Airbusille.

18. Romanian sormenjälkitietokannan perustaminen Italiassa (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Monica Frassonin Verts/ALE-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Romanian sormenjälkitietokannan perustamisesta Italiassa (O-0076/2008 – B6-0170/2008);

– Giusto Catanian GUE/NGL-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Romanian sormenjälkitietokannan perustamisesta Italiassa (O-0077/2008 – B6-0451/2008);

– Jan Marinus Wiersman, Claudio Favan, Kristian Vigeninin, Gianni Pittellan, Adrian Severinin ja Katalin Lévain PSE-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Romanian sormenjälkitietokannan perustamisesta Italiassa (O-0078/2008 – B6-0452/2008);

– Viktória Mohácsin, Marco Cappaton, Alexander Alvaron, Sophia in 't Veldin, Sarah Ludfordin, Jeanine Hennis-Plasschaertin, Ignasi Guardans Cambón, Adina-Ioana Văleanin, Renate Weberin ja Gérard Deprezin ALDE-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Romanian sormenjälkitietokannan perustamisesta Italiassa (O-0080/2008 – B6-0453/2008).

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Monica Frassoni, laatiija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ministeri Maroni on kuvannut tätä keskustelua groteskiksi. Nyt hän ei kuitenkaan enää rehvestele kuin cowboy, vaan yrittää vakuuttaa kollegoilleen, että kaikki on lehdistön ja vasemmiston syytä ja että hänen ainoana tarkoituksenaan on auttaa mustalaisraukkoja sulkemalla heidät hirveisiin leireihin ja että etnisen profiloinnin avulla on mahdollista saada kaikki romanilapset menemään kouluun ja ettei ole tarpeen – eikä hän edes haluaisi – kriminalisoida kaikkia nomadeja. Joten tämä keskustelu on groteskia.

En ole kuitenkaan samaa mieltä. Mielestäni on tärkeää käydä tätä keskustelua ja mielestäni on hyvä, että olemme onnistuneet saamaan niin paljon huomiota asiaa kohtaan yhdessä monien kansalaisjärjestöjen ja näin ollen useiden eri kansallisuksia edustavien kollegoiden – kysehän ei ole ainoastaan Italiasta – ja niin monen ihmisoikeustilanteesta huolestuneen ihmisen kanssa. Keskustelu on tärkeä, koska sitä käydään täällä Euroopassa ja koska puhumme oikeuksista ja kansalaisista. Tarkoitus on siis osallistua vaatimattomalla panoksella keskusteluun Euroopan nykyisestä olemassaolon kriisistä.

Euroopalla on päämäärä. Sen päämääränä on muuttaa cowboymaisia asenteita ja toimenpiteitä, jotka ovat julmia ja ennen kaikkea tehottomia. Sen päämääränä on torjua rasismia ja syrjintää verisen historiansa synnyttämien lakien ja voimassa olevien sopimusten nojalla. Tämän keskustelun tarkoituksena on tehdä selväksi, että Euroopassa ei ole tilaa etniselle profiloinnille. Se on tullut niin selväksi, että hallitus näyttää olevan tekemässä täyskäännöstä tässä asiassa. Olemme iloisia, jos näin on asianlaita. Keskustelun tarkoituksena on myös kyseenalaistaa julkisesti ja perustellusti, onko 58 miljoonan asukkaan kehittyneessä maassa, jossa mafian hallinnassa on 120 miljardia euroa, suunnaton liikevaihto ja lisäksi kokonaisia alueita ja jossa jätteet tuhoavat yhden Euroopan historian rikkaimmista maakunnista, tarpeellista julistaa 12 kuukautta kestävä hätätila, joka sopii tsunamiin tai maajäritykseen, sen takia, että valtiossa on 160 000 nomadia, joista puolet on Italian kansalaisia.

Mielestämme tämä keskustelu on tärkeä, koska etnisen profiloinnin uhan sekä romanien ja sintien jatkuvan kriminalisoinnin johdosta emme ole enää turvassa. Romanien ja sintien parissa työskentelevät yrittävät saada heidät pois syrjäytyneestä asemasta, jossa vallitsee köyhyys ja naiseen ja lapsiin kohdistuva väkivalta – se on todellista ja olemassa olevaa, sitä en minä eikä kukaan meistä halua kieltää – mutta nämä yritykset ovat joutuneet umpikujaan. Tilanteesta ei ole ulospääsyä, jos nykyinen toiminta jatkuu.

Arvoisa puhemies, keskustelemme näistä ongelmista tänään kolmannen kerran muutaman kuukauden sisällä. Toivon, että myös tässä keskustelussa esille tullut myönteinen, ystävällinen ja rakentava painostus toimii. Toivon, että maanmieheni, samoin kuin muut Euroopan kansalaiset, voidaan saada vakuuttuneiksi siitä, ettei oikea tapa ratkaista tätä itse asiassa syrjäytymiseen, talouteen ja myös maamme ja maanosamme kulttuuriin liittyvää ongelmaa ole ihmisten maasta karkottaminen eikä väkivaltainen, liian yksinkertaistettu, rasistinen suhtautuminen.

Kehotankin teitä, arvoisa komission jäsen, nostamaan näkyvästi esiin komission työn, parlamentissa tehtävän työn sekä rahoituksen, jota annetaan tämän tyyppisiin myönteisiin toimiin. Niitä ei tätä nykyä juurikaan tunneta, koska ne on sekä Italiassa että muualla Euroopassa syvälle piintyneiden ennakkoluulojen takia piilotettu ja häivytetty näkyvistä.

Jan Marinus Wiersma, laatiija. – (NL) Myös me olemme tyrmistyneitä Italian hallituksen viimeaikaisista toimista, joiden avulla se on ilmoittanut ratkaisevansa Italian ”romaniongelman”. Minusta on suuri häpeä, että meidän on käytävä tänään parlamentissa tällaista keskustelua. Olin itse vuosia esittelijänä Slovakian EU:hun liittymisen yhteydessä ja jouduin paljon tekemisiin romaniongelman kanssa. Minulla oli tapana sanoa: syrjintä ei ole hyväksyttävää, se on yksinkertaisesti kiellettyä, se sanotaan Euroopan unionin säännöissä ja sopimuksissa. Romanien rekisteröinnissä on paljon syrjinnän makua, eikä sellaista tapahtunut Slovakian tapauksessa. On häpeällistä, että joudun nyt käymään tätä keskustelua EU:n jäsenenä jo olevan valtion hallituksen toimien vuoksi.

Italian sisäministerin Roberto Maronin viimeisin paketti, jonka avulla hän aikoo selvittää ”romanihätätilan”, kuten hallitus sitä nyt kutsuu, jättää pahan maun suuhun. Romanilasten sormenjälkitietokannan perustaminen on vastoin syrjimättömyyttä, tasavertaisuutta lain edessä ja vähemmistöjen suojelua koskevia EU:n peruseriaatteita.

Tämä toimenpide julkistettiin, vaikka Euroopan komissio ei ole vielä saanut valmiiksi arviointia Italian aiemmastakaan toimenpidepaketesta. Suurten kaupunkien prefekteille annettiin tämän vuoden toukokuussa erityisvaltuudet toteuttaa toimia laittomia siirtolaisia ja romaneja vastaan. Nämä valtuudet aiheuttivat kulmakarvojen kohotusta riveissämme jo tuolloin. Vaadinkin Italian hallitusta olemaan hyvin pidättyväinen,

jotta Euroopassa sallittavana pidettyjen toimien rajoja ei ylitetä. Kehotan sitä luopumaan kyseisestä toimenpiteestä, koska sillä ei ole sijaa Euroopan unionissa.

Euroopan komissio on nyt tilanteessa, jossa se ei tietääkseni ole koskaan ennen ollut, ja näin ollen pyydämme, että se tutkisi toimenpiteen tarkoin. Komission on suhtauduttava asiaan objektiivisesti ja noudatettava perustamissopimuksen kirjainta. Se ei saa antaa poliittisten pohdintojen vaikuttaa. Tämä lähestymistapa ja Italian lähestymistapa hipovat EU:n perustamissopimuksessa asetettuja rajoja, ja komission on tehtävä päivän selväksi, missä rajat ovat.

On tehtävä selväksi, että ongelma ei koske vain Italiaa. Asian viimeisin käänne tuo yhä paremmin esiin sen, että romanien taloudellinen eristämisen lopettaminen ja heidän syrjintänsä poistaminen vaatii paljon aktiivisempaa politiikkaa.

Komissio esitti viime perjantaina yleiskatsauksen siitä, mitä Euroopan välineillä on nyt mahdollista tehdä, ja haluan kiittää siitä. Kuten komissio sanoo, jäsenvaltioilla olisi varaa käyttää nykyisiä välineitä enemmän ja paremmin romanien kotouttamiseen. Odotan komissiolta myös tarkkoja suunnitelmia, joita viime viikolla ei vielä kuultu. Parlamentti vaatii tätä myös useissa päätöslauselmissa, joista viimeisimmät ovat peräisin tämän vuoden tammikuulta.

Eräs asia on nyt tullut selväksi: emme voi enää olla ottamatta romaneja ja heidän asemaansa vakavasti. Romanit ovat hyvin erikoinen vähemmistö, jota ei voida pitää perinteisenä vähemmistönä. Asia koskettaa koko Eurooppaa erityisesti siksi, että viimeisen laajentumiskierroksen myötä hyvin monista romaneista tuli EU:n kansalaisia. Yhteenvedon voidaan sanoa, että sortotoimet eivät ratkaise romanien ongelmia eivätkä niitä ongelmia, joita he joskus aiheuttavat yhteiskunnassamme. Yhtenäinen lähestymistapa on tärkeä, ja mielestäni tapaa, jolla Italian hallitus lähestyy ongelmaa, ei voida hyväksyä.

Viktória Mohácsi, laatiija. – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Špidla, hyvät kollegat, puheenjohtajamme Graham Watson ja minä lähetimme kesäkuun lopulla yhteisen kirjeen komissiolle ja pyysimme sitä tutkimaan Italian vakavaa tilannetta sekä ryhtymään asianmukaisiin toimiin Italian tuomitsemiseksi, jos se rikkoo Euroopan unionin periaatteita tai sen tekemiä lupauksia.

Useat kollegat ovat maininneet Italian tapauksen yhteydessä viime aikoina tapahtuneista vääryyksistä, muun muassa sormenjälkien keräämisestä. Minun mielestäni olisi esitettävä mieluummin vaihtoehtoisia ratkaisuja, kuten kollegani Jan Marinus Wiersmakin on todennut.

Olen hyvin tyytyväinen komission äskettäin antamaan tiedonantoon ja vielä tyytyväisempi siihen, että siinä pidetään romaniongelmaa ja romanivähemmistön kotouttamista EU:hun vakavana asiana, varsinkin kun ongelma katsotaan kiireelliseksi.

En pysty kertomaan, kuinka ilahtunut olen uuden horisontaalisen direktiivin luomisesta. Mielestäni horisontaaliseen direktiiviin on sisällytettävä elementtejä, joilla nykyistä lainsäädäntöä voidaan parantaa.

En voi kylliksi korostaa puheissani, miten tärkeää on julistaa lainsäädännössä, että rotuerottelu kouluissa on rotudirektiivissä 2000/43 tarkoitettua syrjintää. Tässä direktiivissä kuitenkin sanotaan vain, että toiseen rotuun tai etniseen ryhmään kuuluvien lasten syrjintä kouluissa on kielletty.

Kyseisessä direktiivissä ei sanota, että rotuerottelu ja koulussa tapahtuva rotuerottelu ovat syrjintää. Todisteita on olemassa: sen ovat vahvistaneet kansalaisjärjestöt, Euroopan komissio ja useat Euroopan parlamentin jäsenet kannanotoissaan. Lisäksi Unkarin lainsäädäntöelin on vahvistanut, että tämä on syrjintää. Olisi hyvin tärkeää harkita tätä tärkeää näkökulmaa ja viittä jäsenvaltiota koskevan Romanian integraation vuosikymmen -aloitteen suosituksia, kun uutta horisontaalista direktiiviä laaditaan osana romaneja koskevan EU:n strategian kehittämistä. Se olisi myös tehokasta ajatellen Euroopan romanien kotouttamista. Kiitos.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitän Victória Mohácsia ja Monica Frassonia, Jan Marinus Wiersmaa, Giusto Cataniaa ja kaikkia muita parlamentin jäseniä kysymyksistä. Meillä on tilaisuus keskustella parlamentissa neljännen kerran romanien tilanteesta Italiassa. Luullakseni koko parlamentin poliittinen kirjo on samaa mieltä siitä, että romanien tilanteen selvittäminen vaatii nopeita ja asianmukaisia toimia, jotta sosiaalinen, taloudellinen ja humanitaarinen kriisi voidaan välttää. Komissio huolestui, kun lehdissä kirjoitettiin, että Italian viranomaiset ottivat sormenjäljet ”nomadileireissä” asuvilta ihmisiltä perustaakseen niiden avulla tietokannan.

Italian viranomaiset ovat sen jälkeen toimittaneet komissiolle tietoja yleisistä oikeudellisista puitteista. Ilmeistä on, että Rooman, Napolin ja Milanon kaupunginjohtajat valtuutettiin 23. toukokuuta julistetun hätätilan

nojalla annetulla, 30. toukokuuta päivätyllä määräyksellä toteuttamaan tiettyjä toimia. Toimiin sisältyy leireissä asuvan liikkuvan väestön, mukaan luettuna lapset, tunnistaminen ja laskeminen. Määräyksessä sanotaan myös, että kaupunginjohtajien toteuttamien toimien on oltava yhteisön lainsäädännön ja direktiivien mukaisia. Italian viranomaiset ilmoittavat, että toimenpiteet on toteutettu kyseisissä leireissä asuvien ihmisten etujen mukaisesti ja erityisesti siksi, että he voisivat elää ihmisarvoisissa oloissa.

Komissio arvostaa Italian viranomaisten yhteistyöhalua. Annetuista tiedoista on hyötyä, mutta kaupunginjohtajien toiminnan luonteesta ja todellisesta vaikutuksesta ei ole vielä täyttä selvyyttä. Sormenjalkia voi ottaa ja tallentaa tietokantaan vain oikeudellisissa puitteissa noudattaen tarkasti yhteisön asetuksia ja perusoikeuksia. Komissio pyysi tähän liittyen kyseisen toiminnan tarkoituksen selvittämistä korostaen laillisuus- ja suhteellisuusperiaatteen noudattamisen tärkeyttä toteutettaessa tällaista toimintaa. Jotta näiden periaatteiden noudattamista voidaan arvioida, on tiedettävä, miten Italian toimet todellisuudessa toteutetaan.

Saadakseen selvemmän kuvan oikeudellisista puitteista, joissa näitä toimia tehdään, komissio päätti kirjoittaa Italian viranomaisille ja pyytää heiltä lisätietoja asiasta. Italian viranomaiset lähettivät komissiolle 7. heinäkuuta päivätyt kirjeen, joka analysoidaan yksityiskohtaisesti.

Komissio on tietoinen Italian sosiaalisista jännitteistä. Keskustelimme toukokuussa romanien tilanteesta Italiassa ja muissa parlamentin jäsenten kotimaissa. Komissio korosti silloin, että romanien Italiassa ja muissa maissa kohtaamia todellisia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen ongelmia ei voida sivuuttaa. Se painotti myös sitä, että tällainen tilanne johtaa inhimilliseen kärsimykseen ja sosiaalisiin jännitteisiin.

Jotta tilanne saadaan hallintaan, meidän on torjuttava rikollisuutta ja etsittävä todellisia ratkaisuja romanien ongelmiin. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota romanilapsiin, koska he ovat köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen ensimmäisiä uhreja. Romaneja on autettava leimaamisen sijaan. Tämän vuoksi komissio korosti viime viikolla julkaistussa kertomuksessa, että Euroopan unionin, jäsenvaltioiden ja kansalaisjärjestöjen on yhdistettävä voimansa saadakseen ponnistelunsa tehokkaasti koordinoituiksi.

Lopuksi totean, että komissio, erityisesti varapuhemies Jacques Barrot, on jatkuvasti yhteydessä Italian viranomaisiin, jotka ovat sitoutuneet laatimaan täysipainoisen raportin asiasta heinäkuun loppuun mennessä. Komissio jatkaa myös sen arviointia, miten jäsenvaltiot ovat saattaneet 29. huhtikuuta 2004 annetun direktiivin 2004/38/EY osaksi kansallista lainsäädäntöään ja miten ne soveltavat sitä käytännössä.

Uskon vakaasti, että Italian hallituksella on tahtoa toteuttaa sosiaaliseen osallisuuteen tähtäävää politiikkaa ja noudattaa yhteisön lainsäädännön perusoikeuksia.

Edít Bauer, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, paljon kiitoksia Euroopan kansanpuolueen ryhmän puolesta sekä kollegani Livia Járókan puolesta, joka valitettavasti ei voi olla läsnä. Haluan sanoa muutamia asioita. Kansalaisjärjestöt ja yhteiskuntatieteilijät ovat jo vuosikymmeniä yrittäneet kiinnittää huomiota Euroopan unionissa asuvien romanien, joiden määrä ja osuus väestöstä on noussut vuoden 2007 laajentumisen jälkeen, äärimmäisen vaikeisiin elinoloihin.

Jotta tilanne saataisiin selvitettyä, ei tarvita niinkään maahanmuuttopolitiikkaa vaan paremminkin ohjelmia, jotka edistävät sosiaalista osallisuutta. On tärkeää, että otamme käsiteltäväksi romaneja koettelevan syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen, eikä ole todellakaan hyväksyttävää, että poliittisen eliitin kaikkina aikakausina vuosisatojen ajan syrjimien ja hylkimien Euroopan romanien sortoa käytetään jälleen puoluepoliittisen taistelun välineenä.

Tämä on ristiriidassa niin romanien kuin muidenkin ihmisten ja Euroopan edun kanssa. Euroopan parlamentin vaikutusvalta heikkenee suuresti, jos se määrittelee kantansa vahvistamattomien huhujen ja oletusten perusteella.

Tilanne Italiassa on ollut huono monen kuukauden ajan. Sen sijaan, että puolueet edistäisivät asiallisiin toimiin ryhtymistä, ne lietsovat hysteriaa ja käyttävät romaniongelmaa hyväksi ajaakseen itsekkäästi omaa etuaan lyhyellä tähtämellä. Tämä on helppoa, koska romanien kansalaisjärjestöt ovat liian heikkoja esittämään vastalauseita. Prodin hallituksen sisäministeri Giuliano Amaton kutsuessa tilannetta suoraan ”romanihätätilaksi” kunnioitetut sosialisti- ja liberaalikollegani eivät valitettavasti protestoineet.

Haluan muistuttaa, että se, mitä nyt tapahtuu Italiassa, ei ole etninen ongelma. Meidän on vastustettava epäoikeudenmukaisuutta, oli sen aiheuttaja kuka tahansa. Kiitos hyvin paljon huomiosta.

Puhemies. – (IT) Ennen kuin annan puheenvuoron jäsen Pittellalle, minun on pyydettävä eräitä jäseniä panemaan pois esittelemänsä T-paidat – korostan, että he eivät pidä T-paitoja päällään, vaan levittelevät niitä

kuten lippuja tai julisteita. Työjärjestyksessä tämä sanotaan aivan selvästi: 146 artiklan liitteessä 16 tällainen yksiselitteisesti kielletään. Pyydän heitä panemaan ne pois, muuten joudun pyytämään vahtimestareita ottamaan ne pois tai mikä vielä pahempaa, joudun keskeyttämään istunnon. Pyydänkin nyt jäseniä ystävällisesti panemaan pois T-paidat, joita levitellään julisteiden tavoin. Tämä koskee myös Francesco Ferraria.

Gianni Pittella, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan maan sisäministeri ei saa kuvata Euroopan parlamentissa käytävää keskustelua groteskiksi. Se on lausunto, joka heikentää Euroopan parlamentin arvovaltaa. Me emme ole ilahtuneita siitä, että Italian hallituksen toimenpidettä on arvioitava täällä parlamentissa. Meille EU ei ole kaikkien kansallisten ongelmien sijaiskärsijä eikä poliisi, jonka on vahdittava Italian pääministeriä.

Vaikka olemmekin kotimaassamme oppositiossa, mielestämme on oikein tukea ja puolustaa Italian tekemiä perusteltuja valintoja kansainvälisissä piireissä. Italian hallituksen ja sisäministerin olisi kuitenkin pitänyt harkita muita, Euroopan standardien mukaisia keinoja ja ilmoittaa Euroopan komissiolle mieluummin etukäteen kuin liian myöhään.

Olemme yrittäneet jo vuosia ratkaista romanikysymystä, alaikäisten hyväksikäyttöä, kerjäämistä, ryöstöntapaisia kiristyksiä, ryöstöjä ja muita sairaalloisia ilmiöitä. Ratkaisu ei kuitenkaan ole etninen profilointi vaan paremminkin erityinen politiikka, jossa yhdistetään toisiinsa kolme pilaria, kansalaisuus, kunnollinen käyttäytyminen ja turvallisuus. Romanilasten, ja muidenkin lasten, tunnistaminen on takeena heidän turvallisuudelleen ja olennaisen tärkeää torjuttaessa ryöstöntapaisia kiristyksiä ja lapsikauppaa, mutta sitä ei saa tehdä etnisiin perusteisiin käyttäen loukkaavia menetelmiä, kuten sormenjälkien ottamista.

Olemme kiitollisia komission jäsen Špidlalle siitä, että hän on luvannut antaa EU:n vastineen Euroopan suureen ongelmaan. Pyydämme häntä puhumaan selvästi Italian hallituksen toimista ja raportoimaan niistä Euroopan parlamentille. On yllättävää, että kolmas vuosituhut, jonka piti olla kansalaisten oikeuksien uuden aikakauden alku, onkin itse asiassa vajonnut syvälle kulttuuriseen taantumaa. EU:n toimielimen on annettava itse vastustaa pahenevaa konformismia puolustamalla niitä kunnollisen käyttäytymisen arvoja, joita Eurooppa maailmassa edustaa.

Marco Cappato, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten olette sanonut, arvoisa komission jäsen, Italian hallitus toimittaa toimenpiteen kaikki yksityiskohtaiset tiedot kuukauden loppuun mennessä. Sitä ennen on kuitenkin pohdittava toista seikkaa, nimittäin hätätilaa; sitä on pohdittava EU:n toimielimissä. Ensinnäkin Euroopan neuvostolle on ilmoitettava ensin, kun tällaisessa tapauksessa julistetaan hätätila. Tätä ei ilmeisesti ole tehty. Kysymme teiltä, oletteko saanut tiedon ja tehtiinkö näin.

Hätätila on oikeutettu, kun sattuu luonnonmullistus, katastrofi tai muu sen kaltainen tapahtuma. Kuitenkin on mahdollista määritellä – Edit Bauer sanoi aiemmin ”ministeri Amaton aiemmin ehdottamat toimet” – mutta on varmasti totta, jos asia sanotaan selvästi, että romanikysymyksen huono hoitaminen ei ole yksin Berlusconi hallitukselle ominaista, vaan se on vuosien ja vuosikymmenten huonon hoitamisen perintöä. Tästä syystä on mahdotonta ajatella ja vaikea ymmärtää sitä, että nyt julistetaan hätätila, kun sellaista ei ole. Tämän hetkisen hätätilan voisi sanoa johtuvan sallivuuden ja demokratian puutteesta Italian kaltaisessa maassa, joka on saanut kaikkein eniten tuomioita Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa. Hätätila johtuu juuri tästä. ”Romanihätätilaa” ei voida julistaa, koska sellaista hätätilaa ei ole.

On olemassa ongelma, joka on hoidettava. Se olisi hoidettava hyväksymällä, kotouttamalla, investoimalla varoja, ei tuhlaamalla kuten nyt tehdään, kun ei käytetä EU:n varoja. Ei saisi luottaa harhaluuloon, että hallituksen kykenemättömyys hoitaa tämän kaltaisia ongelmia voidaan peittää biometrisen teknologian avulla.

Elly de Groen-Kouwenhoven, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, digitaaliset sormenjäljet ovat uudenaikainen versio natsien menetelmistä erottaa mustalaiset muista kansalaisista. Digitaalisia sormenjälkiä sisältävä tietokanta on rasismien julmin ilmenemismuoto sitten vuosien 1940–1945, koska sormenjäljet ovat valtiotietojen ensimmäinen askel etnisen ryhmän massahäätöjen helpottamiseksi. Useimmat romaneista, jotka ylittävät laillisesti yhä rajattomamman Euroopan rajoja, ovat köyhiä ja huonosti koulutettuja. He tarvitsisivat periaatteessa vain paikan, jossa asua. Köyhyys ongelma olisi poistettava paikan päällä, ei häätöjen avulla. Muistakaamme myös, että romanit ovat Euroopan suurin vähemmistö – väestömäärältään Euroopan romaniyhteisöä pienempiä jäsenvaltioita on jopa 19.

Romaneilla oli kommunismin aikana työtä ja ilmainen terveydenhoito sekä koulutus. Kommunismin jälkeen heidän elintasonsa romahti. Köyhyys oli hedelmällistä maaperää varainhankinnalle. Syntyi mustalaisten

omaa teollisuutta: Oxfamin ja CARE:n kaltaiset kansalaisjärjestöt saivat paljon varoja hankkeiden toimeenpanijoina. Romanit eivät tästä juurikaan hyötynneet, ja he alkoivat muuttaa länteen heti kun se oli sallittua. Ministerineuvosto painosti komissiota tutkimaan, miten romanien osallistumista yhteiskuntaan voitaisiin parantaa, ja komissio myöntää 2. heinäkuuta julkaistussa asiakirjassa asian kiireellisyyden. Se viittaa Euroopan parlamentin päätöslauselmaan eurooppalaisen puitestrategian luomisesta ja tunnustaa lopultakin koordinaattorin roolinsa! Asiakirjan kohdassa "Lessons learned" sanotaan, että romanien osallisuuden edistämiseksi tärkein menestystekijä on kansalaisjärjestöjen, erityisesti romanien kansalaisjärjestöjen täysipainoinen mukanaolo. Romaneista on tullut kumppaneita! Toivottavasti pian näemme, miten tämä on toteutettavissa komission oman rakenteen puitteissa.

Kehotan tällä välin komissiota tutkimaan Etyjin toimintasuunnitelmaa. Miksi keksiä pyörä uudelleen? Lopuksi kehotan komissiota tekemään Italian hallitukselle selväksi, että fasistinen komento on ristiriidassa EU:n lainsäädännön kanssa ja että romaneille on korvattava heidän menettämänsä omaisuus. Ennen Italian vientituote oli muoti, nyt se on rasismi.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä keskustelu antaa minulle tilaisuuden esittää muutamia kysymyksiä vasemmistolle, joka on saanut nokkelan idean käyttää Euroopan parlamenttia hyväksi, ties kuinka monennen kerran, vielä valmisteluvaiheessa olevan italialaisen säädöksen tuomitsemiseen täysin sopimattomalla, harhaanjohtavalla ja ennenaikaisella tavalla.

Ensimmäinen kysymys: Missä oli Italiaa kymmeniä vuosia hallinnut vasemmisto silloin, kun näitä laittomia leirejä pystytettiin yhä enemmän ja enemmän, vaikka olosuhteet eivät olleet edes perustason terveys- ja turvallisuusnormien mukaiset? Haluan myös kysyä, eikö vaikenemiseen näin monen vuoden ajan ole teille raskas taakka, kun välinpitämättömästi ja tekopyhästi suljitte silmäanne ettekä ilmeisesti nähneet – eikä teitä edes poliittisesti kiinnostanut – kun tuhansia lapsia paletui ja paloi kuoliaaksi joka vuosi turvattomissa hökkelikylissä.

Ehkä teitä ei edes kiinnosta, että Roomassa, jossa asuu noin 7 000 alaikäistä, on varattu miljoonia euroja kouluopetukseen – hukkaan heitettyyn kouluopetukseen, koska viime vuodesta lähtien vain 25 prosenttia näistä lapsista kävi koulussa säännöllisesti. Kuka tietää, tiedättekö vai ettekö ole tietävinänne, että tämä kouluopetus uskottiin lähes monopolin tavoin muutamalle järjestölle, joiden motivaationa ei niinkään ollut alaikäisten paras vaan julkisten varojen käyttömahdollisuus.

Kannatan romaniväestön oikeutta tulla osalliseksi väestönlaskennasta – kaikki Italian kansalaisetkin lasketaan säännöllisesti – koska väestönlaskenta takaa oikeuden terveyspalveluihin, sosiaaliseen osallisuuteen ja koulujärjestelmään sisälle pääsyyn. Kannatan myös romaniyhteisön oikeutta henkilöllisyyden tarkastamiseen. Ilmeisesti mitään laajoja toimenpiteitä ei ole suunnitteilla, vaan jos paperit ovat kunnossa, tarkistusta ei tehdä. On kuitenkin niin, että sellaisesta lapsesta, jonka syntymää ei ilmoiteta ja jolla ei ole mitään tunnistettavaa henkilöllisyyttä, tulee näkymätön lapsi ja näin ollen helppo saalis kaikenlaiselle hyväksikäytölle, kuten elinkaupalle, laittomalle adoptiolle, seksuaaliselle väärinkäytölle ja alaikäisten työssäkäynnille. Tämä koskee yhtä hyvin kaikkia Italiassa asuvia alaikäisiä, niin italialaisia kuin EU:n kansalaisia sekä sellaisia, jotka eivät ole EU:n kansalaisia.

Lopuksi muutama sana suullisten kysymysten otsikosta. Säädöksessä ei mainita lainkaan etnisiä ryhmiä, eikä suunnitelmissa ole laatia erityistä tietokantaa, ei varsinkaan romanien sormenjälkitietokantaa. Paremmat ehdotukset ovat tietenkin aina tervetulleita – olemme avoimia rakentaville ehdotuksille. Meille ei kuitenkaan kannata saarnata kenenkään sellaisen, joka vuodesta vuoteen epäonnistuu vakavan yhteiskunnallisen hätätilan selvittämisessä.

Vittorio Agnoletto, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Italian fasistihallinto sääti tasan seitsemänkymmentä vuotta sitten, 14. heinäkuuta 1938, rotusetuksen, joka oli Saksan rotulakien kaltainen. Me tunnemme oman historiamme: yli 500 000 romanian surmattiin kuolemanleireillä. Silloinkin aloitettiin väestönlaskennalla.

Italiassa on käynnissä täysimittainen profilointi, joka koskee kaikkia romaneja, myös lapsia, joilta otetaan sormenjäljet, ja myös yhteisön kansalaisia ja jopa Italian kansalaisia siitä huolimatta, että heidän tietonsa on jo rekisteröity. Napolissa käytetyissä kyselylomakkeissa, hyvä Roberta Angelilli, on kysymyksiä uskonnosta ja etnisestä alkuperästä, ja se muistuttaa paljon Vichyn tasavallan natsimiehityksen aikana käyttämää lomaketta. Milanossa tehtiin tiedosto vanhasta romanista, Italian kansalaisesta, joka oli selvinnyt kuljetuksesta natsien kuolemanleirille. Mihin näitä tietoja käytetään?

Nyt Italian parlamentin lasten asiain valiokunnan puheenjohtajana toimii – kaikessa hiljaisuudessa – Alessandra Mussolini, Il Ducen tyttären tytär. Tämä sattuma vahvistaa symbolista yhteyttä nykyisestä menneeseen, jonka jo luulimme olevan lopullisesti kuollut ja kuopattu Italiassa ja Euroopassa, mutta joka jälleen tänä päivänä nostaa päätään.

Historia ei toista itseään, mutta ei ole epäilystä siitä, että Italian hallitus on käynnistänyt rasisia menettelyjä, jotka ovat selvästi direktiivien 2000/43/EY ja 2004/38/EY vastaisia. Pyydän parlamenttia hyväksymään tämän Italian hallitusta arvostelevan päätöslauselman ja komissiota aloittamaan rikkomista koskevan menettelyn Italiaa vastaan kiireellisesti.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ei ole epäilystäkään, että Italian äärivasemmisto johtaa nyt parlamenttia käytännössä. Vakiintuneen huonon käytännön vuoksi äärivasemmistolaiset parlamentin jäsenet ja vihreät käyttävät jatkuvasti Strasbourgin istuntosalia aseena Italian hallitusta vastaan.

Sosialisti- ja liberaalipuolueet, jotka siirrettiin sivuun kansalliselta poliittiselta näyttämöltä viime huhtikuun kansanäänestyksessä, ovat löytäneet näyttämön, jolla ne voivat vahvistaa kansallisia valheitaan. Ne hyökkäävät yhdessä suuren ja vahvasti EU-myönteisen jäsenvaltion laillista hallitusta vastaan, jonka hallituksen italialaiset ovat valinneet ja jota he kannattavat 60 prosentin enemmistöllä. Ja me ihmettelimme Irlannin kansanäänestyksen tuloksia!

Arvoisat puhemies ja komission jäsen Špidla, kaikessa tässä on kysymys asioista, jotka kuuluvat kansallisen toimivallan eikä EU:n toimivallan piiriin. Italian hallitus on kuitenkin aina toimittanut komissiolle kaikki sen haluamat selvitykset. Arvoisa komission jäsen, kehotan teitä kiinnittämään hieman vähemmän huomiota sanomalehtiin ja enemmän huomiota Italian hallituksen virallisesti toimittamiin asiakirjoihin.

Säädökset eivät liity romaneihin eivätkä sormenjälkien ottamiseen. Ne koskevat henkilöitä, jotka eivät ole EU:n kansalaisia, ja henkilöitä, jotka ovat nomadeja ja joista eräät ovat jo jonkin aikaa esiintyneet Italian rikosraporteissa. Meidän täytyy tietää ihmisten henkilöllisyys, jotta heille voidaan varmistaa pääsy kouluihin, sosiaaliturva, terveydenhoito ja asunto. Säädöksissä ei viitata etniseen alkuperään, niiden kesto ei ole rajoittamaton, niissä ei ole kyse koko maasta, vaan ne liittyvät vain kolmeen erityistapaukseen.

Ihmisoikeuksista vastaava komission jäsenkin kiinnitti huomiota henkilöasiakirjojen puutetta koskevaan vakavaan ongelmaan 19.–20. kesäkuuta kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa. Tarkoituksena on tehdä henkilöllisyyttä koskevia tutkimuksia, joita monissa jäsenvaltioissa ja kaikkialla Euroopassa on sallittua tehdä ja joita vaaditaan matka-asiakirjoja ja oleskelulupia varten. Tähän liittyy kuvauksia, valokuvia ja sormenjälkien ottamista sekä antropometrisiä tutkimuksia. Tutkimuksella on Italian oikeuslaitoksen tuki erityisesti alaikäisten osalta, ja tutkimus toteutetaan yhteistyössä Italian Punaisen Ristin kanssa, ja niin edelleen.

Voisin jatkaa tästä asiasta vielä, mutta haluan sanoa kollegalleni, etten koskaan olisi voinut kuvitellaan puhuvani rasismista hänen maansa yhteydessä. Haluan muistuttaa häntä siitä, että Italia on ollut kulttuurin viejä viimeiset 3 000 vuotta ja tekee sitä yhä edelleen, ja että silloin kun nykyisen kaltainen uudenaikainen sivilisaatio syntyi Italiassa, monien muiden maiden ihmiset elivät vielä alkeellisissa oloissa.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhumme samasta asiasta jo neljännen kerran muutaman kuukauden sisällä. Tulokset ovat vaatimattomia, yhtä vaatimattomia kuin osallistuminen istuntoon tänä iltana. Tämä on ehkä itsessäänkin jo järkyttävä ja huolta aiheuttava seikka.

Romaniväestö on yleiseurooppalainen etnokulttuurinen yhteisö, jolla ei ole kansallisvaltiota. Romaneita oli Euroopassa jo silloin, kun Eurooppaan muodostui kansallisvaltioita. Nämä valtiot antoivat romanien elää kurjuudessa, käyttivät heitä orjina tai lähettivät heitä keskitysleireihin.

Euroopan unionin laajentuminen oli romanien vapautumisen viimeinen näytös. Romanit ovat nyt Euroopan kansalaisia. Absoluuttisesti tarkasteltuna he ovat ehkä kaikkein aidoimpia Euroopan kansalaisia, koska he ovat vain eurooppalaisia. Euroopan haasteena on kotouttaa heidät kulttuurisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti.

Tämän vuoksi romanipolitiikka olisi yhteisöllistettävä. Strategia, jossa valtioille annetaan vain suosituksia, jolloin niille jää lopullinen valinta ja vastuu, ei yksinkertaisesti toimi.

Toisaalta se, mitä Italiassa nyt tapahtuu, edustaa vaarallisen ilmiön, Euroopan kansallismielisyyden nousun, pahinta uhkakuvaa. Siinä tulee ilmi kyseisen ilmiön kansallispopulistinen puoli. Italialaisilla on toki oikeus pelätä, mutta Italian hallituksen nykyinen rasistinen politiikka on kenen tahansa Italian kansalaisen mielestä pelottavaa.

Tänään sormenjäljet, huomenna pakkotyö, ylihuomenna keskitysleirit – ja sen jälkeen tämä kaikki voi koskea romanien lisäksi mitä tahansa yhteisöä.

Olemme pyytäneet komissiota tarkistamaan, onko Italian lainsäädäntö Euroopan unionin normien mukainen. Mitään ei ole tehty. Tarkistusta lykättiin, kunnes laki hyväksytään. Nyt tilanne on pahempi. Meidän on ryhdyttävä toimiin ja käytettävä perussopimusten tarjoamia välineitä, jotta saisimme tämän vaarallisen rasistisen kehityksen loppumaan Italiassa. Näin voisimme myös rohkaista samoihin lähestymistapoihin muuallakin.

Emme saa jäädä odottamaan toista joukkotuhoa ennen kuin järjestämme uusia kansanäänestyksiä Euroopan integraation tukemiseksi.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme parlamentissa jälleen kerran siitä, miten Italia kohtelee romaniväestöä. Tällä kertaa Italian hallitus tarjoaa lisämausteeksi ei enempiä eikä vähempää kuin hätätilan julistamista, romaniväestön laskentaa ja romanien sormenjälkien ottamista ennen maastakarkotusta.

Huomaan, että olen jälleen tänään vaatimassa komissiolta ja neuvostolta toimia. Emme halua enää lupauksia, vaan nyt haluamme neuvoston ja komission ryhtyvän konkreettisiin toimiin, jotta Italia saadaan noudattamaan EU:n lainsäädäntöä ja arvoja. EU:n syrjimättömyysdirektiivin täytäntöönpanoa on arvioitava samalla tavoin kuin vapaata liikkuvuutta koskevaa direktiiviä. Meidän on toteutettava yhtenäistetty lähestymistapa ja nopeutettava EU:n romaneita koskevan strategian täytäntöönpanoa.

Meillä on käytettävissämme kaikki välineet, mutta näyttää siltä, että niiden käytössä tietyllä tavalla arkaillaan, kun on puolustettava kansalaisvapauksia turvallisuuden vaatimuksia vastaan.

Siitä on vuosi, kun Italia alkoi suunnitella suhteettomia ja järkyttäviä turvatoimia, jossa oli ruskean populismin sävy. Nyt ruskea näyttää olevan muuttumassa mustaksi.

Aikovatko he todella ottaa romaneja kiinni Italian kaduilla? Aikooko Eurooppa yhä katsoa tällaista kuin hiljainen rikoskumppani?

Mario Borghesio (UEN). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on vakava asia, että emme pysty tarkastelemaan vaadittuja toimia rauhallisesti syistä, jotka liittyvät pelkästään Italian politiikkaan. On sanottu, että mitään hätätilaa ei ole julistettu. Ilmeisesti itse asiassa Prodin hallitus julisti hätätilan ja ilmoitti romaneihin liittyvien toimien olevan tarpeen ministeri Amaton valmistelemien toimien kautta. Italian nykyinen hallitus ei ole tätä tehnyt, se on vain suorittanut väestönlaskennan. Näin sanotaan Euroopan komission tutkittaviksi toimitetuissa kirjeissä, ja komissio voi ainoastaan todeta tämän olevan totta, koska poliittinen spekulointi on yksi asia ja totuus toinen. Totuudella on enemmän merkitystä.

Toimenpiteet koskevat jokaista. Ehkä joku täällä parlamentissa väittää, ettei tiedä, vaikka ehkä tietääkin totuuden eli sen, että nomadien leireissä on alaikäisiä, jotka ovat haamulapsia: heillä ei ole henkilöllisyyttä – ja eikö henkilöllisyys kuulokin ihmisoikeuksiin? He eivät saa rokotuksia, he eivät voi käydä koulua, vaikka haluaisivatkin, koska se estetään. Sen sijaan heillä käydään kauppaa, kuten liiankin hyvin tiedämme.

Tietokantaa ei ole perustettu. On olemassa hyvin selvät ja tarkat säännöt siitä, että tietokantaa ei saa käyttää, ellei se ole yksityisyyttä koskevien sääntöjen mukainen. Kyseessä ei ole rekisteri, johon kuka tahansa pääsee tutustumaan, vaan tietoja kerätään vain tarpeen vaatiessa. Kun tuomarit merkitsivät muistiin tietoja alaikäisten tuomioistuimissa, sitä pidettiin vakiokäytäntönä.

Hallitus päätti lopulta viisaasti siirtää säädöksen täytäntöönpanon Italian Punaiselle Ristille. Leireillä kävijä ei olekaan SS vaan Italian Punainen Risti, jonka kyvyt ja ymmärrys koko maailman syrjäytettyjen ja vainottujen ihmisten auttajana tunnetaan kautta maailman.

Umberto Guidoni (GUE/NGL). - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, on nimenomaan kyse väestön etnisestä profiloinnista, kun ehdotetaan sormenjälkien ottamista romaneilta, myös alaikäisiltä.

Italian aloite tuo mieleen Euroopan menneisyyden synkät ajanjaksot ja järkyttävät toimet, joiden olisimme jo suoneet nohutua historiankirjojen lehdille. Kyseessä on vastenmielinen säädös, joka rikkoo Euroopan ihmisoikeussopimuksessa määritellyjä ihmisoikeuksia ja perusvapauksia. Sisäministeri osoittaa, ettei hän edes tunne EU:n direktiivejä, koska hän väittää, että säädöksen vaatimus ottaa sormenjäljet kaikilta muilta

kuin EU:n kansalaisilta on asetuksen (EY) N:o 380/2008 mukainen. Italiassa asuvat romanit, varsinkin alaikäiset, ovat kuitenkin melkein kaikki Italian tai ainakin EU:n kansalaisia.

Jos ratkaistavanamme oleva ongelma on, kuten ministeri sanoo, se, että leirien olosuhteet ovat epäinhimilliset ja että lapset joutuvat elämään rottien kanssa, hänen pitäisi selittää, miten sormenjalkien ottaminen ratkaisee ongelman, kun se Rooman maaherrankin mielestä on tarpeetonta. Jos Italian hallitus on todella huolissaan alaikäisten elinolosuhteista, sen olisi muutettava leirejä terveellisemmiksi ja edistettävä sosiaalista osallisuutta ja kotoutumista sekä koulutusta ja osallistumista työelämään. Etnisen vähemmistön rodun perusteella tapahtuva profilointi todennäköisesti vaarantaa alaikäisten tulevaisuuden ja mahdollisuuden kotoutumiseen sekä, paradoksaalista kyllä, uhkaa tehdä uhreista rikollisia.

Äärivasemmisto ei ole kanssani samaa mieltä. Päätän puheenvuoroni siteeraamalla *Famiglia Cristiana* -lehteä: digitaalisten sormenjalkien ottamisen myötä poliisivaltio näyttää tylyimmät kasvonsa romanilapsille, jotka kuitenkin ovat Italian kansalaisia. Lehdessä ihmetellään, miksei maassa laajoilla alueilla rehottavaa todellista rikollisuutta torjuta yhtä päättäväisesti? Onko syynä ehkä se, että siitä saadaan vähemmän poliittista pääomaa?

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Vähemmistöryhmien tilanne Romaniassa oli aihe, jota käsiteltiin tiiviisti jäsenyysneuvottelujen aikana.

Romanian viranomaiset laativat romaniväestöä koskevan kotoutusstrategian, jonka Euroopan komissio hyväksyi ja jota se seuraa. Strategiaan kuuluu toimia, jotka liittyvät erityisesti koulutukseen ja työmarkkinoille pääsyyn ja ovat täysin EU:n normien mukaisia.

Romaniväestöä on siirtynyt vuodesta 2004 lähtien muihin Euroopan unionin maihin liikkumisvapauden periaatteen mukaisesti. En kiistä, että jotkut heistä ovat rikkoneet niiden maiden lakeja, joihin he ovat muuttaneet. Heidän on vastattava teoistaan oikeudessa.

Olen kuitenkin sitä mieltä, että tästä lähtien kaikilta jäsenvaltioilta olisi vaadittava samaa kuin Romanialta eli johdonmukaisia kotoutusohjelmia, jotka perustuvat EU:n periaatteisiin. Ohjelmiin ei saisi sisältyä lainkaan syrjiviä toimia, kuten Italian hallituksen äskettäin hyväksymän päätöksen kaltaista sormenjalkien ottamista, tai pakkotoimia, jotka haittaavat rehellisiä kansalaisia.

Tämän tyyppiset asenteet voivat luoda – ja pelkään, että niin on jo käynyt – kielteisen, väärän kuvan muista Euroopan yhteisön kansalaisista, jotka asuvat ja tekevät työtä Italiassa ja ovat arvostettuja omissa asuin yhteisöissään.

Pyydän puheenjohtajavaltio Ranskaa ottamaan kaikki nämä näkökohdat huomioon ja sisällyttämään puolivuotiseen esityslistaansa todellisen Euroopan tason politiikan romaniväestön kotouttamiseksi. Pyydän, että komissio julkaisisi järjestelmällisesti tietoja romanien tilanteesta, muun muassa kotouttamisessa ja sosiaalisessa osallisuudessa saavutetusta konkreettisesta edistyksestä sekä siitä, miten Euroopan rahastoja on käytetty hyväksi ja millaisia tuloksia on saavutettu.

Kohdistan tässä tilaisuudessa sanani myös romaniväestöä edustaville kansalaisjärjestöille ja pyydän heitä antamaan tietoja niille kansalaisille, joiden etua he ajavat, sekä kannustamaan heitä käyttämään mahdollisimman tehokkaasti hyväkseen Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa nykyään tarjolla olevia välineitä.

Kristian Vigenin (PSE). - (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, eri poliittisten ryhmien toiminta ihmisoikeuksien ja ihmisarvon puolustamiseksi on hyvä esimerkki Euroopan parlamentin kypsyydestä. Pidän valitettavana, ettei PPE-ryhmä tullut mukaan yhteiseen päätöslauselmaluonnokseen, mutta sillä on mahdollisuus tukea sitä vielä äänestyksessä. Emme voi vain katsella, kuinka toisen maailmansodan jälkeen ylittämättöminä pidettyjä rajoja ylitetään.

Italian hallituksen aikomus perustaa romanien biometrisiä tietoja sisältävä tietokanta on jälleen yksi provosointitoimi Berlusconin valtaantulon jälkeen. Haluan vain muistuttaa, että hän on kuvaillut maahanmuuttajia pahan armeijaksi ja tehnyt päätöksen laittoman maahanmuuton kriminalisoinnista. Tämä osoittaa, ettei ongelmaa ole lainkaan ymmärretty ja että toiminta on suunnattu täysin väärälle taholle. Tämä suunnitelma uhkaa romaneja tavalla, joka ei tue kotouttamista vaan itse asiassa tuhoaa mahdollisuuden kotouttamiseen ja etsii käytännössä ratkaisua eristämisestä ja rotuerottelusta, synnyttää romanien vastaisia asenteita ja lisää suuren yleisön pelkoja. Me kaikki tiedämme, mihin se johtaa. Muistakaa Rooman ja Napolin viimeaikaiset tapahtumat. Kun tulipaloa yritetään sammuttaa bensinillä, joko on tarkoitus saada aikaan suurempi tulipalo tai sitten ei tiedetä, mitä ollaan tekemässä.

Romanit ovat Euroopan suurin ja luultavasti syrjityin vähemmistö. Romaneilla ei useimmiten ole mahdollisuutta riittävään terveydenhoitoon, julkisiin palveluihin, koulunkäyntiin eikä työntekoon. Näiden ongelmien ratkaiseminen on koko Euroopan haaste; mikään valtio ei ole tähän päivään mennessä onnistunut siinä yksin. Italiakaan ei onnistu. Tämän vuoksi ratkaisua olisi etsittävä paikallisten ja kansallisten viranomaisten yhteistyöstä, jota koordinoidaan ja tuetaan Euroopan tasolla. Euroopan komission olisikin kehitettävä selvempi romanipolitiikka, jota tuetaan taloudellisesti. Tämä suunnitelma mitätöi Euroopan unionin perusperiaatteet ja on ristiriidassa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 12 ja 13 artiklan kanssa. Perussopimusten valvojana Euroopan komission on toimittava tinkimättömästi silloin, kun jokin jäsenvaltio rikkoo sopimuksia.

Lopuksi haluan muistuttaa, että romanien kotoutuspolitiikka oli yksi tärkeimmistä kysymyksistä, joiden perusteella kotimaani valmiutta päästä Euroopan unionin jäseneksi arvioitiin. Arvoisa komission jäsen, kysyn teiltä, miten olisitte reagoanut, jos Bulgaria olisi soveltanut Italian suunnitelmaa romaneihinsa? Jos nyt ilmoitatte, että Italian politiikka on hyväksyttävää, miten luulette kantanne vaikuttavan Bulgarian tulevaan maahanmuuttopolitiikkaan?

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olisin todella ollut mieluummin näkemättä tämän iltapäivän keskustelua. Ministeri Maroni lietsoo rasismin liekkejä Italiassa samalla kun yrittää sammuttaa niitä Euroopassa aivan kuin amatööripalomies vihaisen komission jäsen Barrot'n edessä, ja hänen myöhästynyt täyskäännöksensä on ainoa todella groteski tilanne, joka Euroopassa tällä hetkellä on.

Hyvä Roberta Angelilli, Italiassa romanihätätila koskee pääasiassa romaneja Roomassa, Napolissa ja Milanossa. Turvallisuudelle on tietysti laajalti kysyntää, koska hallituksella on ratkaistavanaan yleinen rikollisuus, kuten muissakin Euroopan maissa, eikä se käytä riittävästi varoja, työvoimaa eikä toimenpiteitä torjuakseen ja estääkseen sosiaaliset epäkohdat, jotka ovat niin monen mafioson ja pikkurikollisen elinehto.

Emme voi hyväksyä, että 60 vuoden perustuslaillinen vapaus vaarannetaan siksi, että vaalien jälkeen on tarpeen rauhoitella tyytymätöntä enemmistön osaa. Eurooppa ei voi eikä saa hyväksyä tällaista.

(Vastalauseita)

Puhemies. – (IT) Olen pahoillani, hyvä Gianluca Susta. Mitä on tekeillä? Euroopan parlamentissa ei sallita muiden parlamentin jäsenten minkäänlaista uhkailua. Pyydän teitä poistumaan.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Eurooppa ei voi eikä saa hyväksyä syrjintää etnisen taustan perusteella. Tämän vuoksi Euroopassa ja parlamentissa, jota on nimitetty groteskiksi, on oltava valppaina, jotta kansalaisten tasa-arvoisuus voidaan varmistaa. Ehkä jo ensi vuodeksi suunnitellussa väestönlaskennassa on otettava käyttöön samat keinot koskemaan kaikkia ja taattava erityisesti alaikäisille ja köyhille etnisestä taustasta riippumatta oikeus koulutukseen, terveydenhoitoon ja ihmisarvoon, eli oikeudet, jotka heille on turvattu ihmisinä, saati sitten kansalaisina.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, ihmisoikeudet ovat jakamattomia. Etniseen ryhmään kuulumisen ei voi olla syrjinnän peruste kuten ei myöskään ihonväri, sukupuoli, uskonto, seksuaalinen suuntautuminen tai mikään muukaan. Se on yhteisen Euroopan lainsäädäntöjärjestelmämme olennainen saavutus. Osa tämän yhteisen lakijärjestelmän minäkuva ja identiteettiä on kuitenkin se, että suhtaudumme vakavasti tasavertaisuuteen lain edessä. Se tarkoittaa, että meillä on yleistä lainsäädäntöä sosiaaliturvasta, koulutuksesta, työmarkkinoista ja rikollisuuden torjunnasta ja että sovellamme sitä – ilman syrjintää. Monet näistä asioista edellyttävät henkilöllisyyden määrittelyä. Komission jäsen Špidla viittasi aivan oikein tähän joskus ”romaniongelmaksikin” kutsutun ongelman oikeudelliseen näkökohtaan. Hän sanoi myös, ettei hän aio tehdä kaikkea niin kuin lehdistö vaatii, vaan aikoo pyytää Italian hallitukselta selvitystä. Tämä on oikea tapa toimia.

Kaikessa tässä on oikeudellisen puolen lisäksi mukana inhimillistä kärsimystä. Monet romanit ja näin ollen myös monet lapset elävät äärimmäisessä köyhyydessä. He eivät ole kotoutuneet, ja heillä on hyvin pieni tai olematon mahdollisuus päästä eteenpäin yhteiskunnassamme. Siihen tarvitaan apua. Kotikaupungissani Grazissa on käyty vuosia vilkasta keskustelua kerjäävistä romaneista ja keskusteltu romanien kanssa siitä, miten ihmiset voisivat päästä ulos tästä vaikeasta tilanteesta tai ainakin pärjätä siinä mahdollisimman hyvin. Yksi ratkaisu on, että Grazin asukkaat rahoittavat työpaikkoja Slovakiassa ja maissa, joista nämä romanit tulevat. Näin ainakin monet lapset säästyvät kerjäämiseltä ja elämältä kadulla. Meidän on tehtävä enemmän, ja me teemme!

Lisäksi on eräs romaneita koskeva ongelma, joka liittyy meihin. Se on politikointi. Tämä aihe, nämä ihmiset ja heidän kärsimyksensä on potentiaalista ainesta politikoinnille, populistiselle politikoinnille kentällä ja, kuten keskustelummekin osoittaa, valitettavasti myös eurooppalaiselle populismille.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, romanit, jotka ovat yksi vanhimmista Euroopan ihmisryhmistä, ansaitsevat Euroopan unionin huomion, jota he eivät ole tätä ennen saaneet. Italian nykyiset toimenpiteet eivät tietenkään ole hyväksyttäviä, ja vastustamme niitä jyrkästi, koska kyseessä on rotuun perustuva lainsäädäntö, joka kriminalisoi tietyn etnisen ryhmän.

Meidän on kuitenkin tehtävä selväksi, että tämän menettelyn lopettaminen ei riitä. Pelkästään lopettamalla nyt kritisoimamme menettely emme voi ratkaista ongelmaa. Ei, vaan meidän olisi paljastettava asian taustalla olevat vakavat sosiaaliset ongelmat, joiden hoitamisen eräät hallitukset ovat laiminlyöneet ja jotka ovat jääneet huomaamatta jopa Euroopan komissiossa, jolla oli valtuudet puuttua niihin.

Tarvitaan eurooppalaista politiikkaa ja ongelman ratkaisemiseen sopivia sitoumuksia, resursseja, aloitteita ja toimia. Komission on toimittava ennakoivasti sopeuttaessaan romaniväestöä, mustalaisia, yhteiskuntaan. Tästä on myönteisiä esimerkkejä koko Euroopassa (esimerkiksi Espanjassa koulutuksen alalla). Hyviä esimerkkejä on, mutta silti meillä on vielä ongelmia ratkottavana.

Olemme puhuneet tuntikausia Euroopan kansalaisuudesta. Nyt on aika käsittää, että kyseinen kansalaisuus koskee kaikkia rodusta riippumatta.

Vito Bonsignore (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan parlamenttia käytetään nyt virheellisiin sanomalehtikirjoituksiin perustuvaan keskusteluun, aivan kuin se olisi Italian kansallisen parlamentin kolmas kamari. Komissio tutkii yhä asiaa ja esittää kertomuksen hallituksen aloitteesta kuun loppuun mennessä.

Italian hallitus ei siis ole rikkonut kenenkään oikeuksia eikä varsinkaan alaikäisten tai lasten oikeuksia, ja ministeri Maroni on jo ilmoittanut ja vakuuttanut useita kertoja, että mitään tietokantaa ei perusteta, vaan että kaikki tiedot käsitellään täysin henkilötietosuojaa koskevien sääntöjen mukaan. Lisäksi toimenpide on väliaikainen ja näin ollen sitä käytetään vain hyvin vähän aikaa. Ministeri Maroni on myös vahvistanut, että nomadien leireissä asuvien nomadien ja alaikäisten laskenta tapahtuu täysin YK:n lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen mukaisesti ja että se tehdään, jotta voitaisiin toteuttaa lasten ja nuorten koulutus- ja kotoutusohjelmia, joista on jo nyt säädetty väestönsuojelua koskevissa laeissa.

Pidän erittäin valitettavana, että eri vasemmistolaispiirit jälleen kerran tuovat Euroopan parlamenttiin väittelyn, joka koskee ainoastaan Italiaa. Olen vakuuttunut, että monia asioita olisi pitänyt tehdä jo aiemmin. Haaste jatkuu. Hätätila on todellinen, ja sen ovat tunnustaneet monet puheenvuoron käyttäneet parlamentin jäsenet. Sitä eivät kuitenkaan tunnustaneet hallitukset, jotka olivat vallassa ennen Berlusconin hallintoa, eivätkä monet suuret kunnat. Saamme siis kuun lopulla komission kertomuksen ja silloin saamme nähdä, kuinka opportunistinen vasemmiston kanta on. Vasemmiston ystävät, aloititte liian aikaisin ettekä tehneet kovin hyvää työtä käytettävissänne olleen hyvin vähäisen tiedon perusteella.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole italialainen enkä vasemmistolainen, joten Stefano Zappalàn ja Roberta Angelillin pyytäessä minua pitämään Italian hätätilaa koskevaa asetusta vaarattomana lakina, jolla vain varmistetaan romaniyhteisön asianmukaisten julkisten palvelujen saanti, olen mielestäni oikeutettu epäilemään tätä, kun otetaan huomioon populistinen ja ikävä poliittinen retoriikka, jota tämän asian yhteydessä on viime viikkoina käytetty. Romanian sormenjalkien ottaminen on joka tapauksessa syrjivää ja varmasti laitonta – olemmeko unohtaneet natsien historian ja fasistien rotuvainot?

Mielestäni komission jäsen Špidla vaikutti kohtuullisen valmiilta kitkemään syrjivää kohtelua, ja toivon, että hän näkee asian lävitse. Hän voisi pelastaa komission joutumasta samaan maineeseen kuin Franco Frattini, joka vain muutama viikko sitten kehotti meitä ottamaan huomioon oikeuden ja tasavertaisuuden ja on nyt ennakkoluulojen puolustaja. Tarvitsemme eurooppalaista romanistrategiaa ja varoja, jotka kohdistetaan romanien aseman, koulutuksen ja kotoutumisen parantamiseen syrjäyttämisen ja leimaamisen sijaan. Jos voimme saada aikaan yhteisen maatalouspolitiikan, voimme varmasti myös saada aikaan yhteisen romanipolitiikan.

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, modernissa ihmisoikeuskulttuurissa painotetaan ihmisenä olemista kansalaisuuden sijaan. Tämän periaatteen mukaan ulkomaalaisia, kansalaisuudettomia henkilöitä ja nomadeja on kohdeltava samanarvoisina kansalaisten

kanssa, kun kyse on ihmisen perusarvosta, jonka huomioon ottaminen edellyttää yhteisvastuullisuutta heikoimpia eli erityisesti lapsia kohtaan.

Tällainen herkkyys asian suhteen ei kuitenkaan ole riittävä syy siihen, että Euroopan parlamenttia aletaan käyttää kansallista hallitusta vastaan nostettujen mitä mielettömimpien rasismisyytösten näyttämönä, varsinkin kun kyseinen hallitus ilmoittaa – ainakin keskustelun aiheena olevien asiakirjojen mukaan – ottaneensa tehtäväkseen yleisen järjestyksen lisäksi myös lasten suojelemisen viitaten eräisiin liikkuvaa elämään viettäviin yhteisöihin, jotka elävät erityisen vaikeissa olosuhteissa.

Vastaus tehtyihin kysymyksiin löytyy helposti lukemalla Italian hallituksen hyväksymät säädökset, jotka koskevat, kuten jo on sanottu, vain kolmea kahdestakymmenestä alueesta. Teitä ehkä hämmästyttää, että sanat ”romani” ja ”sormenjäljet” eivät esiinny näissä asiakirjoissa. Siksi ei olekaan totta, että niissä olisi nimenomainen määräys kaikkien tietyn rotuisten ihmisten rekisteröinnistä. Totta ei ole myöskään se, että otettaisiin käyttöön sotilaallinen väestönlaskentajärjestelmä. Poliisipäälliköille myönnettyissä harkinnanvaraisissa valtuuksissa on otettava huomioon humanitaariset ja hyvinvointia koskevat profiilit ja on pyrittävä – näin ainakin ilmoitetaan olevan tarkoitus – ihmisten elämän parantamiseen ja erityisesti alaikäisten kotouttamiseen kiinnittäen huomiota varsinkin koulunkäyntiin.

Voi tietenkin olla aihetta pelätä, että kyseessä olevia toimia aletaan panna täytäntöön sotilaallisin tai sortavin keinoin. Tämän vuoksi on aivan oikein esittää toivomus, kuitenkin tiiviin yhteistyön hengessä, että painopisteinä ovat positiiviset erityistoimet sekä erityisesti alaikäisten tuki-, vastaanotto- ja kotoutustoimet. Kunkin julkisen tahon on kuitenkin voitava tehdä velvollisuutensa lakien noudattamiseksi. On kohtuutonta odottaa enempää.

Fabio Ciani (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pahoittelen aiemmin tapahtunutta. Minulla ei todellakaan ollut aikomus uhkailla kollegaani, ja pyydän häneltä anteeksi. Kuitenkin, koska hän väitti, että me emme tienneet, mistä puhuimme, esitän esimerkin rekisteröintikortista, jonka tekstin luen täällä.

Tämä on rekisteröintikortti, ei kuulopuhe: ”liikkuvan väestön yhteisöjen hätätilaa ja asumista hoitava poliisipäällikkö Campanian alueella: väestönlaskenta, maitokeskus, perhe, etunimi, sukunimi, syntymäaika, uskonto, etninen alkuperä”. ”Uskonto ja etninen alkuperä” tarkoittaa rasismia. Se on vastoin kaikkea sitä, mitä asetuksessa (EY) N:o 2043 määrätään, ja kun sormenjälkiin perustuvia henkilötietoja perustellaan viittaamalla asetukseen (EY) N:o 380/2008, korostan, että kyseinen asetusta koskee vain kolmannen maan kansalaisia. Italian romanileireillä kuitenkin kolme neljänestä on romanialaisia ja muut ovat Italian romani- ja sintikansalaisia.

Meidän on pelastettava romanien ja heidän alaikäisten lastensa elämä ja tulevaisuus, erityisesti niiden, jotka ovat vaarassa syrjäytyä tai joutua hylätyiksi. Emme saa saattaa huonoon valoon tai epäilyksen alaiseksi kokonaista yhteisöä, ja meidän on varottava synnyttämästä mustalaisvastaisia mielialoja. Tällainen riski on hyvin suuri Italiassa.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Haluan puhua hieman romanien tilanteesta, jota on käsitelty täällä parlamentissa.

Olen kotoisin Slovakiasta eli valtiosta, jossa romanikielestä tehtiin hiljattain kodifioitu kieli, normaali vähemmistökieli, ja jossa pääsy terveydenhoidon ja koulutuksen piiriin on varmistettu kaikille. Eri asia on, käyvätkö romanilapset kouluun ja käyttävätkö he kaikkia mahdollisuuksiaan hyödyksi.

Sosiaaliturvatuksien ansiosta tämä vähemmistö kehittyi dynaamisesti; se on yksi dynaamisimmin kehittyvistä vähemmistöistä numeroin tarkasteltuna Slovakiassa. Meillä on monen miljoonan arvoisia kotouttamisohjelmia, ja asunto-ongelmat pyritään ratkaisemaan. Mielestäni Italian hallitus on samassa tilanteessa, kun se pyrkii osoittamaan yhteisvastuullisuutta köyhiä, lapsia ja nuoria kohtaan ja samalla tietenkin haluaa ylläpitää yleistä järjestystä, jota lasten ja nuorten suojeleminen edellyttää. Sormenjälkien ottaminen on mielestäni kuitenkin täysin sopimaton toimenpide.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni puheenvuoroissa on paljon totta mutta myös paljon valhetta. On kolme asiaa, joissa meidän on pitäydettävä. Ensinnäkin ihmisryhmien satunnainen valitseminen henkilötietojen keräämiseksi on laitonta niin yleisesti ottaen kuin Italian perustuslain mukaan. Toiseksi tämä tarkoittaa, että lasten, esimerkiksi romanilasten suojelemiseksi tarkoitetut suojelutoimenpiteet on toteutettava Euroopan unionin ja Italian voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Kolmanneksi Italian ulkoministeri Franco Frattini soitti minulle tunti sitten ja kertoi, että hän haluaa ilmoittaa – ainakin minun ryhmälleni – että sisäministeri Roberto Maroni on tavannut komission jäsen Barrot'n

Cannesissa. Tiedän, että siellä oli myös tapaaminen asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajan Gérard Deprezin kanssa.

Italian hallitus on Frattinin puhelinsoiton ja Maronin lausuntojen välityksellä antanut ymmärtää, että se ei halua toteuttaa sellaisia lainsäädäntötoimia, jotka ovat jollain tavalla ristiriidassa EU:n lainsäädäntönormien kanssa. Arvoisa komission jäsen Špidla, kehotan teitä ottamaan yhteyttä komission jäsenen Barrotiin hänen palattuun Cannesista ja pyydän, että raportoitte siitä heti parlamentille, koska Italian hallitus on ilmeisesti ymmärtänyt, että sen tähänastiset toimenpiteet eivät ole EU:n lainsäädännön mukaisia. Jos se nyt tekee tästä oikeat johtopäätökset, mielestäni kehitys on oikean suuntaista.

(Suosionosoituksia)

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajana satuin tänä aamuna olemaan Cannesissa, jossa pidettiin oikeus- ja sisäasioiden neuvoston epävirallinen kokous. Siellä ollessani minulla oli tilaisuus keskustella asioista ministeri Maronin kanssa. Emme tietenkään olleet samaa mieltä asioista, mutta se ei ole syy, miksi pyysin puheenvuoroa. Haluan vastata joidenkin italialaisten kollegoiden väitteisiin, että tämä on ainoastaan Italian asia ja että kohdistamme Italian hallitukseen perustelemattomia syytöksiä. Se ei ole totta.

Ministeri Maronin kanssa käydyssä keskustelussa kävi hyvin selvästi ilmi, että uuden oikeustoimen kohteena olevien ihmisten joukossa on yhteisön kansalaisia, joilla pitäisi olla liikkumisvapaus. Tämä on ensimmäinen asia, johon kiinnitän huomiota.

Toinen huomioitava kohta on, että uuden oikeustoimen nojalla tiettyjen Italian lakien soveltamista voidaan lykätä, mutta se ei voi poiketa EU:n lainsäädännöstä eikä EU:n direktiiveistä. Tästä määrätään nimenomaisesti Italian lainsäädännössä, minkä vuoksi kysyin Marronilta: ”Herra ministeri, hyväksyttekö, että Euroopan parlamentin valtuuskunta matkustaa Italiaan ja arvioi tilanteen kaikessa hiljaisuudessa, tapaa kaikki puolueet ja antaa raportin Euroopan parlamentille?” Hänellä ei ollut mitään sitä vastaan, ja hän suostui.

Näin ollen on valitettavasti hieman liian paksua uskotella, että kyseessä on vain Italiaa koskeva asia. Jos kaikki menee hyvin, mitä pelättävää teillä on?

(Suosionosoituksia)

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en tarvitse puheaikaa, haluan vain kommentoida komission jäsenen Špidlan kysymykseemme antamaa vastausta. Minusta hänen tämänpäiväinen vastauksensa oli hieman ylimalkainen ja välttelevä ja jossakin määrin ehkä hieman ristiriitainenkin. Hän on ilmeisesti kuullut uutisia, minkä ennen minua puhuneet parlamentin jäsenetkin vahvistivat. Jos näin on asianlaita, arvoisa komission jäsen, pyydän, että kertoisitte meillekin nämä uutiset, jotta voimme kaikki tarkastella niitä.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, muistutan teitä siitä, että yleinen mielipide Italiassa on täysin tietoinen siitä, mitä romanileireissä tapahtuu. Romanileirit ja romaniyhteisöt ovat laittomia ja moraalittomia. Sivistyneiden kristittyjen eurooppalaisten keskuudessa naisia ja lapsia pidetään suojeltavina ja puolustettavina, mutta romaniyhteisöissä he ovat usein vapaaehtoisesti hyväksikäytön kohteina ja syyllistyvät rikoksiin ja prostituutioon.

Italian hallituksella on tämän vuoksi velvollisuus ryhtyä toimiin, vaikka odotettavissa olisi näiden ihmisten karkotus, jotta voitaisiin taata oikeuden toteutuminen sekä naisten ja lasten suojeleminen, ja estää väestönlaskennan avulla rikollisuuden leviäminen koko yhteisöön sekä lasten ahdistelu ja joutuminen pedofiilien uhreiksi tai rikoksen poluille.

Renate Weber (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tässä parlamentissa ei saisi missään tapauksessa hyväksyä natsipuheita!

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät kollegat, sormenjälkien ottaminen, joka kohdistuu vain yhteen etniseen ryhmään, joko suoraan tai välillisesti, ei ole EU:n lainsäädännön mukaan missään tapauksessa hyväksyttävää. Tietosuoja-direktiivissä on muutampia hyvin ankaria määräyksiä, ja olen sitä mieltä, että tästä hyvin laaja-alaisesta ja hyvin monopolvisesta keskustelusta on käynyt ilmi, että tilanne kehittyy hyvin nopeasti. Tämän vuoksi luonnollisesti hyväksyn muutamien parlamentin jäsenten kutsun ja keskusteltuani kollegani Jacques Barrot'n kanssa suosittelen, että hän antaisi parlamentille suoraan tietoja tilanteen viimeaikaisesta kehityksestä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 10. heinäkuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Keskustellessamme EU:n alueelle kuuluvan etnisen vähemmistöryhmän valvonnasta otamme vastuullemme suuren, mutta välttämättömän EU:n tason tehtävän.

Sormenjalkien ottoa etniseltä ryhmältä koskeva asia kuuluu Euroopan parlamentin toimialaan, ja meidän on lujasti päätettävä, että EU:n jäsenvaltioiden on noudatettava tällä alalla EU:n lainsäädäntöä.

Miksei romanien etnisen ryhmän sormenjalkien ottaminen voisi johtaa sellaiseen päätökseen, että otetaan myös kaikkien Euroopan kansalaisten sormenjäljet? Toteamme, että Euroopan kansalaisuutta on kehitettävä teknisesti ja käytännössä, eli on otettava käyttöön yksi sähköinen eurooppalainen henkilöllisyystodistus.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Sormenjalkien ottaminen romaniakuperää olevilta kansalaisilta ei ole EU:n lainsäädännön eikä minkään muunkaan eurooppalaisen ihmisoikeusasiakirjan mukaista.

Tälle toimenpiteelle haettiin tukea vetoamalla 28. huhtikuuta 2008 annettuun direktiiviin 2008/380, jossa säädetään mahdollisuudesta ottaa sormenjäljet kolmannen maan kansalaisilta. Korostan kuitenkin, että kyseisessä säädöksessä tarkoitetaan vain maita, jotka eivät ole osa Euroopan unionin aluetta. Tämän vuoksi toimenpidettä ei voida perustella tällä tavoin.

Direktiivissä 2004/38 on pohjimmiltaan kyse siitä, että kaikille EU:n jäsenvaltioiden kansalaisille taataan liikkumisvapaus, etnisestä alkuperästä riippumatta. Näin ollen Italiaa vastaan voidaan aloittaa rikkomismenettely, ja Euroopan komission olisi tiedotettava tämän Italian väestönsuojelun lisämääräyksen nojalla toteutettavan toimenpiteen laittomuudesta.

Eräät kansainväliset tahot ovat jo esittäneet vastustavia kannanottoja tästä toimenpiteestä. Euroopan neuvosto on tuominut sormenjalkien ottamisen jyrkästi. Mielestäni Euroopan parlamentin on aika ottaa kantaa asiaan ja reagoida päättäväisesti tilanteeseen.

Mihaela Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kun Euroopan parlamentin täysistunnossa nyt jälleen keskustellaan romanien tilanteesta Italiassa, haluan kiinnittää huomiota seikkaan, jota pidän olennaisen tärkeänä romaniyhteisöjen kotouttamiselle.

Tarkoitan koulutusta, alaa, joka ulottuu rajojen yli. Kyseessä on tärkeä asia, kun otetaan huomioon romanien liikkuva elämänmuoto.

Koulutuksen alalla saamani kokemukset osoittavat, että varhaisessa iässä aloitettu koulutus voi muuttaa ihmisten ajattelua, käyttäytymistä ja asenteita.

Italiassa samoin kuin muissa Euroopan valtioissa, joissa asuu romaneja, on kehitettävä elinikäisen koulutuksen ja oppimisen ohjelmia, koska niiden avulla voidaan edistää tämän etnisen ryhmän ominaisia tapoja, perinteitä ja ammattialoja niin, että nämä ihmiset voivat olla ylpeitä omasta etnisestä taustastaan.

Mielestäni romanien koulutuksen olisi oltava yksi Euroopan unionin painopistealueista, koska se on demokraattinen tapa kotouttaa tämä etninen ryhmä ja ennen kaikkea nuoret ihmiset.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Romaniakuperää olevaa väestöä on kohdeltava yhtä kunnioittavasti kuin kaikkia EU:n kansalaisia riippumatta siitä, missä EU:n jäsenvaltiossa he asuvat.

On entistäkin selvempää, mitä on tullut maksamaan se, että romaniväestön taloudellista, sosiaalista ja kulttuurista kotoutusta koskevat toimet ovat puuttuneet sekä Euroopan että kansallisella tasolla. Jäsenvaltioiden, Euroopan komission ja neuvoston on aika hyväksyä ja toteuttaa konkreettisia ohjelmia, joilla heidät saadaan osaksi yhteiskuntaa.

Vastustan jyrkästi Italian toteuttamia toimia eli romaniakuperäisten henkilöiden sormenjalkien ottamista. Vaadin, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja Euroopan komissio ryhtyvät selvästi vastustamaan tätä rasistista toimenpidettä ja vaativat, että Italian hallitus kumoaa sen.

19. Elintarvikelisäaineiden, elintarvike-entsyymien ja elintarvikearomien yhtenäinen hyväksymismenettely - Elintarvikelisäaineet - Aromit ja tietyt ainesosat, joilla on aromaattisia ominaisuuksia - Elintarvike-entsyymit (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan suosituksista toiseen käsittelyyn:

– elintarvikelisäaineiden, elintarvike-entsyymien ja elintarvikearomien yhtenäisestä hyväksymismenettelystä (16673/2/2007 – C6-0138/2008 – 2006/0143(COD)) (A6-0179/2008) (esittelijä: Åsa Westlund);

– elintarvikelisäaineista (16675/2/2007 – C6-0141/2008 – 2006/0145(COD)) (A6-0180/2008) (esittelijä: Åsa Westlund);

– elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1576/89 ja (ETY) N:o 1601/91, asetuksen (EY) N:o 2232/96 ja direktiivin 2000/13/EY muuttamisesta (16677/3/2007 – C6-0139/2008 – 2006/0147(COD)) (A6-0177/2008) (esittelijä: Mojca Drčar Murko);

– elintarvike-entsyymeistä ja neuvoston direktiivin 83/417/ETY, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999, direktiivin 2000/13/EY ja neuvoston direktiivin 2001/112/EY muuttamisesta (16676/1/2007 – C6-0140/2008 – 2006/0144(COD)) (A6-0176/2008) (esittelijä: Avril Doyle).

Åsa Westlund, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä komissiota, komission jäsen Vassiliouta ja hänen aina auttavaista henkilöstöään, puheenjohtajavaltio Sloveniaa, ministerineuvostoa, esittelijäkollegoitani Avril Doylea ja Mojca Drčar Murkoa sekä tietysti myös kaikkien poliittisten ryhmien varjoesittelijöitä erinomaisesta yhteistyöstä näinä vuosina, joiden ajan olemme työskennelleet näiden asioiden parissa.

Olen iloinen siitä, että olemme nyt saaneet aikaiseksi kompromissin, joka tekee asioista yksinkertaisempia teollisuudelle ja samalla vahvistaa kuluttajansuojaa useilla aloilla. Aiemmin allergikkoja ei edes mainittu lainsäädännössä. Jos hyväksymme kompromissin tänään, heidät mainitaan, joten jatkossa on helpompi ottaa huomioon lisäaineiden vaikutukset allergisiin henkilöihin.

Olen myös ylpeä siitä, että parlamentti varmisti nämä ratkaisevan tärkeät muutokset uusiin sääntöihin. Ensimmäinen muutos koskee niin kutsuttuja atsoväriaineita. Niitä esiintyy esimerkiksi virvoitusjuomissa ja makeisissa siitä huolimatta, että tieteellisten tutkimusten mukaan jotkut atsovärit saattavat aiheuttaa lapsissa yliaktiivisuutta. Näin ollen niin minulle kuin parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle olisi ollut tärkeää, että kyseiset aineet kielletään kokonaan. Emme onnistuneet tässä, sillä jäsenvaltiot vastustivat voimakkaasti sekä kieltoa että erityisiä merkintöjä. Vastustuksesta huolimatta saimme kuitenkin jäsenvaltiot sitoutumaan siihen, että atsoväriaineita sisältäviin elintarvikkeisiin liitettäisiin selvä varoitusteksti.

Toinen muutos koskee lisäaineiden ympäristövaikutuksia. Esimerkkinä lisäaineiden mahdollisista ympäristövaikutuksista voidaan mainita makeutusaine sukraloosi. Sukraloosin on todettu kulkevan suoraan kehon läpi, eikä sitä käsitellä jätevesijärjestelmissämme. Jos kompromissi hyväksytään, on selvää, että meidän täytyy huomioida ympäristöasiat lisäaineista päättäessämme.

Kolmas muutos liittyy nanoteknologiaan. Kompromissin mukaan aiemmin hyväksytty lisäaine on katsottava uudeksi lisäaineeksi, jos sitä muutetaan nanoteknologian avulla, ja sen on käytävä läpi uusi hyväksyntämenettely.

Yhteisen hyväksyntämenettelyn osalta olen ensinnäkin tyytyväinen siihen, että saamme nyt tällaisen yhteisen menettelyn. Toiseksi oli tärkeää varmistaa, että EFSAlla on riittävästi aikaa arvioida erilaiset aineet.

Vihreiden ryhmä on jättänyt tarkistuksen atsoväriaineiden kieltämiseksi, ja se ei siis ole neuvoston kanssa tehdyn lisäaineita koskevan kompromissin mukainen. Tällä tavalla he vaarantavat kaikki mainitut parannukset atsoväriaineita koskeva erityinen varoitusteksti mukaan luettuna. Olisin halunnut kiellon, mutta sille ei ole mahdollista saada hyväksyntää ministerineuvostossa. Tästä johtuen olen taipuvainen äänestämään kieltoa vastaan, koska muuten emme ehkä saa kieltoa tai varoitustekstiä kumpaakaan, mikä ei todellakaan olisi lasten etujen mukaista.

Lopuksi kehotan kaikkia parlamentin jäseniä tukemaan huomenna kompromissia ja äänestämään kaikkia muita tarkistuksia vastaan.

Mojca Drčar Murko, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, elintarvikearomit määritellään aterioiden hajua tai makua lisääviksi aineiksi, ja ne ovat pääasiassa useiden aromaattisten valmisteiden sekoituksia.

Euroopan parlamentti vaati tarkistuksia, joiden se uskoi luovan perustan sellaiselle tasapainoiselle ja toteutettavissa olevalle asetukselle, jossa huomioidaan tieteen ja teknologian kehitys. On tiedossa, että neuvosto ja parlamentti suhtautuivat eri tavoin yrteihin ja mausteisiin. Parlamentti katsoi, ettei vielä ole voitu riittävän kiistattomasti todistaa, että tiettyjä epäsuotavia ainesosia luontaisesti sisältävissä valmisruoissa on samat toksikologiset ominaisuudet kuin silloin, kun niitä on testattu erikseen. Yrttejä ja mausteita on käytetty aikojen alusta ilman tunnettuja haittavaikutuksia.

Esittelijänä en tavoitellut yrteille ja mausteille kokonaisvaltaisia poikkeuksia liitteessä III määritetyistä enimmäismääristä. Soveltuvia poikkeuksia esitettiin myönnettäväksi vain tapauksissa, joissa tieteelliset todisteet eivät ole täydellisiä ja aika ei mahdollisesti siksi ole kypsä Euroopan tason yhdenmukaistamiselle.

Toista käsittelemä varten saavutettu kompromissi sisälsi näin ollen asianmukaiset takuut, joilla jotkut yrtit ja mausteet jätettäisiin liitteessä III määritettyjen enimmäisarvojen ulkopuolelle. Tämän ansiosta on mahdollista säilyttää neuvoston ehdottomat rajat: neljä yhdestätoista puhdistetusta vaikuttavasta aineesta ja 30 kaikkiaan 40 elintarvikekategoriasta. Tämän parempaan tulokseen ei ollut mahdollista päästä, joten pyydän Euroopan parlamenttia äänestämään sen puolesta.

Yksittäisenä Euroopan parlamentin jäsenenä olen kuitenkin edelleen huolissani joistakin seikoista, ja toivon komission huolehtivan niistä täytäntöönpanovaiheessa. Alaviitteessä ilmaistua kompromissia ei sovelleta silloin, kun koostetuissa elintarvikkeissa esiintyy samanaikaisesti sekä yrttejä ja mausteita että aromeja. Tämä voisi tahattomasti johtaa siihen, että elintarviketeollisuus luopuu yrttien ja mausteiden käytöstä, koska uutten ja aromien standardointi on paljon helpompaa. Koska vaikuttavien aineiden määrä yrteissä ja mausteissa vaihtelee, elintarvikevalmistajien olisi muutettava reseptejään valmistuserittäin, mikä tulisi hyvin kalliiksi. Yrtti- ja mausteteollisuus saattaisi jopa hävitä kokonaan Euroopan markkinoilta.

Näin ei saa käydä, sillä eurooppalaiset kuluttajat eivät halua valinta-oikeuttaan rajoitettavan näin, eikä myöskään kansanterveydellisistä syistä. Jos näin kävisi kuluttaja saattaisi paradoksaalisesti kuluttaa enemmän aromeja, jotka niin kutsutun puhdistushierarkian mukaan ovat lähempänä epäsuotavia vaikuttavia aineita kuin yrtit ja mausteet. Arvostaisin suuresti, jos komissio vakuuttaisi minulle, että mahdollista kielteistä kehitystä valvotaan kunnollisesti ja että siihen puututaan tarvittaessa.

Pilar Ayuso, esittelijän sijainen. – (ES) Arvoisa puhemies, puhun esittelijän Avril Doylen puolesta. Pyydän hänen puolestaan anteeksi, ettei hän ole paikalla, koska hän on vasta matkalla Strasbourgiin. Esittelijä Avril Doyle on tyytyväinen neuvoston kanssa saavutettuun kompromissiin tästä hyvin tärkeästä elintarvikkeiden parannusaineita koskevasta paketista.

Elintarvikkeisiin lisätään entsyymejä teknologisessa tarkoituksessa elintarvikkeen valmistuksen, prosessoinnin, valmistamisen, käsittelyn, pakkaamisen, kuljetuksen tai varastoinnin aikana. Niitä käytetään useimmin leivonnassa, oluen panemisessa, juuston valmistuksessa sekä alkoholin ja muiden juomien valmistuksessa. Niiden merkitys elintarviketuotannossa kasvaa jatkuvasti, ja niitä voidaan käyttää kemikaalien vaihtoehtona elintarvikkeiden koostumuksen, ulkoasun, ravintoarvojen tai maun parantamiseksi. Niistä on apua myös tietyissä valmistusmenettelyissä.

Tämä ehdotus on itse asiassa ensimmäinen entsyymejä koskeva Euroopan unionin säädös. Entsyymien käytön valvontaa koskevia sääntöjä ei ole vielä yhdenmukaistettu yhteisön tasolla, mikä haittaa kaupankäyntiä ja heikentää oikeusvarmuutta ja mistä johtuen 27 jäsenvaltion kuluttajansuojastandardit ovat erilaiset. Vain kolmessa jäsenvaltiossa on käytössä omat riskinarviointimenettelyt: Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Ranskassa ja Tanskassa.

Huomenna äänestämme uudesta lainsäädännöstä, jolla Euroopan unionissa otettaisiin käyttöön yhdenmukaistetut säännöt elintarvikkeissa käytettävien entsyymien arviointia, hyväksymistä ja valvontaa varten.

Esittelijän mielestä tämä kaikki on hyvin tärkeää, sillä näin elintarviketurvallisuus paranee ja kuluttajien valintamahdollisuudet lisääntyvät. Lisäksi kuluttajat saisivat enemmän tietoa siitä, mitä heidän syömänsä ruoka sisältää.

Esittelijä on erityisen tyytyväinen neuvoston hyväksytyä sen, että jokaista geneettisesti muunnetusta organismista peräisin olevaa ainetta koskevat kaksi hyväksyntämenettelyä voidaan toteuttaa samanaikaisesti. Tällöin voidaan välttää kyseisten tuotteiden kaksoishyväksyntä.

Esittelijä on myös erittäin tyytyväinen siihen, että neuvosto hyväksyi parlamentin toiveen mukaisesti yhtenäiseksi oikeusperustaksi sisämarkkinoita koskevan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan, kuten hän oli ehdottanut ensimmäisessä käsittelyssä esittämässään tarkistuksessa. Teollisuuden kannalta on myös erityisen hyödyllistä, että neuvosto myönsi sille yhden vuoden siirtymäkauden asetusehdotuksen voimaantulopäivästä lähtien. Näin ollen kyseisen vuoden aikana laillisesti markkinoille tuotuja tai merkittäviä elintarvikkeita voi myydä vähimmäissäilyvyysajan loppuun tai viimeiseen käyttöpäivään saakka.

Lopuksi esittelijä haluaisi kiittää kollegoitaan tuesta ja yhteistyöstä ja erityisesti Åsa Westlundia ja Mojca Drčar Murkoa sekä kaikkia varjoesittelijöitä ja puheenjohtajavaltio Sloveniaa kovasta työstä. Onnistuimme yhteensovittamaan neljä lainsäädäntöehdotusta, minkä ansiosta edistämme alan sisämarkkinoita. Tämä puolestaan parantaa Euroopan innovointi- ja kilpailukykyä ja varmistaa samalla korkeatasoisen elintarviketurvallisuuden ja ympäristönsuojelun.

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensiksi haluaisin kiittää parlamenttia, ja erityisesti kiitän kolmea esittelijää – Mojca Drčar Murkoa, Avril Doylea ja Åsa Westlundia – merkittävistä ponnisteluista sekä ajasta, jonka he ovat antaneet tälle tärkeälle lainsäädäntöpaketille. Erityisesti arvostan pyrkimyksiä säilyttää ehdotukset yhtenä paketina, minkä ansiosta näitä samanlaisia tapauksia voidaan käsitellä johdonmukaisesti.

Tämä lainsäädäntöpaketti on merkittävä osa komission yksinkertaistamisohjelmaa. Se yhdenmukaistaa kutakin alaa sekä edistää johdonmukaisuutta niiden välillä. Yhteinen hyväksyntämenettely luo järjestelmän lisäaineiden, entsyymien sekä aromien johdonmukaista arviointia ja hyväksymistä varten.

Tämä on erittäin tärkeää kuluttajansuojan sekä elintarviketeollisuuden kilpailukykyyn kannalta. Alan toimijat hyötyisivät kokonaisvaltaisesti etenkin keskitetyn, avoimen ja ajallisesti rajoitetun menettelyn tuomista eduista.

Elintarvikelisiä aineita koskevasta ehdotuksesta: kyseisiä aineita koskevalla asetuksella on taattava elintarvikkeiden turvallisuus sekä varmistettava, että kuluttajia ei johdeta harhaan. Nämä kriteerit sekä näytöt siitä, että elintarvikelisiä aineita tarvitaan teknologisissa tarkoituksissa, ovat merkittävä edellytys elintarvikelisiä aineiden käytölle. Vaikka kyseiset periaatteet on määritetty nykyisessä lainsäädännössä, olen tyytyväinen tehtyihin muutoksiin ja lisäselvennyksiin, joilla vahvistetaan näitä tärkeitä näkökohtia. Vaatimuksena myös on, että lainsäädäntö pidetään ajan tasalla tieteen ja teknologian kehitys huomioon ottaen.

Tähän liittyen voin tukea etenkin niitä tarkistuksia, jotka tehtiin Southamptonin tutkimuksen tuloksia koskevan EFSA:n arvioinnin perusteella. Niissä edellytetään, että tiettyihin elintarvikereihin liitetään merkintä lasten käyttäytymiselle mahdollisesti haitallisista vaikutuksista. Merkinnöillä varmistetaan, että ne kuluttajat, jotka haluavat välttää kyseisiä väriaineita, saavat asianmukaista tietoa.

Ehdotusta koskevissa keskusteluissa tuotiin myös ilmi huoli joidenkin elintarvikereiden, joita kutsutaan yleisesti atsoväriaineiksi, mahdollisista allergiavaikutuksista. Allergiaa mahdollisesti aiheuttaviin elintarvikkeisiin sovelletaan erityismenettelyjä ja erityistä lainsäädäntöä. Voinkin hyvin selväsanaisesti todeta, että komissio aikoo pyytää Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista tarkastelemaan kattavasti atsoväriaineiden mahdollisia allergiavaikutuksia, kun se arvioi kyseisiä elintarvikelisiä aineita uudelleen. Uudelleenarvioinnin jälkeen komissio harkitsee tarvittaessa asianmukaisia toimia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY liitteen III A osan muuttamiseksi, jotta ruoka-aineallergioista kärsivät kuluttajat saavat riittävää tietoa.

Sitten entsyymeistä: Entsyymejä on perinteisesti käytetty elintarvikkeiden, esimerkiksi leivän, juuston, oluen ja viinin, valmistuksessa. Entsyymeillä voidaan parantaa ruoan koostumusta, ulkoasua tai ravintoarvoa, ja niitä voidaan käyttää vaihtoehtona kemikaaliteknologialle. Tähän asti elintarvike-entsyymejä koskeva lainsäädäntö ei ole ollut täysin yhdenmukaista EU:ssa. Yhdenmukaisuuden puute onkin luonut esteitä kaupankäynnille ja estänyt kasvun tällä alalla.

Jos asetusehdotus hyväksytään, se poistaa nykyisen sääntelyvajeen luomalla yhdenmukaiset yhteisön säännöt elintarvike-entsyymien tieteellistä arviointia, hyväksyntää ja käyttöä varten

Haluan ilmaista tyytyväisyyteni niitä muutoksia kohtaan, joilla vahvistetaan ennalta varautumisen periaatetta ja perusteita sille, ettei kuluttajaa pidä johtaa harhaan. Ne ovat asetusehdotuksen taustalla vallitsevia periaatteita. Olen tyytyväinen myös muutokseen, joka selvittää entsyymiasetuksen sekä muuntogeenisiä elintarvikkeita ja rehuja koskevan lainsäädännön välistä vuorovaikutusta.

Aromeja koskeva ehdotus mahdollistaa korkeatasoisen kuluttajansuojan, mutta teollisuus voi silti jatkaa uusien aromien ja uusien sovellusten kehittelyä vastatakseen alati kasvaviin kuluttajien vaatimuksiin helppokäyttöisemmistä elintarvikkeista. Tämän kehyksen ansiosta Euroopan teollisuus voi säilyttää johtoasemansa maailman markkinoilla ja vakauttaa sen.

Aromeja käytetään elintarvikkeiden hajun ja/tai maun välittämiseksi tai muuttamiseksi kuluttajien eduksi. Aromien käytön ei pitäisi johtaa siihen, että kuluttaja saa väärän kuvan ruokansa luonteesta tai laadusta. Aromien merkintää koskevien uusien sääntöjen ansiosta kuluttajat saavat parempaa tietoa, eivätkä tule johdetuksi harhaan.

Keskusteluissa oltiin erimielisiä tarpeesta sisällyttää mausteet ja yrtit asetuksen soveltamisalaan. Komissio on tyytyväinen saavutettuun sopimukseen, joka parantaa kuluttajansuojaa, mutta huomio samalla mahdolliset vaikutukset perinteisiin käyttötapoihin.

Kuuntelin tarkkaavaisesti Mojca Drčar Murkoa ja vakuutan hänelle ja myös vahvistan, että komissio aikoo asetuksen voimaantulosta lähtien huolellisesti valvoa mausteiden ja yrttien sekä luontaisten aromiuutteiden käytön kehittymistä jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella. Kyseiset tiedot sekä myrkyllisyyden ja kuluttajien altistuksen alalla saavutettu uusien tieteellinen kehitys huomioon ottaen komissio ehdottaa tarvittaessa muutoksia liitteen III B osaan.

Pilar Ayuso, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, puhun nyt omasta puolestani ja haluaisin aluksi onnitella esittelijä Drčar Murkoa kovasta työstä sekä muita varjoesittelijöitä, puheenjohtajavaltio Sloveniaa ja komissiota valmiuksista käydä neuvotteluja, jotta mietintö voitaisiin hyväksyä toisessa käsittelyssä. Haluaisin myös kiittää muiden pakettiin kuuluvien mietintöjen esittelijöitä Åsa Westlundia ja Avril Doylea sekä varjoesittelijöitä avusta ja yhteistyöstä etsittäessä ratkaisuja ehdotusten esiin tuomiin monialaisiin ongelmiin.

Kiistanalaisin aihe aromeja koskevassa ehdotuksessa on keskustelujen alusta asti ollut yrteissä ja mausteissa luontaisesti esiintyvät biologisesti vaikuttavat aineet. Ne muodostivat suurimman ongelmakohdan yrttien ja mausteiden valmistajille, jotka katsoivat, etteivät kykenisi täyttämään ehdotuksen vaatimuksia kyseisten tuotteiden erityisluonteen vuoksi: sadon korjaaminen useista eri paikoista, sadonkorjuun ajoittuminen vuodenaikoihin, eroavaisuudet eri maiden ruokailutottumuksissa ja niin edelleen.

Tähän seikkaan liittyen haluaisin todeta, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on alusta asti pyrkinyt varmistamaan kuluttajansuojan. Näin ollen on mielestäni myönteistä, että neuvoston ja komission kanssa on päästy sopimukseen siitä, ettei enimmäistasoja sovelleta tiettyihin aineisiin, jos koostettu elintarvike ei sisällä lisätyjä aromeja ja ainoat aromaattisia ominaisuuksia sisältävät aineosat, joita on lisätty, ovat tuoreita, kuivattuja tai pakastettuja yrtejä ja mausteita.

Lopuksi haluaisin ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että elintarvikkeiden parannusaineita koskevaan pakettiin sisältyvistä ehdotuksista äänestetään huomenna, sillä niillä sekä päivitetään lainsäädäntöä että mahdollistetaan aromien markkinoille saattamiseen liittyvien riskien arviointi, mikä antaa hyvän suojan eurooppalaisille kuluttajille.

Edite Estrela, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, aivan ensiksi haluaisin Euroopan parlamentin sosialidemokraattien ryhmän puolesta onnitella esittelijää hänen tekemästään työstä, pyrkimyksestä päästä yhteisymmärrykseen varjoesittelijöiden kanssa sekä ponnisteluista toivotun sopimuksen syntymiseksi osapuolten välillä.

Aromeja koskevalla asetusehdotuksella on tarkoitus selkeyttää ja päivittää aromien sekä aromaattisia ominaispiirteitä omaavien elintarvikkeiden ainesosien käyttöä koskevia sääntöjä, jotta voidaan ottaa huomioon aromien alalla saavutettu tekninen ja tieteellinen edistys, Euroopan unionin elintarvikelainsäädännön kehittyminen sekä vaatimukset ihmisten terveyden suojelusta.

Asetuksessa säädetään yleiset edellytykset aromien tai sellaisten elintarvikkeiden ainesosien, joilla on aromaattisia ominaispiirteitä, käytölle, ja se sisältää selkeän määritelmän aromeille, yleiset säännöt niiden käytölle, merkintää koskevat säännöt sekä enimmäistasot aineille, jotka vaarantavat ihmisten terveyden. Toisessa käsittelyssä saavutettu kompromissi on komission, neuvoston ja parlamentin välisen yhteistyön

tulosta. Kokouksia on pidetty lukuisia, kiistanalaisimmista kohdista on neuvoteltu ja kaikki osapuolet ovat tehneet myönnytyksiä. Sopimus kuitenkin mukaillee parlamentin esittämien tarkistusten periaatteita, joissa huomioidaan kaksi päätavoitetta: kuluttajien tiedottaminen ja heidän etujensa suojelu sekä kansanterveyden suojelu.

Aromien ja aromaattisten aineiden on oltava turvallisia, eikä niiden käytöllä pitäisi johtaa kuluttajia harhaan. Tätä varten uusi lainsäädäntö luo enimmäistasot joillekin sellaisille aromeissa ja aromaattisia ominaispiirteitä sisältävissä elintarvikkeiden ainesosissa esiintyville aineille, jotka voivat olla myrkyllisiä ja ihmisten terveydelle haitallisia Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tieteellisten lausuntojen perusteella. Enimmäismääriä ei sovelleta kolmeen aineeseen, estragoliin, safroliin ja metyyliuegenoliin, jos niitä esiintyy koostetuissa elintarvikkeissa, jotka eivät sisällä lisättyjä aromeja ja jotka sisältävät vain yrttejä ja mausteita ainesosina, joilla on aromaattisia ominaisuuksia. Tätä poikkeusta tarkastellaan kuitenkin uudelleen, jos uudet tieteelliset todisteet osoittavat, että näiden aineiden kulutus aiheuttaa riskin terveydelle.

Käsite ”luontainen” aiheuttaa yhä sekaannusta kuluttajien keskuudessa, mutta luontaisten aromien merkitsemistä koskeva uusi ehdotus vastaa tehokkaammin kuluttajien odotuksia; termiä ”luontainen” voi käyttää vain luontaisista aromeista peräisin olevista aromeista, joissa vähintään 95 prosenttia aromiaineksesta on saatu siitä luontaisesta lähteestä, johon viitataan.

Mojca Drčar Murko, ALDE-ryhmän puolesta. –(EN) Arvoisa puhemies, lisäaineita koskevan asetuksen osalta ryhmäni oli tyytyväinen ehdotukseen Euroopan lainsäädännön nykyaikaistamisesta ja yhdenmukaistamisesta ja tuki Åsa Westlundia pyrkimyksissä kestävän kuluttajansuojan ja kuluttajien, erityisesti huono-osaisten väestöryhmien, terveyden suojelun varmistamiseksi

Karu tosiasia on, että elintarviketuottajat reagoivat kysynnän kasvuun kehittämällä jatkuvasti uusia tuotteita, joiden väliset erot tehdään pääasiassa lisäämällä elintarvikelisiä aineita. Elintarvikelainsäädännön pitäisi olla suhteellista ja tasapainoista sekä edistää samalla kansanterveyttä ja varmistaa elintarvikevalmistajille tasavertaiset toimintaedellytykset.

Periaate on yksinkertainen, mutta sitä tulkitaan ilmiselvästi monella eri tavalla. Miten voimme saavuttaa merkittävää voittoa kansanterveyttä ajatellen kuitenkaan estämättä Euroopan elintarviketuotannon teknologista kehitystä?

Hyväksyimme mielestäni järkeviä tarkistuksia – joilla pyritään suojaamaan kuluttajien edut esimerkiksi tarkkojen merkintöjen avulla – mutta halusimme myös lisätä kuluttajien tietoisuutta. Olen vakuuttunut siitä, että tietoiset ja valppaat kuluttajat voivat vaikuttaa hyvin paljon valmisruokien tuotantoon Euroopan unionissa. Tuimme tarkistuksia, joilla pyrittiin vahvistamaan komission ehdotusta etenkin kolmessa asiassa: elintarvikkeiden lisäaineiden hyväksyntämenettelyyn osallistuminen, hyväksyntämenettelyn avoimuus ja hyväksyntää koskevat erityisehdot.

Carl Schlyter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. –(SV) Arvoisa puhemies, äänestäjämme haluavat hyvää ja turvallista ruokaa, johon he voivat luottaa. Saavatko he sitä näiden asetusten ansiosta? Parlamentti on onnistunut saamaan joitakin parannuksia läpi. Itse olen erityisen tyytyväinen siihen, että esimerkiksi nanoteknologiaa aletaan vihdoin säännellä, eikä se enää pääse livahtamaan markkinoille ilman kunnollisia tarkastuksia. Ympäristön ottaminen yhdeksi arviointiperusteeksi lisäaineiden hyväksynnässä on parannus. Se, että pakkausmerkinnässä on mainittava, jos tuote sisältää atsoväriaineita, on parannus. Ilonaiheita siis on. Lisäksi parlamentti onnistui aromien osalta varmistamaan, että luontaisesti maustetut tuotteet eivät joudu tyystin heikompaan asemaan kuin keinotekoisesti tuotetut aromaattiset aineet.

Tästä huolimatta olen yllätynyt, että neuvosto toimii äänestäjien toiveiden vastaisesti. Miten hallituksemme voivat aktiivisesti vastustaa tekstiä, jonka mukaan lisäaineilla ei saa johtaa kuluttajia harhaan siten, että nämä luulevat ruoan sisältävän muita ainesosia kuin mitä se oikeasti sisältää? Miten ne voivat aktiivisesti vastustaa tätä? Ministerit vastustavat aktiivisesti näkemystä, jonka mukaan vaaditaan erityinen syy käyttää väriaineita muutoin värittömissä aineissa. Ministerineuvosto vastusti aktiivisesti atsoväriaineiden kieltämistä. Se vastusti aktiivisesti vaatimusta siitä, että tuotemerkinnöistä on käytävä ilmi, jos tuotteessa on käytetty säilöntäaineena torjunta-aineita, jotta kuluttajat olisivat tietoisia tästä.

Uskon, että jos hyväksyimme vihreiden ehdotuksen atsoväriaineiden kieltämisestä lapsille suunnatuissa tuotteissa, meidän on pakotettava neuvosto puolustamaan kantaansa julkisessa keskustelussa. Neuvoston on toki helppo pitäytyä kannassaan tällaisissa asioissa, kun ne se neuvottelee kanssamme suljettujen ovien takana. Mutta mikä hallitus ryhtyy puolustamaan sellaisten lisäaineiden hyväksymistä, joiden tiedämme aiheuttavan lasten yliaktiivisuutta ja joiden voimme hyvällä syyllä uskoa aiheuttavan lapsissa allergioita?

Mietin, eikö komissio voisi suoraan ehdottaa kieltoa. Väriaineet eivät kuitenkaan juuri koskaan ole välttämättömiä ja korvaamattomia lisäaineita. Sitä paitsi muitakin väriaineita on kuin atsoväriaineita. Jos vaadimme ennalta varautumisen periaatteen soveltamista heti kun EFSA on osoittanut, että allergiariski on ja että se on voimakas, niin meidän täytyy vain hyväksyä kielto. Sitten meidän ei enää tarvitse keskustella atsoväreistä.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Haluaisin aloittaa kiittämällä vilpittömästi esittelijöitä ja varjoesittelijöitä yhteistyöstä tämän kovan urakan yhteydessä. Lopputulos ei välttämättä ole aivan sellainen kuin olisin halunnut, mutta uskoakseni se on kuitenkin paras mahdollinen tässä poliittisessa tilanteessa.

Näkemykseni mukaan kaksi asiaa on etusijalla näissä kysymyksissä: mahdollisimman kattava kuluttajansuoja ja täydellinen avoimuus. Omalta osaltani taloudelliset edut ovat täysin toissijaisia noihin ajatuksiin nähden. Mahdollisimman kattava kuluttajansuoja edellyttää ennalta varautumisen periaatteen järjestelmällistä soveltamista. Jos ei voida olla sataprosenttisen varmoja siitä, että jokin tuote on turvallinen, tuotteelle ei pidä myöntää myyntilupaa. On myös hinnalla millä hyvänsä torjuttava se, että kuluttajaa johdetaan harhaan ostohetkellä. Mahdollisimman suuri avoimuus merkitsee, ettemme anna periksi monikansallisten elintarvikeyhtiöiden painostukselle, kun nämä pyrkivät pitämään reseptinsä ja valmistusmenetelmänsä salaisina. Kuluttajilla on oikeus tietää täsmälleen, mitä heidän ruokansa sisältää ja millaisissa olosuhteissa se on valmistettu.

Kun tarkastelen kyseisiä neljää mietintöä näiden periaatteiden perusteella, huomaan, että vaikka mietinnöt eivät olekaan kaikilta osin täydellisiä, ne parantavat merkittävästi alkuperäisiä ehdotuksia. Ne edistävät kuluttajansuojaa ja avoimuutta, minkä vuoksi aion tukea kompromisseja. On sääli, ettemme kyenneet sääntelemään myös muuntogeenisten tuotteiden merkintöjä suoraan.

Lopuksi haluaisin vielä lisätä yhden asian. Mielestäni kaikkein erikoisinta on se, että uuselintarvikkeita koskevan ehdotuksen kaltaisissa uusissa ehdotuksissa komissio käynnistää yhdenmukaisen menettelyn ennen kuin parlamentti on edes hyväksynyt sitä. Lievästi sanottuna tämä ei vakuuta minua suuresta kunnioituksesta eurooppalaista demokratiaa kohtaan.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Aivan ensiksi haluaisin mainita Avril Doylen työn ja kiittää häntä yrityksestä saada aikaiseksi tasapainoinen asiakirja, jonka päätavoitteena on suojella kansalaisten terveyttä.

Elintarvike-entsyymejä on monissa tuotteissa, joita kulutetaan päivittäin kaikilla yhteiskunnan tasoilla, kuten sämpylöissä ja leivässä. Näin ollen on hyvin tärkeää valvoa niiden tuotantoa. On myös hyvin tärkeää varmistaa, etteivät ne aiheuta haittaa terveydelle, sekä yhdenmukaistaa valvonta Euroopan unionin tasolla.

On hyvin tärkeää ansaita Euroopan unionin kansalaisten luottamus unionin direktiivejä valmisteltaessa, etenkin hetkellä, jolla Eurooppaa ravistelee ”pilaantuneen juuston kierrättämistä” koskeva skandaali. Jotta vastaavat tilanteet voitaisiin estää jatkossa, meidän on keskityttävä direktiivin valmistelun ohella myös sen täytäntöönpanon valvontaan eri jäsenvaltioissa. Koska tiedämme, että jopa 80 prosenttia elintarvike-entsyymeistä on neljän yrityksen valmistamia, laadunvalvonta ei uskoakseni tuota ongelmia jatkossa. Valmistusmenetelmistä voi kuitenkin tulla ongelma, joten mielestäni on oikein, että Avril Doylen mietinnössä kiinnitetään huomiota tähän keskeiseen ongelmaan.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, nyt kun joudumme jälleen todistamaan uutta elintarvikeskandaalia – joka tosin epäilemättä johtuu suuren luokan petoksesta – ei ole ihme, että kuluttajat kyseenalaistavat ja epäilevät kaikkea, mikä vaikuttaa ”keinotekoiselta”. Suojeleva Eurooppa takaa myös kuluttajien turvallisuuden ja kansanterveyden.

Elintarvikelisiä aineita, aromit ja entsyymit ovat merkittävässä asemassa ruokamme valmistuksessa. Näin ollen tarvitsemme selkeitä ja yhdenmukaisia sääntöjä näiden aineiden turvallisuudelle, hyväksynnälle ja myynnille, jotta voimme suojata kuluttajia sekä ennen kaikkea lisätä kansalaisten luottamusta ruokaan, jonka valmistuksessa käytetään kyseisiä aineita. Siksi on tärkeää, että säännöt perustuvat luotettavaan tieteelliseen lausuntoon.

Meidän on myös täytettävä lainsäädännöllinen tyhjiö, joka Euroopan tasolla on aina vallinnut entsyymien alalla. Entsyymejä käytetään esimerkiksi leivän ja maitotuotteiden valmistuksessa. Olen iloinen siitä, että mukaan on otettu uusia suojalausekkeita, joilla varmistetaan avoimuus selkeillä ja helppotajuisimmilla merkinnöillä. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun näitä tuotteita kutsutaan ”luontaisiksi”.

Lainsäädäntöehdotuksen tärkein osatekijä on yhteisen hyväksyntämenettelyn käyttöönotto elintarvikkeiden lisäaineille, aromeille ja entsyymeille. Siten Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen arvioi kaikkien niiden aineiden turvallisuuden, joita varmasti käytetään elintarviketeollisuudessa jatkuvasti enemmän ja enemmän.

Parlamentti luonnollisesti seuraa, että kyseisiä aineita valvotaan. Elintarvikelisiä aineiden ei pidä missään tapauksessa vaarantaa kuluttajien terveyttä tai johtaa heitä harhaan, ja on ehdottoman tärkeää, että varmistamme kuluttajansuojan ja elintarvikkeiden turvallisuuden säilyttäen samalla elintarviketeollisuuden innovatiivisuuden ja kilpailukyyn.

Linda McAvan (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua komission jäsenelle yhdestä elintarvikelisiä aineita koskevasta mietinnöstä ja aivan erityisesti elintarvikëveäreistä, joita kutsutaan atsoväriaineiksi. Olen äärimmäisen tyytyväinen siihen, että meillä on joitakin oikein hyviä uutisia: tästä eteenpäin nämä aineet on merkittävä kaikkiin elintarvikkeisiin. Haluan onnitella Åsa Westlundia, joka on tehnyt erittäin paljon työtä sen eteen. Kun hän aloitti työnsä, kukaan ei odottanut tällaista edistystä, mutta edistystä on kuitenkin saatu aikaiseksi. Vallitsevaan tilanteeseen saadaan todellista parannusta. Mielestäni tämä ei kuitenkaan riitä.

Varmaankin tiedätte Southamptonin yliopiston viime syksynä toteuttamasta tutkimuksesta. Se osoitti, että atsovärit sekä erilaisia makeisia ja virvoitusjuomia käyttävien lasten käyttäytyminen ovat yhteydessä toisiinsa. Kyse on vakavasti otettavasta tutkimuksesta, joka julkaistiin *The Lancet* -lehdessä. Sille on tehty vertaisarviointi, ja se on niin vakavasti otettava, että Yhdistyneen kuningaskunnan standardointivirasto on vaatinut kyseisten väriaineiden käytön kieltämistä elintarvikkeissa. Monet eurooppalaiset yhtiöt äänestävät jaloillaan ja ovat itse asiassa vähitellen luopumassa kyseisten aineiden käytöstä vapaaehtoisesti.

Yhtenäismarkkinat eivät toimi tässä asiassa. Melko hyvin tiedetään, ettei kyseisillä tuotteilla ole ravinnollista merkitystä ja että luontaisia aromeja on myös saatavilla. Näin eräässä sanomalehdessämme kysymyksen: "Täytyykö meidän luopua Smartieseista?" – kyseessä ovat värikkäät makeiset. Kyseisille väriaineille on kuitenkin saatavilla täysin soveltuvia luontaisia vaihtoehtoja. Emme tarvitse väriaineita.

Olemme tyytyväisiä tämänpäiväisiin tapahtumiin, mutta toivomme teidän jatkavan työskentelyä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa, jotta se saa arvioitua kyseiset aineet nopeammin. En usko, että eurooppalaiset haluavat keinotekoisia väriaineita. Mielestäni meidän olisi katsottava enemmänkin sitä, mitä ihmiset tarvitsevat ruoassaan, ei sitä, mitä yritykset haluavat siihen lisätä. Toivottavasti painostatte EFSAa vauhdittamaan työtään ja ratkaisemaan tämän ongelman.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua elintarvike-entsyymejä käsittelevästä mietinnöstä, jossa toimin varjoesittelijänä. Haluan tässä yhteydessä onnitella Avril Doylea – joka toivottavasti pääsee tänään Irlannista tänne turvallisesti – erinomaisesta mietinnöstä.

Haluan myös kiittää hyvästä yhteistyöstä varjoesittelijöiden kanssa, yhteistyöstä, jota jatkuvasti tehtiin ymmärtämisen hengessä, poliittista ja asianmukaista tieteellistä tietämystä vaihtaen.

Yhteistyö riitti tuottamaan paljon kaivatun kompromissin, jota parlamentin poliittiset ryhmät laajalti tukevat ja joka mielestäni pitää sisällään monia erityisen arkaluontoisia parametreja, jotka vahvistavat käsiteltävää säädöstä sekä lisäävät sen tehokkuutta ja helpottavat sen soveltamista.

Kompromissipaketin huomioon ottaen uskon, että lainsäädäntöehdotuksen tavoite – joka on, kuten hyvin tiedämme, yhdenmukaistaa elintarvike-entsyymien käytön valvontaa koskeva lainsäädäntö EU:ssa ensinnäkin ihmisten terveyden suojelemiseksi ja toiseksi oikeudenmukaisen kaupan ja kilpailun edistämiseksi – saavutetaan hyvin suureksi osin.

Olemme erityisen tyytyväisiä siihen, että ennalta varautumisen periaate, jota niin oman ryhmäni jäsenet kuin enemmistö koko parlamentin jäsenistä pitää pyhänä, on huomattavassa asemassa mietinnössä. Tämän ansiosta eurooppalaisten kuluttajien pitäisi kokea, että heidän terveytensä suojelemiseksi tehdään paljon elintarvike-entsyymien alalla.

Lisäksi mietinnössä korostetaan etenkin sen varmistamista, että kuluttajat saavat täsmällistä ja hyödyllistä tietoa.

Muuntogeenisten organismien osuus oli odotetusti melko kiistanalainen aihe. Riittävä kompromissi saatiin kuitenkin aikaiseksi.

Lopuksi haluan sanoa, että tämä on hyvä mietintö, ja ryhmäni tukee sitä voimakkaasti.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, puhumme täällä paljon lasten suojelemisesta. Lukuisat todisteet osoittavat, että keinotekoiset aromit ja lisäaineet ovat monella tavalla haitallisia lasten terveydelle. Ensinnäkin voimme tarkastella autismia sairastavien lasten määrää, joka on viimeisten viidentoista vuoden aikana kasvanut 43,5 prosentilla, sekä ADHD:ta, josta kärsii nykyään 3–5 prosenttia lapsista. Sitten voimme tarkastella oireita, jotka on liitetty lukuisiin aromeihin. Mutta otetaan esimerkiksi mononatriumglutamaatti, jota on lasten makeisissa, juomissa, välipaloissa ja aterioissa. Erilaisia oireita on kaikkiaan 92, ja yliaktiivisuus ja mielialanvaihtelut kuuluvat niihin.

Itsekin äitinä olen ensisijaisesti huolissani elintarvikkeiden turvallisuudesta ja avoimuudesta. Minusta tuntuu, että vaarannamme pahan kerran lapset ja heidän oppimiskykynsä sallimalla joukon väriaineita, säilöntäaineita ja lisäaineita heidän ruoassaan. Lapset tarvitsevat hyvää ja tuoretta ruokaa, joka on tehty mahdollisimman paikallisesti ja luonnollisesti. Alkakaamme siis todella suojella lapsia.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitän kaikkia esittelijöitä, erityisesti Mojca Drčar Murkoa ja Pilar Ayusoa rakentavasta yhteistyöstä ja luottamuksesta. Elintarvikkeiden parannusaineita koskevalla paketilla luomme lisäaineiden käyttöä koskevat yhtenäiset ja yhdenmukaiset säännöt, joita aletaan soveltaa kaikkialla Euroopassa. Jatkossa kuluttajien terveyden suojeleminen on myös korkeatasoista, kun elintarvikkeissa käytetään lisäaineita, entsyymejä ja aromeja – niin kuin sen pitääkin olla.

Paketilla mukautetaan nykyinen lainsäädäntö elintarvikelisiä aineiden alalla saavutettuun tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen. Jos tieteellisesti osoitetaan terveystarkkuuden olemassaolo, on määritettävä kynnyksarvot kaikkien vaarojen ehkäisemiseksi.

Meidän ei kuitenkaan pidä ruveta hysteeriseksi tai lietsoa turhaa paniikkia. Sellaisia elintarvikelisiä aineita, kuten konjacia kosteudensäilyttäjänä tai mehiläisvahaa paakkuuntumisenestoaineena, on käytetty ruoan ja juoman valmistuksessa jo vuosikymmenten ajan. Lisäksi jotkut luomarjat, kuten kirsikat, persikat ja aprikoosit, sisältävät luonnostaan pieniä määriä syaanivetyä, mutta olemme syöneet kyseisiä hedelmiä ongelmitta tuhansien vuosien ajan. Myös jotkut yrtit ja mausteet sisältävät luonnostaan aineita, jotka voivat suurina määrinä aiheuttaa terveysongelmia. Olemme kuitenkin käyttäneet yrtejä ja mausteita, esimerkiksi basilikaa, rakuunaa ja muskottipähkinää, ruoan valmistuksessa ikuisuuksia ilman minkäänlaisia ongelmia – vain pieninä ja turvallisina määrinä tietenkin.

Näin ollen olen tyytyväinen kompromissiin uudessa asetuksessa elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia. Jos syytä huoleen ei ole, kynnyksarvoista säädetään poikkeuksia, vaikkakin vain silloin, kun ruoan valmistuksessa käytetään pelkästään tuoreita tai kuivattuja yrtejä. Tällä tavalla edistämme luonnollisten tuotteiden ja ainesosien käyttöä niin, että tuhansia vuosia vanhat reseptit, kuten italialainen pestokastike, säilyvät jatkossakin.

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Olen tyytyväinen, että REACH-asetuksen ja torjunta-aineasetuksen jälkeen kohdistamme huomionsa toistuvasti moitittujen kemikaalien ja elintarvikelisiä aineiden käyttöä koskevaan asetukseen.

Yhä yleisemmät skandaalit ovat johtaneet siihen, että Euroopan kansalaiset pitävät näitä aineita, jotka ovat kuluttajien kannalta epäilyttäviä, aiempaa huolestuttavampina. Keskivertoihminen kuluttaa vuodessa noin kolme kiloa E-numeroituja lisäaineita, joita on karkeasti arvioiden 2 600, olematta tietoinen niiden haittavaikutuksista.

Jo aiemmin on esitetty hyvin perusteltuja syytöksiä, jotka liittyvät lisäaineiden merkittävään osuuteen. Lisäaineet luovat kuluttajille väärän vaikutelman ja antavat elintarvikkeille kirkkaat värit, joita ei löydy luonnosta. Terveystarkkuuden lisäksi ne aiheuttavat psykologisia haittoja lapsille totuttamalla heidät luonnottomaan ruokaan, vaikka meidän pitäisi edistää paluuta luonnolliseen ruokaan nuorten ja aikuisten keskuudessa.

Haluan onnitella Åsa Westlundia tästä mietinnöstä. Hän onnistui siinä, että uuden lainsäädännön mukaan ihmisten terveydelle ja ympäristölle haitallisia lisäaineita ei enää jatkossa käytetä. On tärkeää, että vaaralliset aineet, kuten atsoväriaineet, jotka aiheuttavat lapsissa yliaktiivisuutta, ainakin merkitään elintarvikkeisiin. Olen kuitenkin samaa mieltä kollegoideni kanssa siitä, että meidän olisi pitänyt kieltää ne kokonaan.

Pahoittelen sitä, että parlamentin suosituksesta huolimatta muuntogeenisiä organismeja sisältäviä lisäaineita ei tarvitse merkitä tarkasti. Suuri osa eurooppalaisista ei halua syödä muuntogeenisiä organismeja sisältävää ruokaa, ja mielipidekyselyjen mukaan 90 prosenttia heistä odottaa saavansa tietoa siitä, sisältääkö ruoka

muuntogeenisiä organismeja vai ei. Emme voi suhtautua välinpitämättömästi kansalaistemme terveyshuoliin ja oikeuteen saada tietoa laajalti.

Minä ja muutama kollegani muuten vastustamme julkilausumassa sitä, että komissio haluaa tuoda uusia muuntogeenisiä organismeja salaa Eurooppaan. Meidän on suojeltava jokaisen oikeutta luonnonmukaiseen, terveelliseen ruokaan.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olemme kiitoksen velkaa esittelijä Åsa Westlundille. Hän työskenteli hyvin sitoutuneesti ja erittäin yhteistyöhaluisesti. Olen tyytyväinen tähän, ja se myös tarkoittaa, että voimme olla tyytyväisiä tulokseen. Mielestäni elintarvikelisiä aineita koskevassa asetuksessa on saavutettu tyydyttävä tulos niin valmistajien kuin kuluttajien kannalta.

Nykyinen elintarvikelisiä aineita koskeva lainsäädäntö on melkein 20 vuotta vanha. Tekstiä on yksinkertaistettu ja päivitetty uuden teknisen ja tieteellisen kehityksen valossa siirtämällä uudet direktiivit ja kaksi päätöstä kahteen asetukseen. On hieno saavutus, että meillä on positiivinen luettelo, josta käy selvästi ilmi, mitä aineita voidaan käyttää. Mielestäni tämä on hyvä asia, ja olen myös samaa mieltä komiteamenettelyn soveltamisesta uusia aineita lisättäessä. Meidän pitäisi toimia nopeasti tässä asiassa.

Olen tyytyväinen muuntogeenisiä tuotteita koskeviin sääntöihin. Tarvitsemme kumpaakin hyväksyntämenettelyä – arviointia tehdään jatkossa – joten en ymmärrä, miksemme voisi edetä sen mukaisesti tässä asiassa, kuten jotkut parlamentin jäsenet ovat todenneet. Myöntäkäämme atsoväriaineiden osalta – Southamptonin tutkimustulokset ovat saatavilla – että meidän on myös huomioitava se, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen on tehnyt tutkimuksen, jonka alustavassa tuomiossa todetaan selvästi, ettei Southamptonin yliopiston tutkimus ole pettämätön. Se ei ole sataprosenttisen luotettava. Meidän ei pidä ruveta hysteeriseksi ja iskeä sen takia, että menettely on luotu.

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lupamenettely on erinomainen, mutta minua häiritsee – ja pyydän komissiota pohtimaan tätä asiaa uudelleen – että annamme elintarviketurvallisuusviranomaiselle yhdeksän kuukautta hyväksyntää tai riskianalyysia varten. Komissiokin tarvitsee yhdeksän kuukautta riskinhallintaa koskevan päätöksen tekemiseksi. Näin ollen yrityksen täytyy odottaa 18 kuukautta saadakseen luvan saattaa tuote markkinoille. Tämä on kaukana byrokratian vähentämisestä, joten meidän on todella pohdittava, miten tämä onnistuisi nopeammin.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, uusilla asetuksilla periaatteista, jotka koskevat keinotekoisien lisäaineiden – entsyymien ja aromien – käyttöä elintarvikkeissa, yhdenmukaistetaan lainsäädäntöä sekä tuetaan kuluttajien terveyden suojelua ja helpotetaan ruoan myyntiä Euroopan unionissa. Entsyymien käytön yhdenmukaistaminen saa tuen Euroopan elintarviketeollisuudelta, joka on kiinnostunut periaatteiden yhtenäistämistä mutta ennen kaikkea siitä, etteivät kuluttajat menetä luottamuksensa sen tuotteisiin.

Itsekin kuluttajana haluaisin olla varma, että ostamani ruoka on turvallista. Ruokaan lisättävät sadat keinotekoiset lisäaineet ja tuhannet aromit eivät saa aiheuttaa haittaa terveydellemme. Laatuvaatimuksilla on varmistettava, että turvallisuus säilyy täysin. Ruoan on säilytettävä luonnolliset ominaispiirteet mahdollisimman laajalti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelussa on kolme asiaa, joihin haluaisin kiinnittää huomiota.

Ensinnäkin on tuettava Euroopan komissiota ponnisteluisissa elintarvikelisiä aineiden – entsyymien ja aromien – käyttöä koskevien lupamenettelyjen yhtenäistämiseksi Euroopan unionissa sekä etenkin avoimuuden lisäämiseksi kyseisissä menettelyissä.

Toiseksi lupamenettelyjä on ohjattava kohti kuluttajien terveyden mahdollisimman kattavaa suojaamista. Kuluttajan täytyy olla vakuuttunut siitä, että sekä eurooppalaiset että kansalliset elimet ovat valmiina tarjoamaan hänelle mahdollisimman korkeatasoisen terveyden suojan ja että niiden toiminnan ansiosta hän saa terveellistä ja niin luonnonmukaista ja turvallista ruokaa kuin mahdollista.

Kolmanneksi ja viimeiseksi on tarkkailtava periaatteita, joiden mukaan kuluttajille on annettava täysimääräistä tietoa ruoan sisältämistä lisäaineista. Tätä koskevat tiedot on merkittävä selvästi pakkaukseen ja laadittava kuluttajan kannalta selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kovasti, että tuette Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän esittämiä ehdotuksia, koska me haluamme kieltää atsoväriaineet. Euroopan kuluttajapolitiikan ominaispiirteitä ovat turvallisuus sekä ennalta varautumisen periaatteen soveltaminen. Ilman kieltoa ennalta varautumisen periaate jäisi jalkoihin. Atsoväriaineita ei myöskään tarvita teknisesti, koska niille on vaihtoehtoja. Näin ollen tämä harhauttaa kuluttajaa; ihmiset uskovat johonkin, mikä ei oikeasti pidä paikkaansa.

Kehotan teitä jälleen suhtautumaan tähän hälyttävään tutkimukseen vakavasti ja todella soveltamaan ennalta varautumisen periaatetta – se on kuitenkin suojattu yhteisön lainsäädännössä. Ja jälleen kerran kehotan teitä poistamaan merkintää koskevat aukkokohdat myös geeniteknologiaa käyttämällä valmistettujen lisäaineiden osalta. Parhaillamme pyrimme pääsemään eroon eläinperäisten muuntogeenisten tuotteiden merkintää koskevista aukkokohdista, ja olisi suorastaan järjetöntä olla käyttämättä tätä tilaisuutta hyödyksi.

Tarvitsemme monipuolisen hyväksyntämenettelyn, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon ennalta varautumisen periaate, jossa ei ole merkintää koskevia aukkokohtia ja jossa kuluttajilla on oikeus vapaasti valita, mitä syövät.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Arvostan esittelijän pyrkimyksiä lisätä avoimuutta elintarvikelisiä aineiden, aromien ja entsyymien hyväksyntämenettelyssä sekä vahvistaa kuluttajansuojaa erityisesti tietyille aineille allergisten henkilöiden osalta.

Elintarvikelisiä aineita olisi jatkuvasti valvottava ja arvioitava uudelleen käyttöolosuhteiden muutokset sekä uuden tieteellisen tiedon huomioon ottamiseksi. Monet lisäaineista valmistetaan kemikaaleista, ja ne voivat pitkäaikaisessa käytössä vaikuttaa terveyteen haitallisesti. Siksi on hyvin tärkeää merkitä tuotteet kuluttajien kannalta selkeästi ja näkyvästi. Tämä koskee kulutustavaroita, ja merkintöjen puutteellisuudella tai puuttumisella voi olla seurauksia.

Haluaisin myös korostaa sitä, että mielestäni esimerkiksi muuntogeeniset elintarvikkeet olisi merkittävä yhtiä selkeästi ja helppolukuisesti kuin Kanadassa, jossa käytetään canola- tai rypsiöljyä.

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että tästä ehdotuspaketista on saatu sovittua, ja toivon parlamentin antavan huomenna tukensa kompromissiehdotukselle. Mikä tärkeintä, tämä paketti vahvistaa kuluttajansuojaa ja elintarviketurvallisuutta. Mainitsen erityisesti tietyt ongelmakohdat, joista olemme keskustelleet, ja arvostan halua saada kompromissi aikaiseksi. Haluaisin tässä yhteydessä vielä kerran kiittää kaikkia kolmea esittelijää heidän tekemästään kovasta työstä ja erittäin hyvästä yhteistyöstä komission kanssa kompromissiehdotuksen mahdollistamiseksi.

Erityisesti haluan kiittää Åsa Westlundia väriaineisiin liittyvästä työstä. Hän tietää oikein hyvin, että komissio tuki hänen ehdotuksiaan. Saimme kompromissiehdotuksen aikaiseksi, mutta vakuutan teille, ettemme tyydy tähän. Olemme jo pyytäneet EFSAa arvioimaan uudelleen hyväksymänsä lisäaineet, emmekä epäröi soveltaa uusia sääntöjä kyseisiin lisäaineisiin, jos EFSA:n lausunto antaa viitteitä siihen suuntaan.

Haluaisin todeta tämän yleisesti, sillä, kuten jo sanoin, EFSA arvioi kaikki aineet uudelleen. Jos EFSA:n kanta on, että jokin aine aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle, emme epäröi käyttää valtaoikeuksiamme ja vaatia muutosta.

Joku esitti kysymyksen entsyymeistä sekä muuntogeenisiä elintarvikkeita ja rehuja koskevasta asetuksesta. Jos entsyymi uutetaan sellaisesta muuntogeenisestä organismista, joka kuuluu muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annetun asetuksen (EY) N:o 1829/2003 soveltamisalaan, pakkauksessa ilmoitetaan sen olevan muuntogeenistä alkuperää. Asetus (EY) N:o 1829/2003 ei kuitenkaan kata elintarvikkeita ja entsyymejä, jotka on valmistettu käymällä muuntogeenisten mikro-organismien avulla. Ehdotuksen tavoite on vaatia kyseisille entsyymeille turvallisuusarvio ja sen hyväksyminen, muttei muuntogeenistä alkuperää koskevaa erityismerkintää.

Keskustelussa mainittiin myös yhdeksän kuukauden aika, joka komissiolle myönnetään riskinhallintaa koskevan päätöksen tekemistä varten. Ehdotuksen mukaan komission on annettava yhdeksän kuukauden kuluessa pysyvälle komitealle ehdotus lausuntoa varten. Kyse on ehdotuksessa määritetystä enimmäisajasta, ja toki monissa tapauksissa ehdotukset luettelon päivittämisestä annetaan lyhyemmässä ajassa. Joissakin tapauksissa, etenkin kun kyse on elintarvikelisiä aineista, komissio tarvitsee yhdeksän kuukautta kuullakseen jäsenvaltioita ja kaikkia oleellisia sidosryhmiä eri asioista. Tämä onnistuu vain, jos sidosryhmillä on riittävästi aikaa vastata. En siis pidä yhdeksän kuukauden enimmäisaikaa liian pitkänä.

Lopuksi haluaisin vielä kerran kiittää teitä yhteistyöstä, ja odotan, että ehdotus hyväksytään huomiossa istunnossa.

Åsa Westlund, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan vielä kerran kiittää komission jäsentä Vassiliouta tuesta atsoväriaineita koskevassa asiassa. Arvostamme todella sitä, että tämä oli yksi ensimmäisistä asioista, jonka otitte hoitaaksenne virkaan astuttuanne. Se osoitti, että olette valmis kantamaan vastuunne komissiossa, että EFSA:n suositusten seuraamisen lisäksi otatte myös asiaksenne riippumattoman arvioinnin teettämisen kaikista lainsäädäntöön liittyvistä näkökulmista. Olette todella osoittaneet, että olette valmis kantamaan tämän vastuun.

Mielestäni tämän illan keskustelu on selvästi osoittanut, että Euroopan parlamentti seuraa tiiviisti EFSA:n työskentelyä sen arvioidessa uudelleen atsoväriaineiden allergiavaikutuksia sekä tarkkailee komission kantaa kyseiseen arviointiin. On sanomattakin selvää, että aiomme tarkastella myös muita tutkimuksia, joita tehdään esimerkiksi atsovärien vaikutuksista lasten käyttäytymiseen. Siten voimme tarvittaessa palata tähän asiaan myöhemmin.

Lopuksi haluaisin myös todeta, että lainsäädännön valmistelu on jo asia sinänsä, mutta lainsäädäntöä on myös sovellettava. Uskon, että monet kuluttajat ovat kanssani samaa mieltä siitä, että tulemme nykyään usein huijatuksi ostoksilla. Haluaisin – ja tämä on mielestäni perusteltu pyyntö – että jäsenvaltiot tiukentavat tarkastusjärjestelmiään ja varmistavat yhdessä komission kanssa, että huomenna äänestettävää lainsäädäntöä myös noudatetaan ja sovelletaan käytännössä, jotta kuluttajat eivät vie kotiin esimerkiksi jogurttipurkkia, jonka luulevat sisältävän paljon hedelmiä tai marjoja, mutta lukiessaan pakkausmerkinnät huolellisesti huomaavat sen sisältävän vain väriaineita.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, elintarviketeollisuudessa käytetään 300:aa elintarvikelisiäainetta, 2 600:aa luontaista tai keinotekoisia aromia sekä perinteisiä diastaaseja tai entsyymejä ja atsoväriaineita. Siksi lakejamme on yhdenmukaistettava. Kun on kyse hanhen tai ankan maksasta, säilötyistä tryffeleistä sekä etanoista, voimme helposti ymmärtää, miksi käytössä on kymmenkunta lakia sekä neljä asetusehdotusta yhteisestä hyväksyntämenettelystä tuoteluetteloihin.

Kyllä, lisäaineet lisäävät riskiä saada joskus pahojakin allergioita, mutta ehkä ennalta varautumisen periaate on viety tässä hieman liian pitkälle. Kun vuonna 2008 maailmanlaajuisen ruokakriisin riehussa, arvoisa puhemies, Italia myy meille dioksiinien pilaamaa mozzarellaa 10 miljoonan euron arvosta, minun on vaikea uskoa, että Euroopan 15 miljoonaa työtöntä olisivat kovin huolissaan entsyymeistä ja aromeista. Mutta Euroopan unionille onkin tyypillistä huolehtia loputtoman pienistä asioista loputtoman suurella maailmassa.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, sen lisäksi, mitä tänään on jo sanottu, haluan toistaa, että aromien markkina-arvo on merkittävä. Kun yhdenmukaistamme kansallisia sääntöjä koostetun ruoan mikrobiologisen turvallisuuden varmistamiseksi, unionin lainsäätäjien on pidettävä mielessään alan herkkyys ja vältettävä markkinoiden vääristyminen. Toivon, että näin myös käy, ja kiitan komission jäsen Vassiliouta tämänpäiväisestä lausunnosta.

Olemme päässeet neuvoston ja komission kanssa pitkälle selvittämällä kiistanalaiset kysymykset, poistamalla mahdollisimman monet epäselvyydet sekä tekemällä sopimuksen toista käsittelyä varten.

Elintarvikkeiden turvallisuuden sekä sisämarkkinoiden vahvistamisen rinnalla oli huomioitava myös muut kuluttajia koskevat edut. Niistä vallitseva oli halu saada mahdollisimman luonnonmukaista ruokaa. Kaikki aromit eivät välttämättä ole samanaikaisesti sekä toksikologisesti turvallisia että hyödyllisiä kuluttajille. Parlamentti halusi korostaa erityisesti kuluttajien valintaoikeutta.

Aromien hyväksyntämenettelyssä ”riittävä teknologinen tarve” esimerkiksi syrjäyttää muut eurooppalaiset strategiat, kuten liikalihavuuden torjunnan, sillä hyvin voimakkaita aromeja lisäämällä voidaan peittää valmisruoan huono laatu. Mielestäni tämä on tehty selväksi johdanto-osan kappaleissa.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia niitä, jotka osallistuivat elintarvikkeiden parannusaineita koskevan paketin työstämiseen ja auttoivat meitä laatimaan käyttökelpoisia ja toteutettavissa olevia asetuksia.

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Aivan ensiksi haluaisin onnitella elintarvikelisiäaineita, entsyymejä ja aromeja koskevien mietintöjen esittelijöitä. On ehdottoman tärkeää, että parlamentti kiinnittää erityistä huomiota näihin asetuksiin, sillä ne vaikuttavat merkittävästi kansanterveyteen. Näin ollen meidän on varmistettava, että tarkistukset, joita tuimme ensimmäisessä käsittelyssä, tulevat mukaan lopulliseen tekstiin.

Kuluttajien etujen suojeleu sekä elintarvikkeiden turvallisuuden varmistaminen on pidettävä jatkossakin ensisijaisena tavoitteenamme. Meidän pitäisi – ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti – estää sellaisten ainesosien käyttö, joista ei ole saatavilla luotettavaa tietoa ja joiden vaikutuksista kuluttajien terveyteen ei ole tehty riippumatonta tieteellistä tutkimusta. Meidän on todella varmistettava, että kansalaisemme saavat laadukasta ja turvallista ruokaa. Näin ollen meidän pitäisi kehittää tehokkaita menetelmiä, joiden avulla voidaan luetteloida mahdollisesti vaarallisten ainesosien vaikutukset kuluttajien terveyteen ja valvoa niitä.

Lisäksi meidän pitää lisätä avoimuutta tuotannossa, merkinnöissä ja hyväksyntämenettelyssä sekä yhdenmukaistaa lisäaineita, entsyymejä ja aromeja koskevia asetuksia, jotta saamme aikaiseksi johdonmukaisen säädöspaketin kuluttajansuojan sekä kansanterveyden parantamiseksi. Kuluttajansuojan varmistamisen ohella todellinen haaste on voittaa takaisin kuluttajien luottamus ja varmistaa laadukkaiden elintarvikkeiden tuotanto heitä varten.

20. Oikaisu (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

21. Poliittisten ryhmien muodostaminen (työjärjestyksen 29 artiklan muuttaminen) (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Richard Corbettin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan parlamentin työjärjestyksen 29 artiklan muuttamisesta – poliittisten ryhmien muodostaminen [2006/2201(REG)] (A6-0206/2008).

Richard Corbett, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron esitelläkseni perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön, joka liittyy työjärjestykseen. Mietintö käsittelee vähimmäisjäsenmäärää – vähimmäismäärää, joka vaaditaan poliittisen ryhmän muodostamiseksi tässä parlamentissa.

Kaikki parlamentit, joissa on poliittisia ryhmiä, soveltavat vähimmäismääriä. Yleensä yksi tai kaksi jäsentä ei riitä poliittisen ryhmän muodostamiseksi; vaadittu vähimmäismäärä on määritettävä aina erikseen. Koska parlamenttimme kasvaa jatkuvasti, on loogista, että pysähdymme hetkeksi miettimään, mikä poliittisen ryhmän muodostamiseen vaaditun enimmäismäärän pitäisi olla seuraavassa parlamentissa.

Tarkastelimme kysymystä perinpohjaisesti perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa, ja valiokunnan jäsenten näkemykset jakautuivat melko tasaväkisesti kahtia. Valiokuntakäsittelyssä vähimmäismäärän nostamista vastustava puoli voitti yhden äänen enemmistöllä, mutta nyt asia on toki jälleen koko parlamentin käsiteltävänä.

Tarkastelimme myös tilannetta, jossa ryhmä olisi jo olemassa mutta sen jäsenmäärä putoaisi juuri ja juuri vaaditun vähimmäismäärän alle, jos yksi tai kaksi jäsentä lähtisi ryhmästä. Pohdimme, onko oikein, että ryhmän pitää tällaisessa tapauksessa automaattisesti heti hajota, vai pitäisikö ryhmän tietyissä olosuhteissa saada jatkaa olemassaoloaan. Valiokunta hyväksyi tähän liittyvän ehdotukseni, joka perustui IND/DEM-ryhmän entisen johtajan, parlamentin jäsen Bonden ehdotukseen. Hän kiinnitti huomioni siihen, millaisia ongelmia saattaisi tulla vaaditun vähimmäismäärän niukasti ylittävän ryhmän johtajalle, jos yksi, kaksi tai kolme ryhmän jäsenistä uhkaisi lähteä ryhmästä, elleivät he saa tahtoaan läpi jossakin asiassa, eli kiristäisi ryhmää.

Jens-Peter Bonden ehdotuksesta valiokunta viisaasti hyväksyi ehdotukseni, jonka mukaan meidän pitäisi tukea tietyn aikaa jo toimineita pieniä ryhmiä antamalla niille tällaisessa tapauksessa mahdollisuus – parlamentin puhemies voi käyttää tässä harkintavaltaansa – jatkaa toimintaansa seuraavaan parlamentin järjestäytymisistuntoon asti, vaikka jäsenmäärä laskisi vaaditun vähimmäismäärän alle. Edellytyksenä olisi tietenkin, että jäseniä on edelleen riittävä määrä: emme voi sallia ryhmän jatkaa, jos siinä on vain kaksi tai kolme jäsentä.

Ajatuksena oli löytää tasapaino, jotta voitaisiin määrittää kohtuullinen vähimmäismäärä ja antaa jotain pienemmille ryhmille siten, etteivät ne joudu näennäiseen ääritilanteeseen, jossa vähemmistö ryhmän jäsenistä voi milloin tahansa lopettaa koko homman kiristämällä.

Kuten sanoin, valiokunta suhtautui epäröiden vähimmäismäärän nostamiseen – kyse oli yhden äänen enemmistöstä. Mutta käsittelemme asiaa jälleen. Jos katsotte tämänhetkistä tilannetta parlamenteissa ympäri maailman, meidän vähimmäismäärämme on yksi alhaisimmista jäsenmääristä, jota vaaditaan poliittisen ryhmän perustamiseksi; vain 2,5 prosenttia jäsenistä riittää poliittisen ryhmän perustamiseksi. Kun muistetaan se, että ryhmän perustaminen antaa kyseisille jäsenille lisävaroja – rahaa, henkilöstöä ja menettelyyn liittyviä etuja koskevia lisävaroja, joihin ryhmällä on oikeus – verrattuna siihen, mitä yksittäinen jäsen saa, meidän olisi syytä pohtia asiaa.

Haluammeko antaa tällaiset valtavat voimavarat mahdollisesti erittäin pienelle ja epäedustavalle määrälle, 2,55 prosentille, jäsenistä? Omasta mielestäni vähimmäismäärä on erittäin alhainen: se luo uhan, että annamme voimavaroja hyvin pienille ja mahdollisesti epäedustaville ryhmille tai jopa ääriryhmille. Jotkut toivat esiin, että saadessaan riittävästi paikkoja äärioikeisto voisi mahdollisesti perustaa ryhmän, jos vaadittu vähimmäismäärä olisi niin alhainen.

Tätä on aivan perusteltua kysyä. Mikä on vaadittu vähimmäismäärä? Ehdotin vähimmäismäärän nostamista neljään prosenttiin. Se on edelleenkin melko alhainen EU:n alueen kansallisiin parlamentteihin verrattuna ja vähemmän kuin monissa kansallisissa parlamenteissa vaaditaan, mutta ehkä kuitenkin riittävän tasapainoinen. Olen ymmärtänyt, että jotkut pienemmät ryhmät, jotka alun perin vastustivat ajatusta, kannattavat nyt kompromissia, joka sijoittuu ehdottamani 30 jäsenen ja nykyisen säännön mukaisen 20 jäsenen väliin; ne tulisivat siis mukaan, jos kompromissina olisi 25.

Nyt vaihdan roolia, enkä puhu enää esittelijänä vaan ryhmäni koordinaattorina. Voin kertoa kollegoille, että ryhmäni on halukas tulemaan mukaan tällaiseen kompromissiin, jos kyse on todella kompromissista, ja voimme kaikki yhdessä tukea sitä. Jos kyse ei ole kompromissista – jos kaikki eivät voi hyväksyä sitä – ryhmäni kannattaa edelleen ehdotusta, jonka mukaan vähimmäismäärä on 30 jäsentä 25 jäsenen sijasta.

József Szájer, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (HU) Arvoisa puhemies, minä ja ryhmäni lukeudumme niihin, jotka ovat kannattaneet yhtenäisemmän parlamentin luomista nostamalla vähimmäismäärää, jota on vaadittu ja vaaditaan tällä hetkellä poliittisen ryhmän perustamiseksi.

Mielestäni tämä vahvistaisi parlamenttia, sillä uskon Euroopan parlamentin hyötyvän siitä, että parlamentin poliittisten puolueiden ja poliittisten ryhmien välillä sekä poliittisten ryhmien keskuudessa vallitsisi suurempi yhtenäisyys. Mielestäni poliittiset puolueet olisivat tällöin myös vahvempia Euroopan tasolla.

Kuten Richard Corbett juuri totesi, meidän on tunnustettava, että vähimmäismäärä on nykyään hyvin alhainen, ja se on alhainen, jos vertaamme sitä muihin parlamentteihin. Juuri tästä syystä kannatimme Euroopan kansanpuolueessa tätä suositusta sekä näkemystä, jonka mukaan alarajan pitäisi olla joustava. Joustavuudesta haluaisin kuitenkin lisätä, että olisin hyväksynyt kyseisten ryhmien perustamisen lyhyemmäksi ajaksi.

Huomasimme toki, etteivät kaikki olleet tästä yhtä mieltä. Olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentissa, jossa tunnustetaan useita eri värejä ja jossa on useita poliittisia puolueita ja hyvin monia poliittisia vakaumuksia, on aina pyrittävä saavuttamaan jonkinlainen sopimus asiasta. Näin ollen olen tyytyväinen mahdollisuuteen sopia kompromissista, jonka mukaan poliittisten ryhmien perustamiseksi vaadittu vähimmäismäärä olisi korkeampi kuin nyt mutta alhaisempi kuin alun perin suunniteltiin.

Vielä viimeinen huomio: olen vakuuttunut siitä, että valtioiden vähimmäismäärään ja poliittisten ryhmien vähimmäisjäsenmäärään olisi parempi soveltaa prosenttilukua tietyn lukumäärän sijasta. Tällöin lukumääriä ei tarvitsisi muuttaa jatkuvasti. Ja koska Lissabonin sopimuksen voimaantulo on epävarmaa, emme tiedä varmasti, millaiset luvut ovat seuraavassa parlamentissa vuonna 2009 ja onko sääntöä mahdollisesti muutettava uudestaan. Kiitos huomiostanne! Kansanpuolue tukee suositusta.

Jo Leinen, *PSE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan erityisesti kiittää Richard Corbettia näiden mietintöjen laatimisesta. Alusta lähtien oli selvää, että asiasta päästäisiin sopimukseen ja että siitä käytäisiin kiivaita keskusteluja. Meidän pitää kuitenkin ottaa huomioon, että parlamentin jäsenmäärä on kasvanut 626:sta 785:een, ja jos uusi sopimus tulee voimaan, jäsenmäärä olisi todennäköisesti 751. On itsestään selvää, että meidän on mukautettava sääntöjä, joiden mukaan toimimme.

Euroopan parlamentin uudistamista käsittelevä työryhmä pohtii useita aloja, joilla parlamentin on edistytävä sen sijaan, että se polkisi paikoillaan, kuten monta vuotta sitten. Vallitseva tilanne on aina helpoin vaihtoehto. Yhteisön oikeuden puolustaminen merkitsee, ettei uudistamiselle tai muutokselle ole tarvetta, mutta tässä tapauksessa on selvää, että parlamentin poliittisten ryhmien kokoon on nyt puututtava.

Richard Corbett totesi jo, että tässä parlamentissa vaadittu vähimmäismäärä on yksi alhaisimmista verrattuna kansallisiin parlamentteihin eri puolilla maailmaa. Tämä voisi olla tavoite – miksipäs ei? Tai sitten voisi József Szájerin tapaan todeta: ”Minusta vaikuttaa siltä, että tässä parlamentissa tarvitaan suurempaa yhtenäisyyttä. Tämä ei ole enää neuvoa-antava elin, vaan lainsäädäntöelin. Säädamme lakeja 500 miljoonalle ihmiselle, mikä edellyttää jonkinlaista yhtenäisyyttä.”

Näin ollen toivon, että parlamentin poliittiset ryhmät olisivat todellisia poliittisia ryhmiä, eivätkä vain teknisiä ryhmiä – ryhmiä, jotka perustetaan pelkästään rahan vuoksi ja joilla ei ole todellisuudessa poliittisesti mitään yhteistä. Ehdotus vähimmäismäärän nostamiseksi 20 jäsenestä 30:een olisi vielä ollut maltillinen eikä ollenkaan liioiteltu. No, ehdotus ei mennyt läpi valiokunnassa ja jokaisen täytyy olla valmis tekemään kompromisseja. Viimeisin ehdotus on 25, joka sekin on vielä edistystä, ja pienimmät ryhmät hyväksyvät seuraavan vaiheen.

Parlamentissa on kymmenen rekisteröityä poliittista perhettä – äärioikeistosta äärivasemmistoon. Seuraavissa Euroopan parlamentin vaaleissa kansalaisilla on varaa valita aiempaa useamman poliittisen perheen joukosta kertoakseen, millaisen Euroopan he haluavat. Siksi en epäröi ollenkaan tämän uudistuksen toteuttamista. Tämän parlamentin monimuotoisuus säilyy, mutta ehkä onnistumme parantamaan vähän sen yhtenäisyyttä, mikä on toimenpiteen tarkoitus. Kiitos siis Richard Corbettille.

Andrew Duff, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, valiokunta pyrkii yksimielisyyteen. Tänään yksimielisyys on kuitenkin hajonnut, ja vastustan voimakkaasti Richard Corbettin ehdotusta niin periaatteen kuin käytännön vuoksi.

En yksinkertaisesti vain voi hyväksyä ajatusta, jonka mukaan seitsemän ryhmän olemassaolo aiheuttaisi parlamentissa erityisen tehokkuusongelman. Ottamalla oppia kansallisilta parlamenteilta pääsemme vain tähän saakka. Meidän olisi tässä yhteydessä pohdittava syvällisemmin ja laajemmin yleistä mielipidettä 27 jäsenvaltiossa. Tässä herkässä yhdentymisen vaiheessa on itse asiassa ratkaisevan tärkeää, että kaikki vähemmistökantojen edustajat voivat järjestäytyä ammatillisesti selkeällä tavalla. Ryhmät auttavat parlamentin työtä, ne eivät estä sitä.

Richard Corbettin ehdotus ja kompromissi johtaisivat siihen, että UEN- ja IND/DEM-ryhmien olisi lopetettava toimintansa. Olen kyllä usein, mahdollisesti aina eri mieltä noiden ryhmien kanssa, mutta silti niillä on täysi oikeus ilmaista mielipiteensä ja ne edustavat varmasti tiettyä osaa väestöstä.

Jos me lopettaisimme nämä ryhmät, niiden jäsenten olisi pakko liittyä suurempiin ryhmiin, mikä vaikeuttaisi asioita ja lisäisi suurten ryhmien epäyhtenäisyyttä. Toinen vaihtoehto on se, että nämä jäsenet paisuttavat sitoutumattomien rivejä.

Eli tehokkuuden, moniarvoisuuden, yhtenäisyyden, oikeudenmukaisuuden sekä liberalismiin nimissä; tukekaa valiokunnan kantaa ja hylätkää tarkistukset.

Johannes Voggenhuber, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, joskus – ei usein – käy niin, että jokin asia painaa parlamentin suurten ryhmien mieltä. Joskus sen tietää siitä, että asiaa käsitellään myöhään maanantai-iltana Strasbourgissa.

Näin on tänään, koska muutoin kansaa saattaisi kiinnostaa, miksi valiokunnassa hylättyä mietintöä pitää käsitellä täysistunnossa. Kansalaiset saattaisivat myös olla kiinnostuneita siitä, miksi valiokunnan esittelijä esittelee mietinnön, joka ei sisällä hänen edustamiaan asioita ja jota ei hylätty yhdellä äänellä – kuten Richard Corbett väittää – vaan valiokunnan enemmistöllä ja hyvästä syystä.

Kansalaisia saattaisi myös kiinnostaa se, että tämä päätöslauselmaesitys on otettu täysistunnon esityslistalle työjärjestyksen vastaisesti. Eikä tarkoituksena ole äänestää esityksestä, vaan tehdä jotakin aivan muuta.

Olen ollut parlamentin jäsen vuodesta 1990. Tänä aikana olen tottunut yhteisymmärrykseen parlamentin kulttuurista, jonka mukaan parlamentin enemmistö ei käytä ääntään tai painoarvoaan luodakseen itselleen erioikeuksia ja valta-asemaa työjärjestyksessä muiden ryhmien kustannuksella. Juuri näin olette tehneet tässä tapauksessa. Olette rikkoneet tämän tabun. Se, mitä täällä sanotaan, on petosta.

Suurimmat ryhmät haluavat vain estää pienempien ryhmien perustamisen ja painostaa kaikista unionin jäsenvaltioista tulevia edustajia liittymään omaan ryhmäänsä, jotta estäisivät omasta ryhmästään eroon pyrkiviä jäseniä perustamasta uusia ryhmiä. Ne haluavat muuttaa työjärjestystä makunsa mukaan ja räätälöidä omat ryhmänsä. Tällä tavalla ne sivuuttavat toisen tabun, jonka mukaan ei ole hyväksyttävää turvautua muodollisiin temppuihin päästäkseen eroon olemassa olevista ryhmistä, kuten itsenäisyys/demokratia-ryhmästä. Tällainen ei tule kysymykseen poliittisessa demokratiassa.

Tästä on tulossa perinne, hyvä Richard Corbett. Olen tutkiskellut kahta viimeistä vuotta, ja meidän pitää keskustella tästä ennen vaaleja. Viimeisten kahden vuoden aikana parlamentin suurimmat ryhmät ovat esittäneet lukuisia muutoksia työjärjestykseen, ja ne kaikki johtavat samaan tulokseen: suurimpien ryhmien vallan lisäämiseen, monimuotoisuuden vähentämiseen, yksittäisten jäsenten oikeuksien rajoittamiseen sekä pienten ryhmien oikeuksien supistamiseen.

Jos tämä on se keino, jolla pyritään tekemään parlamentista suosittu, reagoidaan luottamuspulaan kansalaisten keskuudessa sekä valmistaudutaan ensi vuoden vaalikampanjaan, saatte nähdä, että vastustamme sitä tarmokkaasti toimiaksemme demokraattisen parlamentin puolustajana.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, moniarvoisuus ja erilaisuuden kunnioittaminen ovat tärkeitä arvoja Euroopan parlamentille. Tämä johtuu siitä, että Euroopan unionin pitää itsessään kuvastaa ajatusta moninaisuudessaan yhtenäinen. Näin ollen Euroopan parlamentin on sekä kunnioitettava että tuettava poliittisen kartan värikkyttä ja sen eri tekijöiden monimuotoisuutta.

Puolustaessamme asianmukaisesti etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen sekä seksuaalivähemmistöjen oikeuksia meidän on pidettävä mielessä myös poliittiset vähemmistöt. Euroopan parlamentin työjärjestyksen muuttaminen manipuloimalla tai poliittisesti perusteltujen muutosten kautta rajoittaa selkeästi parlamentin asemaa kaikkien Euroopan unionin kansojen ja yhteisöjen puolustajana. Emme näe mitään syytä kajota niihin työjärjestyksen kohtiin, jotka koskevat sitä, kuinka monta valtiota jäsenten on edustettava, että voivat perustaa poliittisen ryhmän. Vallitseva tilanne on hyvä. Euroopan parlamentti toimii nykyisellään tehokkaasti, ja kuten kiinalaiset sanovat: ”Jätä tarpeeksi hyvä rauhaan”. Kuusi valtiota on tässä yhteydessä sopiva lukumäärä, eikä sitä pitäisi korvata seitsemällä. Tämä vain kasvattaisi sitoutumattomien jäsenten määrää, ja he eroavat usein toisistaan täysin ja edustavat ääripäitä. Tällainen muutos, kuten poliittisen ryhmän perustamiseen vaaditun jäsenten vähimmäismäärän nostaminen 30:een, voisi todellakin heikentää moniarvoisuutta, mielipiteenvapautta, unionin toimielinten edustavuutta sekä Euroopan parlamentin edustajien uskottavuutta.

Tällaisilla muutoksilla ei anneta Euroopan parlamentista kuvaa auktoriteettina, mikä on mielestäni erityisen tärkeä seikka vaalien äänestysprosentin kannalta tarkasteltuna. Muutosten ei pitäisi tulla voimaan vuonna 2009 eikä muulloinkaan. Ja sanon tämän sellaisen ryhmän edustajana, joka selviäisi aivan hyvin, vaikka muutokset hyväksyttäisiinkin.

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, tunnustetaan tosiasiat. Euroopan yhdentymisen historia, sen vallitsevat ideologiset suuntauksukset sekä käytännöt, jotka ovat peräisin puolivuosisataa kestäneestä yhteistyöstä komission, neuvoston ja parlamentin välillä. Kaikki se on seurausta eräänlaisesta kristillisdemokraattien ja sosialidemokraattien kondominaatista unionin toimielimissä. En esitä tässä arviota, vaan totean vain tosiasian.

Tässä parlamentissa määränemmistön saavuttaminen jonkin lainsäädäntötekstin hyväksymiseksi yhteispäätösmenettelyssä tarkoittaa jatkuvaa työtä yhteisymmärryksen löytämiseksi kahden pääryhmän välille, mikä syrjäyttää edelleen erilaisuuden ja estää mielipide-erojen ilmaisemisen. Siksi kysymys on yksinkertainen: haluammeko konfliktit välttääksemme pahentaa tätä tiukentamalla poliittisen ryhmän perustamista koskevia ehtoja ennen vaaleja, joiden jälkeen parlamentin jäsenmäärä valtioittain laskee, mikä rankaisisi vähemmistöryhmiä vielä lisää erityisesti väestöluvultaan pienemmissä valtioissa? Miten uskottavia moniarvoisuutta julistavat uskontunnustukset olisivat silloin? Demokraattisen keskustelun laatua ei paranneta paisuttamalla sitoutumattomien jäsenten rivejä.

Näin ollen ryhmäni kannattaa yksimielisesti sitä, että säilytämme nykyiset säännöt poliittisten ryhmien perustamisesta. Olemme kuitenkin eri mieltä sen suhteen, että kaksi pääryhmää kieltäytyy hyväksymästä pyyntöämme noudatettavasta menettelystä: tunnustetaanko erimielisyys vai hyväksytäänkö kompromissi? Ryhmäni enemmistö – minä itse mukaan luettuna – on puhunut kompromissin puolesta ainoana tarkoituksenaan tukea moniarvoisuuden ilmaisemista parlamentissa mutta kunnioittaen kuitenkin täysin eri tavalla ajattelevia, koska perimmäiset periaatteemme ovat kuitenkin samat. Näillä periaatteilla on nimi, ja se on demokratia.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, nyt käytävä keskustelu on epätodellinen. Se on kaikilta osiltaan todellakin yhtä absurdi kuin kafkalainen oikeudenkäynti. Minun on kerrattava tapahtumat selittääkseni, miksi voin tehdä tällaisen vertauksen, koska myönnän, että se on melko raaka.

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta käsitteli 27. toukokuuta pitämässään kokouksessa mietintöluonnosta, jolla oli tarkoitus hankaloittaa poliittisten ryhmien perustamista. Mietinnön esittelijä Richard Corbett halusi, että vähimmäisjäsenmäärää nostettaisiin 20:stä 30:een ja samalla vaadittaisiin, että ryhmä edustaa neljäsosaa valtioista entisen viidenneksen sijasta. Mietintöluonnos hylättiin, mikä kaikissa muissa tapauksissa tarkoittaisi mietinnön poistamista esityslistalta. Valiokunnan puheenjohtaja Jo Leinen kuitenkin antoi valiokunnan jatkaa äänestystä mietinnön alkuperäiseen tekstiin tehdyistä tarkistuksista – vaikkei mitään mietintöä edes ollut tarkistettavana! Tällä toimenpiteellä pidettiin elossa mietintöä, joka tosiasiaa oli kuollut. Kaikkia sääntöjä ja tavanomaisia menettelyjä on ehkä rikottu, mutta se ei näytä huolettavan Richard Corbettia, jota valiokunnan puheenjohtaja suojelee. On kysyttävä, miksi. Vuonna 2004 vähimmäismäärää nostettiin sen perusteella, että Euroopan parlamentissa oli 25 jäsenvaltiota entisen 15:n sijaan. Tämän jälkeen EU:hun on liittynyt kaksi uutta jäsenvaltiota, mutta se ei luo perustetta muuttaa työjärjestystä näin radikaalisti. He sanovat, että useissa tapauksissa vähimmäismäärä on korkeampi kuin kansallisissa parlamenteissa, mutta he unohtavat sanoa, että Euroopan parlamentilla on lisärajoitus – maantieteellinen rajoitus. Minun tietääkseni kansallisissa parlamenteissa ei sovelleta tällaisia rajoituksia. Miksi sitten työjärjestystä halutaan muuttaa näin radikaalisti poliittisten ryhmien muodostamisen osalta? Tämä vaikuttaa läheisesti parlamentin kahden suurimman ryhmän muodostamalta epäpyhältä liittoumalta kaksipuoluejärjestelmän luomiseksi. Jos olisin oikein vainoharhainen, sanoisin, että tämä vaikuttaa epäpyhältä liittoumalta, jolla on uhkaava motiivi tulevaisuutta varten; oppositioon kuuluvien poliittisten ryhmien muodostamisen tekeminen hyvin hankalaksi; sellaisten ryhmien, jollaiseen itsekin kuulun. Parlamentilla ei ole oikeutta tuomita poliittisia mielipiteitä. Ainoastaan äänestäjillä on oikeus tähän. Laillisilla ja demokraattisilla vaaleilla valitut jäsenet ovat oikeutettuja osallistumaan poliittiseen prosessiin. Heillä on täysi oikeus toimia tällä maaperällä, eikä Euroopan parlamentin sosialidemokraattien ryhmä tai Euroopan kansanpuolueen (kristillidemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä voi vaikeuttaa heidän tehtävänsä toteuttamista.

Kehotan kaikkia jäseniä äänestämään olemattomiin mietintöihin tehtyjä tarkistuksia vastaan. Tämä on suositukseni niin tätä päivää kuin jatkoa ajatellen. Tämä menee yksinkertaisesti liian pitkälle, jos haluamme, että meitä joskus pidetään vakavasti otettavana lainsäätäjänä.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Esittelijä oikeastaan itse sanoi, mistä tässä mietinnössä on kyse: kyse on siitä, että Euroopan parlamentti vahvistaa rooliaan yksiulotteisen eurokraattisen ajattelun edustajana ja tekee lopun niistä vapauden rippeistä, joista pienet poliittiset ryhmät nauttivat. Parlamentin tehtävä on palvella Euroopan byrokraatteja eikä enää edustaa kansojen keskuudessa vallitsevaa poliittista monimuotoisuutta. Mihin epädemokraattiseen farssiin Eurooppanne onkaan ajautumassa!

Kuuluisa tarkistus 6 parlamentin kysymyksistä rajoittaa myös oikeuksiamme. Lisäksi meille kerrotaan, että tämä sääntö otetaan käyttöön, koska Euroopan komissio – siteeraan – ”on esittänyt voimakkaita vastalauseita näiden kysymysten määrästä ja siitä hallinnollisesta työmäärästä, jonka kysymyksiin vastaaminen sen yksiköiltä vaatii”. Mielestäni on kuitenkin todennäköisempää, että parlamentin jäsenet kokevat tarvetta esittää voimakkaita vastalauseita siitä kammottavasta tavasta, jolla monet Euroopan komission jäsenet juuri ja juuri vastaavat kirjallisiin kysymyksiimme, nimittäin asiaan koskaan pääsemättä, epätäydellisesti ja joskus nipin napin peiteltysti kieltäytyen toimittamasta meille oikeita tietoja.

Meidän olisi ennemminkin alistettava komission jäsenet kurinpitomenettelyyn sen sijaan, että hankaloitamme jälleen kerran Euroopan parlamentin jäsenten mahdollisuuksia tehdä työtä, josta heille maksetaan.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on kyse parlamentin käytännöistä, ja tehtävämme on pohtia, ovatko ryhmä koskevat ehdotukset käytännöllisiä. Juuri käytännön seikat mielessäni jätin 30 jäsenen vähimmäismäärää koskevaan perusvaatimukseen liittyvän tarkistuksen – luulen sen olleen minun tarkistukseni, hyvä Richard Corbett. Sen mukaan parlamentin puhemiehellä olisi mahdollisuus antaa puheenjohtajakokouksen suostumuksella ryhmälle lupa jatkaa toimintaansa tietyn aikaa, jos ryhmän jäsenmäärä laskee tietyn vähimmäismäärän alle.

Valiokunnassa tätä pidettiin yleisesti hyvänä keinona estää se, että joku ryhmän jäsenistä ottaa ryhmän panttivangiksi ja uhkaa lähtevänsä, jolloin ryhmä hajoaisi välittömästi. Siksi tämä uusi kompromissi, jonka mukaan raja olisi 25 jäsentä, on mielestäni melko houkutteleva. Se vaikuttaa minusta järkevältä keinolta lievittää yhtä niistä ongelmista, johon viittasin tarkistusta valmistellessani.

Meidän pitää kuitenkin aina muistaa, että meidät on valittu edustamaan koko äänestäjäkunnan näkemyksiä ja etuja. On tosiasia, että eurooppalainen valitsijakuntamme edustaa yhä laajempaa mielipiteiden kirjoa, mikä on demokratian kannalta hyvä asia. Parlamentin jäsenten määrä ei ole ainoa asia, joka kasvaa; myös jäsenten näkemysten monimuotoisuus lisääntyy. Jotta voisimme täyttää parlamentaarisen tehtävämme, meillä on oltava mahdollisuus heijastaa täysimääräisesti kansallisten valitsijoidemme näkemyksiä. Euroopan parlamentin mittakaavassa pieni ryhmä voi hyvinkin edustaa suurta mielipideryhmää jäsenvaltioissa. Meidän pitää voida työskennellä rakentavasti parlamenttina ja ennen kaikkea edustamiemme ihmisten toiveiden mukaisesti riippumatta siitä, millainen on ryhmiemme järjestys ja kokoonpano.

Eli vaikka olen tyytyväinen mahdolliseen kompromissiin, kannatan järkevää ja käytännönläheistä suhtautumista tähän aiheeseen. Toivottavasti emme anna itsemme langeta siihen ansaan, että olettaisimme ryhmien määrän laskemisen lisäävän automaattisesti demokratiaa.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni Richard Corbettin mietintö ansaitsee huomiota ja tulee juuri oikeaan aikaan, sillä mietinnön hyväksyminen ei vaaranna yhdenkään Euroopan parlamentissa tällä hetkellä toimivan ryhmän olemassaoloa. Tuen parlamentin toiminnan tehostamista seuraavalla kaudella 2009–2014. Olemme keskustelleet näiden muutosten merkityksestä useaan otteeseen, eikä missään vaiheessa ole keskusteltu Euroopan parlamenttiin valittujen jäsenten mahdollisuuksien rajoittamisesta. Mutta parlamenttimme on suuri parlamentti, ja kuten sanomme, mahdollisesti suurin demokraattisesti valittu parlamentti maailmassa. Näin ollen sen perusolemuksen määrittävät juuri poliittiset ryhmät, jotka eivät edusta parlamenttiin valittujen jäsenten kansoja, vaan niitä poliittisia suuntauksia, jotka yhdistävät jäseniä. Tämä merkitsee myös suurempaa valtaa, mahdollisuuksia, joita sekä poliittisilla ryhmillä että niiden johtajilla on parlamenttimme toiminnassa.

Siksi katson, että jos nyt alamme syytellä sosialidemokraatteja tai kristillidemokraatteja, olemme väärässä. Minä päinvastoin uskon, että tällä tavalla mahdollistamme sen, että ne poliittiset ryhmät, jotka voidaan perustaa ja jotka todella toimivat seuraavalla Euroopan parlamentin kaudella, voivat profiloitua selvemmin. Tietenkin olen myös sitä mieltä, että on helppoa puhua sellaisen poliittisen ryhmän nimissä, joka ei ole vaarassa jäädä vaaditun jäsenmäärän alle seuraavassa parlamentissa. Uskon, että tällä hetkellä olemassa olevat ryhmät voivat joka tapauksessa jatkaa toimintaansa seuraavalla kaudella. Lisäksi meidän läsnäolomme tässä parlamentissa on suurelta osin riippuvainen edustamiemme poliittisten ryhmien voimasta. Meidän pitäisi tarkastella näitä asioita yhdessä, ei erikseen. Siksi meidän ei pitäisi ajatella, että Euroopan poliittista elämää pyöritetään ehdottomasti tässä parlamentissa ja että se riippuu kahdesta poliittisesta ryhmästä, eikä meidän myöskään pitäisi unohtaa puolueita, joita edustamme. Tästä johtuen ehdotan, että liikahdamme todellakin ehdotetun kompromissin suuntaan ja tuemme Richard Corbettin esitystä.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä parlamentissa puhutaan usein avoimuudesta ja demokratiasta, mutta se ei aina näy käytännössä.

Tässä tapauksessa Richard Corbett on ollut hyvin avoin tavoitteensa suhteen: hän haluaa hankaloittaa pienten ryhmien perustamista ja toimintaa, hän haluaa evätä niiltä ne varat ja etuoikeudet, joihin niillä on nyt oikeus ja joiden ansiosta ne voivat edustaa valitsijoidensa tahtoa. Richard Corbett haluaa lopettaa sellaiset ryhmät, joita ei hyväksy, jos se vain on mahdollista. Tämä on täysin epädemokraattista. Miksei eurooppalaisten äänestäjien tahtoa voisi ilmaista poliittisissa ryhmissä, jotka ovat heidän äänestämiensä henkilöiden perustamia, vaikka ryhmät olisivatkin pieniä. Miksi ei? Siksi, että Richard Corbettin mielestä niillä ei pitäisi olla siihen mahdollisuutta!

Jos nämä säännöt hyväksytään, oma ryhmäni – itsenäisyys/demokratia-ryhmä – joutuu lopettamaan. IND/DEM-ryhmä perustettiin tietenkin vastustamaan Euroopan perustuslakia, ja olemme onnistuneet erittäin hyvin rahoittaessamme ei-kampanjoita Ranskan, Alankomaiden sekä viimeisimpänä Irlannin kansanäänestysten yhteydessä. Siksi Richard Corbett ja muut "eurofiilit" haluavat tehdä meistä ja muista vuoden 2009 jälkeen valituista vastaavista ryhmistä toimintakyvyttömiä, jos siihen pystyvät. Hänen täysin epädemokraattiset suosituksensa ovat avoimesti kaikkien nähtävillä.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, parlamentin on tulkittava demokratiaa demokraattisesti. Tämä tarkoittaa, ettei työjärjestystä pitäisi tarkastella erikseen. Sitä pitää ennemminkin tulkita äänestyksen moraalisen perustan sekä edustuksellisuusperiaatteen valossa merkinä itsesääntelystä ja kansalaisten itsemääräämisoikeudesta. Otan esiin muutaman kohdan kyseisestä periaatteesta ja haluan todeta seuraavaa: mielestäni Richard Corbettin ehdottama tarkistus on periaatteessa oikein, mutta syy siihen, miksi sellaisen ryhmän, jonka jäsenmäärä laskee alle vaaditun vähimmäismäärän vaalikauden aikana, täytyy

saada jatkaa toimintaansa, piilee erityisesti siinä, että äänestäjät tekevät demokraattiset valintansa melkein aina sen perusteella, mihin Euroopan parlamentin poliittisen ryhmään ehdokkaat kuuluvat.

Äänestäjille ei ole yhdentekevää, valitaanko ehdokas istumaan Euroopan parlamentin sosialidemokraattien ryhmään vai Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään. Näin ollen tämän tarkistuksen olisi sisällettävä mieluummin sitovaa valtaa sen sijaan, että se antaa parlamentin puhemiehelle harkintavallan, ja mieluummin tehtävä kuin lupa. Lisäksi sen ajan, jonka ryhmä voi jatkaa toimintaansa, täytyy demokratian vuoksi vastata vaalikauden pituutta. Muutoin kaadamme täydellisesti vapauden periaatteet, jotka tekevät meistä sen, mitä olemme.

Toinen huomioni koskee houkutusta jäljitellä kansallisten parlamenttien tekemisiä. Kansalliset parlamentit todella toimivat mallina meille, mutta tässä tapauksessa meidän on jäljiteltävä niitä *cum grano salis*, varovaisesti, koska ryhmien määrän räjähdysmäinen kasvu Euroopan demokratiassa voi johtaa edustuksellisuuden puuttumiseen, mikä heittelee Eurooppaa kriisistä toiseen.

Räjähdysmäinen kasvu tässä yhteydessä voi erottaa Euroopan kansalaiset ja heitä edustavat henkilöt toisistaan. Ja mitä suurempaa moniarvoisuus on, sitä ilmeisempää tulee myös taistelusta ja intensiivisestä politikoinnista, joka yleensä johtaa yksimielisyyteen, sillä järjestelmälliset konsensukset eivät täälläkään synny ilman kiistoja.

Jos parlamentissa on useampi ryhmä, se voi politisoida byrokraattien Euroopan, koska demokratia on demokratia, ei mikään veljeskunta.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, meidän ei pitäisi suunnata minkäänlaista rahallista lisätukea jäsenille ja edustajille, jotka esittävät väitteitä Euroopan tason demokratiaa vastaan.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on hyvin yksinkertaista tunnistaa niiden agenda, jotka ajavat tarmokkaasti poliittisten ryhmien perustamiseksi vaaditun vähimmäiskoon suurentamista tässä parlamentissa. Kyse on melko selvästi julkeasta yrityksestä työntää syrjään pienemmät ryhmät, jotka ovat useammin ja todennäköisemmin vähemmän innostuneita – jotka itse asiassa todennäköisesti kyseenalaistavat arvokkaan Eurooppa-hankkeen. Richard Corbett pyrkii vaikuttavasti toteuttamaan jyräyspolitiikkaa. Tästä johtuen hän johtaa tänä iltana hyökkäystä valiokunnan demokraattista mielipidettä uhmaten.

On hyvin sanottu, että parlamentin ansioita ja eheyttä voi arvioida sen perusteella, miten se kohtelee vähemmistöjään. Tämän mietinnön arviointiperusteiden mukaan Richard Corbett antaisi parlamentin taantua entisestään suurten ryhmien salaseuraksi, jossa asioista ei päätä tämä parlamentti, vaan niistä sovitaan kahden pääryhmän kesken.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin kyseenalaistaa perustavanlaatuisimman lähtökohdan, nimittäin sen lähtökohdan, että ryhmien määrän väheneminen lisäisi poliittista yhtenäisyyttämme. Voisin mennä ja liittyä Euroopan parlamentin sosialidemokraattien ryhmään, mutta se ei lisäisi ryhmän yhtenäisyyttä. Voisin myös liittyä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään, mutta voin taata, ettei se lisäisi millään tavalla kyseisen poliittisen ryhmän yhtenäisyyttä. Näin ollen tässä ehdotuksessa ei ole kyse poliittisesta yhtenäisyydestä. Sillä vain kasvatetaan sellaisten itsenäisten jäsenten määrää, jotka eivät halua kuulua mihinkään niistä ryhmistä, joilla on riittävä mandaatti tulla perustetuksi. Tämä vuorostaan tarkoittaa sitä, että miljoonat eurooppalaiset eivät ole edustettuina yhdessäkään Euroopan parlamentissa toimivassa poliittisessä ryhmässä. En pidä tätä hyvänä kehityksenä. Ennen kaikkea en pidä sitä demokraattisena kehityksenä. Lopuksi haluaisin kysyä Richard Corbettilta poliittiseen yhtenäisyyteen liittyen: tukeeko PSE-ryhmä hänen ehdotustaan yksimielisesti vai ollaanko ehdotuksesta syvästi eri mieltä ryhmän sisällä?

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, tämäniltainen keskustelu on mielenkiintoinen, koska kuulin esittelijän sanovan, että mietintö on saanut innoituksensa Jens-Peter Bondelta, joka Rodrigo Díaz de Vivarin, *El Cid Campeadorin*, tapaan voittaa taisteluja poismenonsa jälkeen. Sitten esiintyi Jens-Peter Bonden korvannut parlamentin jäsen Hanne Dahl, joka vertasi esittelijää Kafkaan, mikä on varmasti suotuisa vertaus; eli Hanne Dahl ei siis ole niin selvästi yhtä mieltä Jens-Peter Bonden kanssa. Sitten parlamentin jäsen Gerard Batten tunnusti meille, että poliittisen ryhmän rahoja on käytetty kansallisiin kansanäänestyksiin sekaantumiseksi. Luulen, että kvestoreilla on jotain sanottavaa tähän, hyvä Gerard Batten, koska on kiellettyä käyttää näitä rahoja vastaaviin tarkoituksiin.

Entäs sitten Johannes Voggenhuber? Mitä voin sanoa Johannes Voggenhuberista, jonka edustama valtio järjesti erinomaisen Euro 2008 -turnauksen, johon me espanjalaiset olemme niin kovin tyytyväisiä? Johannes

Voggenhuber syytti meitä manipuloimisesta ja kritisoi kompromissitarkistusta, jonka hän sitten kuitenkin allekirjoitti.

Lyhyesti sanottuna, arvoisa puhemies, yhtenäisyyden vuoksi sekä yhtyäkseen siihen, mitä parlamentin jäsenet József Szájer, Timothy Kirkhope, Carmen Fraga Esteves ja Paul Rübig sanoivat, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä aikoo äänestää puolesta.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kirjoitin *Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung* -lehteen kaksi viikkoa sitten laajan artikkelin, jonka nimi oli ”*Uhmaamme röyhkeää demokratiaa*”. Sosialidemokraattipiireihin kuuluvat henkilöt tulivat luokseni ja sanoivat: ”Juuri niin!” Eikä tämä johtunut siitä, että otsikko toisti suuren Willy Brandtin kuuluisan lausahduksen. Mitä te nyt teette, Richard Corbett ja Jo Leinen? Käännätte asian pääläelleen ja tiedätte, mitä olette tekemässä.

Muistan hyvin, mitä sanoitte, kun parlamentissa keskusteltiin viimeksi ryhmien perustamista koskevan alarajan nostamisesta. Muistan Jo Leinenin ajalta, jolloin hän vielä oli rehti demokraatti. Hänen pitäisi perääntyä ja miettiä tarkkaan, mitä asiaa hän oikein ajaa. Se, mitä teette nyt, tuhoaa demokratian. Huolehditte Haidereista ja Stracheseista, äärivasemmistosta, ihmisistä, jotka on veistetty samasta puusta kuin ne, joiden rinnalla jopa Lafontaine näyttää maltilliselta. Hävetkää! Pysähtykää ajattelemaan ja peruuttakaa tämä tarkistus Euroopan vuoksi. Älkää te olko ”niitä antieurooppalaisia”.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, on sisämarkkinat ja on yhtenäisvaluutta. Siten olisi siis täysin järkevää, että olisi vain yksi ryhmä, sehän olisi joka tapauksessa paljon tehokkaampaa. Olisi vain yksi puhuja, ja asiat olisi helpompi jakaa. Richard Corbett ehdottaa vähimmäismäärän nostamista 30:een. Se vaikuttaa todella vaaralliselta, koska irlantilaiset, ranskalaiset ja hollantilaiset voivat lähettää 31, mikä aiheuttaisi meille todellisia ongelmia. Mielestäni alarajan pitää olla vaihteleva. Se olisi 30, mutta puhemies voisi käyttää harkintavaltaansa ja nostaa sitä 35:een tai 40:een, jos liittymään pyrkivät parlamentin jäsenet eivät ole täysin normaaleja.

Neljännän tasavallan aikana sovellettiin eräänlaista mitätöintitekniikkaa. Eli vaalikauden alkaessa parlamentti päätti enemmistöllä, uudistetaanko jonkun tietyn edustajan paikka vai otetaanko se häneltä pois. Menetelmä on täydellinen. Richard Corbett voisi esimerkiksi vastata siitä, että kaikki ne, jotka eivät ole hänen kanssaan samaa mieltä, menettävät paikkansa. Voisimme myös muuttaa menetelmää: ne, jotka eivät kannata Richard Corbettin näkemyksiä, maksaisivat palkkansa Richard Corbettille tai hänen ryhmälleen. No ei sillä ole kuitenkaan mitään väliä; irlantilaiset ovat osoittaneet, että voitte hyväksyä minkälaisia sääntöjä hyvänsä. Asiat eivät enää mene täällä niin, hyvä Richard Corbett.

Richard Corbett, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olen nauttinut tästä keskustelusta. Pidin villoista väitteistä, joita täällä on esitetty tästä muutoksesta ja joiden mukaan ryhmän perustamiseen vaaditun vähimmäisjäsenmäärän nostaminen 20:stä 25:een tai mahdollisesti 30:een merkitsisi jollain tapaa demokratian loppua ja parlamentin moniarvoisuuden loppua. Täyttä roskaa! Tämä on vaatimaton ehdotus. Jopa 30 olisi vähemmän kuin useimmissa kansallisissa parlamenteissa, joita me pidämme aivan demokraattisina. Miksei se siis päde täällä?

Väite, jonka mukaan tässä olisi kyse hyökkäyksestä olemassa olevia ryhmiä kohtaan, on pötyä. Olin iloinen, kun UEN-ryhmän puhuja tunnusti, ettei tämä vaikuttaisi hänen ryhmäänsä. Olin yllätynyt siitä, että Gerard Batten ajatteli tämän vaikuttavan hänen ryhmäänsä. Luulin, että hän odottaa heidän saavan lisää paikkoja seuraavissa Euroopan parlamentin vaaleissa. Minä ennemminkin uskon, että he menettävät paikkoja ja häviävät, eikä jäsenmäärä riitä edes nykyisen vähimmäismäärän täyttämiseksi. Näin ollen tämä ei vaikuttaisi heihin millään tavalla kuitenkaan.

Ja väite, jonka mukaan tässä olisi kohteena jonkin tietyn näkemyksen edustajat, kuten euroskeptikot. Sekin on täyttä roskaa! Euroskeptikot ovat aina olleet edustettuina, hyvin edustettuina, tässä parlamentissa, he ovat melkein aina muodostaneet poliittisen ryhmän, ja olen varma, että näin on jatkossakin. He edustavat pientä, mutta merkittävää osaa yleisestä mielipiteestä, ja heidän on tietenkin voitava osallistua keskusteluihimme. Se ei muutu tämän ehdotuksen vuoksi.

Ei tämä ole mikään radikaali ehdotus. Tämä on järkevä, maalaisjärjellä laadittu ja käytännöllinen ehdotus, jonka mukaan on tutkittava, mikä olisi mielekäs vähimmäisjäsenmäärä poliittisen ryhmän perustamiseksi laajentuneessa parlamentissa.

Ehdotus ei ole radikaali, eikä se kohdistu keneenkään erityisesti. Olen iloinen siitä, että monet ryhmät ymmärtävät kahden eri näkemyksen välillä tehdyn kompromissin merkityksen tässä asiassa ja hyväksyvät kompromissina vaatimattoman ehdotuksen, jossa vähimmäismääräksi asetetaan 25.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 9. heinäkuuta 2008.

22. Täysistuntotyöskentely ja valiokunta-aloitteiset mietinnöt (työjärjestyksen muuttaminen) (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Richard Corbettin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan parlamentin työjärjestyksen muuttamisesta Euroopan parlamentin uudistamista käsittelevän työryhmän tekemien täysistuntotyöskentelyä ja valiokunta-aloitteisia mietintöjä koskevien ehdotusten valossa (2007/2272(REG)) (A6-0197/2008).

Richard Corbett, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, toivottavasti kollegat kestävät sen, että puhun jälleen työjärjestyksen muuttamisesta, jota aina tunnutaan käsittelevän maanantai-iltaisain.

Kuten kollegat tietävät, parlamentissa on toiminut työryhmä, jota kollegamme Dagmar Roth-Behrendt on hyvin taidokkaasti johtanut ja joka on pohtinut parlamenttityöskentelyn parantamista.

Parlamentti on muuttunut keskustelulerhosta toiseksi lainsäätäjäksi. Mitä sitten Lissabonin sopimukselle tapahtuukin, tuo muutos on jo valtaosin tapahtunut. Siksi on järkevää ja loogista, että mietimme työskentelymme organisointia.

Yksi merkittävä tähän liittyvä seikka on väijäämättä ja aivan perustellusti luopuminen valiokunta-aloitteisista mietinnöistä, jotka eivät vaikuta lainsäädäntöön, jotta voidaan keskittyä paremmin lainsäädäntöön.

Tämä on tänään esittelemäni ehdotuspaketin ensimmäinen ja ehkä tärkein osa. Työryhmän ehdotukset olivat luonnollisesti hyvin laaja-alaisia: vain muutama ehdotuksista vaatii työjärjestyksen muuttamista, mutta tämä on yksi niistä.

Ajatuksena on se, että meidän pitäisi eriyttää valiokunta-aloitteiset mietinnöt niiden tyyppin ja merkityksen mukaan. Joistakin toki on syytä jatkossakin käydä täysimääräistä keskustelua ja äänestää täysistunnossa, mutta toisista ehkä ei.

Tästä parlamentista ei pitäisi tehdä valmisteluvaliokuntaa, joka kirjoittaa tietyn erityisvaliokunnan alaan kuuluvan ja erityistä asiaa koskevan yksityiskohtaisen valiokunta-aloitteisen mietinnön kohta kohdalta uudelleen.

Olisin jopa halunnut mennä pidemmälle ja kysyä: miksi tällaiset valiokunta-aloitteiset mietinnöt eivät päde sellaisenaan valiokuntien mietintöinä?

Englannin parlamentin ylähuoneen mietinnöt, joista kaikki puhumme, ovat ylähuoneen valiokuntien mietintöjä. Niistä ei äänestetä eikä niitä kirjoiteta uudelleen parlamentin ylähuoneessa, vaan ne pitävät kiinni omista ansioistaan – ne ovat usein erittäin hyviä, syvällisiä ja analyttisiä mietintöjä. Parlamentin ylähuoneen ei tarvitse tarkastaa niitä kohta kohdalta. Samoin pitäisi tehdä myöskään tällaisten valiokunta-aloitteisten mietintöjen kohdalla.

Muuttamalla tätä sääntöä mahdollistamme sen, mutta tietenkin viemme jatkossakin – tämä on kompromissi – mietinnön täysistuntoon joko hyväksyttäväksi tai hylättäväksi. Lisäksi ryhmällä on mahdollisuus olla siitä eri mieltä ja jättää vaihtoehtoinen päätöslauselmaesitys, mutta emme äänestä tuntikaupalla ja kohta kohdalta valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä. Mielestäni tämä on ensimmäinen hyvin tärkeä muutos.

Toisella, mutta täysin erilaisella muutoksella elävöitetään keskustelujamme ja tapaa jakaa puheajat. Esittelijän roolia vahvistetaan. Esittelijä esittelee valiokunnan mietinnön, joka on vastaus komission lainsäädäntöehdotukseen ja jossa välittömästi ilmoitetaan parlamentin kanta komission ehdotukseen. Esittelijä myös päättää keskustelun mahdollisesti vastaamalla muiden jäsenten esittämiin huomioihin samalla tavalla kuin itse pyrin tekemään edellisessä keskustelussa. Tämä piristää keskustelujamme ja on muutenkin hyödyllistä.

Yksi yksityiskohta on saanut paljon huomiota osakseen. Kyse on ehdotuksesta, jonka mukaan meillä pitäisi olla kirjallisia kysymyksiä varten samanlaiset ohjeet kuin ne ohjeet, joita jo sovellamme kyselytunnin aikana muille toimielimille esitettyihin kysymyksiin.

En ymmärrä, miksi tästä on tehty niin dramaattista. Ei tällä pyritä antamaan kenellekään valtaa sensuroida kysymyksiä. Ohjeissa vain sanotaan, että parlamentin kirjallisten kysymysten, aivan kuten kyselytunnilla esitettyjen kysymysten, olisi liityttävä sen toimielimen toimialaan, jota pyydetään vastaamaan kulloinkin kyseessä olevaan kysymykseen. Tämä vaikuttaa loogiselta ja järkevältä, mutta tällä hetkellä näin ei ole.

Tämän säännön puuttumisen vuoksi yksi parlamentin jäsen on voinut jättää yli tuhat kirjallista kysymystä aiheista, jotka eivät liity millään lailla Euroopan unioniin. Tämän takia järjestelmä on tukkeutunut, joten kaikki muut ovat joutuneet odottamaan vastauksia pidempään ja rahaa on lisäksi kulunut omaisuus, koska kaikki kysymykset on käännettävä kaikille kielille ja kierrätettävä komission jäsenten keskuudessa komission yhteistä vastausta varten, mikä on ajan ja voimavarojen tuhlausta. Tuntuu järkevältä laatia ohjeet, joissa vain todetaan, että kysymysten pitää kuulua Euroopan unionin ja toimielinten toimivaltaan.

Kuka sitten arvioisi tätä? Minun ehdotukseni mukaan asiaa arvioisi puhemiehemme, parlamentin puhemies. Jos itse määräämme ohjeet, emme jätä komissiolle mahdollisuutta päättää tästä ja sanoa: "Emme vastaa siihen ja siihen kysymykseen." Ei, me päätämme – ja tällä suojellaan jäseniä sekä annetaan jäsenille takuut. Olen yllättynyt, että jotkut jäsenet, jotka eivät ole nyt paikalla, ovat katsoneet sopivaksi hyökätä tätä vastaan kaikille parlamentin jäsenille osoitetussa sähköpostissa.

Kyse on vaatimattomista ja järkevistä ehdotuksista, joita varapuhemiesten ja Dagmar Roth-Behrendtin työryhmä on tehnyt, ja minä suosittelen niitä parlamentille.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, uudistettu parlamentti, joka edistää vilkkaampaa poliittista keskustelua EU:ssa, hyödyttää kaikkia kansalaisiamme ja kaikkia toimielimiä. Tarvitsemme dynaamisempaa keskustelua unionin asioista, ja kuulun itse niihin, jotka uskovat vankasti keskustelun olevan elinehto toimivalle demokratialle.

Haluaisin komission puolesta onnitella Richard Corbettia täysistuntotyöskentelyä ja kirjallisten kysymysten esittämistä koskevasta mietinnöstä. Parlamentin esittämisen kysymysten määrä on jatkuvasti kasvanut vuosien saatossa. Vuonna 2007 komissio vastasi yli 6 700 kysymykseen. Näin ollen kasvu oli 12 prosenttia vuoteen 2006 verrattuna ja melkein 35 prosenttia vuoteen 2005 verrattuna, ja tähänastisen kehityksen perusteella kasvu näyttäisi jatkuvan tänäkin vuonna.

Kysymysten määrän äkilliseen kasvuun on liittynyt myös todellinen haaste: melkein 25 prosenttia kaikista kirjallisista kysymyksistä oli vain kahdeksan parlamentin jäsenen esittämiä. Lisäksi suuri osa kysymyksistä koskee asioita, jotka eivät kuulu yhteisön toimialaan. Jos haluatte, voin antaa muutamia esimerkkejä.

Komissio on ehdottoman sitoutunut siihen, että se kantaa vastuunsa ja antaa laadukkaita vastauksia parlamentin esittämiin kysymyksiin. Tämä tehtävä on säädetty perussopimuksissa, ja se on myös keskeinen osa tilivelvollisuuttamme parlamentille. Komissio pitää myönteisenä joidenkin ohjeiden ja käsiteltäväksi ottamista koskevien kriteerien käyttöönottoa kirjallisissa kysymyksissä siten kuin mietinnössä ehdotetaan. Vastaavia ohjeita sovelletaan jo komissiolle ja neuvostolle esitettyihin suullisiin kysymyksiin, ja Richard Corbettin mietinnössä ehdotetaan menetelmää, jota parlamentti jo käyttää ja jonka sekä neuvosto että komissio hyvin tuntevat. Jos ohjeita toteutetaan tehokkaasti, paranevat yksittäisten jäsenten mahdollisuudet esittää komissiolle kysymyksiä ja saada niihin ajoissa vastaukset, kuten esittelijä jo selitti. Voimme keskittyä sellaisia asioita koskeviin kysymyksiin, jotka todella kuuluvat komission toimialaan tai ovat yleisesti kiinnostavia.

Haluaisin esittää huomion myös toisesta mietinnössä käsitellystä seikasta, eli puheenvuorojen järjestyksestä täysistuntokeskusteluissa. Komissio hyväksyy logiikan, jonka mukaan lainsäädäntökeskustelut voidaan aloittaa esittelijöiden puheenvuorolla. Puhejärjestykseen ja puheaikoihin liittyen haluaisin kuitenkin korostaa sitä, että komission ja neuvoston tasavertaista kohtelua koskeva periaate on säilytettävä.

Lopuksi haluan muistuttaa, että ilmaisimme hiljattain kantamme parlamentin uudistamista käsittelevän työryhmän toiseen väliraporttiin, ja odotamme mahdollisuutta keskustella näistä asioista parlamentin kanssa ennen kuin se hyväksyy lopullisen kantansa uudistuspakettiin. Luotan siihen, että se hyvä yhteistyöhenki, jota kumpikin toimielin on osoittanut tähän saakka, jatkuu uudistusprosessin loppuun saakka.

József Szájer, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, jälleen olemme kuulleet sanottavan, että tässä suosituksessa on kyse tiettyjen parlamentin jäsenten toiminnan rajoittamisesta. Haluaisin kiinnittää

eurooskeptisten parlamentin jäsenten huomion siihen, että heidän pitäisi lukea suositus ennen kuin sanovat niin.

Tämä mietintö ja tämä sääntömuutos olisi pitänyt tehdä kauan aikaa sitten, koska Euroopan parlamentti on käyttänyt jo pitkään merkittävää lainsäädäntövaltaa. Toisaalta meidän pitäisi huomata se, että 17,4 prosenttia ajastamme, täysistuntokeskusteluihin käyttämästämme ajasta, kuluu lainsäädäntöön ja loppuaika muuhun toimintaan.

Tämän mietinnön ansiosta parlamentti voi siis käyttää aikansa siihen, mihin sillä on perussopimusten mukaan oikeus. Toisin sanoen voimme jatkossa keskittyä lainsäädäntöön, mikä ei tarkoita sitä, että väheksyisimme valiokunta-aloitteisia mietintöjä, joissa myös käsitellään hyvin tärkeitä asioita. Meidän pitää kuitenkin keskuudessamme tietää, että niiden vaikutus on selvästi pienempi kuin mitä voimme saavuttaa lainsäädännöllä.

Kun luomme lainsäädäntöä, saamme aikaan muutoksia, jotka vaikuttavat suoraan 500 miljoonan ihmisen elämään tulevina vuosina. Valiokunta-aloitteisten mietintöjen vaikutus tuntuu paljon myöhemmin ja on paljon pienempi. Näin ollen parlamentin on paneuduttava paljon enemmän lainsäädäntöön, ja tämä mietintö mahdollistaa sen.

Pääsimme sopimukseen myös kysymyksistä, koska on tärkeää, että kysymyksiin todella saadaan kunnolliset vastaukset. Hyvin usein parlamentin jäsenet eivät saa kunnollisia vastauksia komissiolta, vaikka, kuten komission jäsen totesi, jokaisella parlamentin jäsenellä on oikeus saada vastaukset kysymyksiinsä. Kysymysten täytyy kuitenkin koskea asioita, jotka kuuluvat Euroopan unionin ja komission toimialaan.

Olen myös tyytyväinen siihen, että komissio on vihdoinkin hylännyt rajoituksen, jonka mukaan kysymyksiä saisi esittää vain kaksi kutakin kuukautta kohti. Se oli viisas päätös, mutta voimme kuitenkin saavuttaa parempia tuloksia ja uuden säännön ansiosta kysymykset ovat tehokkaampia. Näin ollen onnitelen Richard Corbettia. Kiitos.

Jo Leinen, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, valiokunta-aloitteiset mietinnöt ovat varmasti perusteltuja tässä parlamentissa. Tässä parlamentissa on edustettuna 27 valtiota ja kansaa, ja monet kysymykset vaivaavat ihmisten mieltä liittyen EU:hun ja suhteisiimme muuhun maailmaan.

Olen kuitenkin yhtä mieltä myös niiden kanssa, jotka sanoivat, että parlamentti on muuttunut yhä enemmän neuvoo-antavasta edustajakokouksesta lainsäädäntöelimeksi. Lissabonin sopimus on suuri askel eteenpäin. Siksi meidän on määritettävä ensisijaiset tavoitteemme. Kuulin, että käytämme ainoastaan 17,4 prosenttia ajastamme lainsäädäntötyöhön: se ei riitä. Meillä on stressiä ja aikapaineita. Haluamme parantaa lainsäädäntöä, joten tarvitsemme enemmän aikaa ja ensisijaisia tavoitteita.

On myös hyvä, että sanomme nyt, ettei jokaisesta mietinnöstä tarvitse keskustella uudestaan täysistunnossa. On mahdollista äänestää ilman keskustelua, ja jäsenet voivat esittää kirjallisia kannanottoja, jos haluavat ilmaista näkemyksensä mietinnöstä. Ei sitä tarvitse tehdä suullisesti täysistunnossa.

Arvoisa puhemies, mielestäni on oikein, että esittelijällä on sekä ensimmäinen että viimeinen puheenvuoro parlamentissa, sillä kyse on eräänlaisesta ”kansalaisten kamarista” ja meidän on siksi esitettävä näkemyksemme keskustelun alussa ja lopussa. Tämä on hyvä uudistus.

Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä kysymykset. Järjestelmä toimii hyvin, kunhan sitä ei aleta käyttää väärin. Kuulimme luvut; 25 prosenttia kysymyksistä oli kahdeksan jäsenen esittämiä. Tämä on yhteensä melkein 1 700 kysymystä kahdeksalta jäseneltä. Näemme, että he tekevät kovasti työtä, mutta vaikuttaa voimakkaasti siltä, että tässä tapauksessa, kuten monissa muissa tapauksissa, EU:n vastustajat käyttävät EU:n järjestelmää sumeilematta väärin. Meidän on luotava säännöt tätä varten, ja ohjeet toimivat mittapuuna sekä luovat puitteet, joissa työskentelemme.

Onnitelen Richard Corbettia siitä, että hän jälleen kerran ryhtyi toimeen ja vei parlamenttia eteenpäin. Kiitos paljon.

Andrew Duff, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on mukava, että voin olla tässä puheessa myönteisempi kuin edellisessä. Liberaaliryhmä tukee voimakkaasti ehdotuspakettiin sisältyviä uudistuksia, etenkin niitä, jotka liittyvät parlamentin esittämiin kysymyksiin.

Mielestäni oli hyvä, että hylkäsimme esittelijän ensimmäisen ehdotuksen, jolla parlamentin kysymysten määrälle olisi asetettu yläraja tai niitä olisi muuten rajoitettu.

Suoraan sanoen ehdottaisin vielä kahta pientä parannusta. Ensinnäkin pitäisi laajentaa menettelyä, jonka avulla estetään se, että heikkolaatuiset valiokunta-aloitteiset mietinnöt – valitettavasti sellaisia näkee joskus – selviävät täysistunnosta ilman parannuksia. Näissä tapauksissa myös valiokunnalla pitäisi olla oikeus esittää tarkistuksia sen sijaan, että vain esittelijä, kaksi poliittista ryhmää tai 10 prosenttia parlamentin jäsenistä voivat esittää niitä.

Toinen ehdotukseni on, että lisätään ilman puhujalistaa -menettely myös uuden, esittelijän lyhyen esittelyn yhteyteen. Mielestäni näillä kahdella muutoksella voitaisiin hieman parantaa edellytyksiä käydä parlamentaarista keskustelua ja vaihtaa näkemyksiä tuhoamatta kuitenkaan työryhmän tavoitetta, joka on tietenkin virtaviivaistaa ja elävöittää parlamentin menettelyjä.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minusta tuntuu pitkälti samalta kuin Andrew Duffista. Haluaisin sanoa tässä vaiheessa, että ryhmämme voi yleisesti tukea tätä mietintöä, toisin kuin edellistä, koska siinä mukaillaan parlamentin uudistamista käsittelevän työryhmän ehdotuksia ja pannaan ne täytäntöön työjärjestystä muuttamalla.

Emme kuitenkaan voi tukea ehdotusta – minkä haluan lyhyesti mainita tässä – jonka mukaan valiokunta-aloitteisiin mietintöihin ei voisi enää esittää tarkistuksia. Ryhmämme näkemyksen mukaan tarkistusten esittäminen kuuluu olennaisena osana poliittiseen kulttuuriin ja poliittiseen keskusteluun ja on ennen kaikkea yksittäisten ryhmien oikeus – eikä tätä ryhmien oikeutta saa rajoittaa.

Lopuksi haluaisin lisätä, että mielestäni Vihreät/Euroopan vapaa allianssi-ryhmän ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän esittämiä tarkistuksia 13 ja 15 kannattaa tukea. Vaikka yksittäisistä mietinnöistä ei kannata käydä pitkiä ja yksityiskohtaisia keskusteluja täysistunnossa, jonkinlainen keskustelu tarvitaan. Keskustelun pitäisi olla lyhyt – joko yksi puhuja kustakin ryhmästä, kuten Verts/ALE-ryhmä ehdottaa, tai puheenvuorot ilman puhujalistaa. Luopumalla keskusteluista kokonaan tekisimme itsellemme karhunpalveluksen. Jos emme salli keskustelua, emme ota itseämme vakavasti, eikä sekään ole mielestäni hyvä asia.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, kaikkien lakia säätävien elinten on oltava jatkuvasti valvonnan alaisia ja valmiita, kuten me olemme, suorittamaan omavalvontaa. Epäilen kuitenkin, että tässä mietinnössä esitetty omavalvonta menee liian pitkälle; menen itse jopa niin pitkälle, että kutsun sitä itesesensuuriksi. Jos tämä mietintö hyväksytään tällaisenaan, parlamentti pyrkii oma-aloitteisesti rajoittamaan jäsentensä oikeutta esittää tärkeitä kysymyksiä neuvostolle ja komissiolle. Sinänsä siinä on järkeä, mutta mietinnössä sanotaan myös, että olisi puhemiehen tehtävä päättää, voidaanko jokin tietty kysymys esittää. Eli parlamentin puhemies päättäisi, mitkä kysymykset sopivat esitettäväksi muille EU:n toimielimille. Tällä tavalla siis ryhdymme harjoittamaan enemmän itesesensuuria ja annamme myös parlamentin puhemiehelle oikeuden harjoittaa sensuuria.

Haluaisin muistuttaa parlamenttia siitä, että tämä on ainut suoraan valittu toimielin, joten meillä erityinen velvollisuus. Tehtävämme on harjoittaa parlamentaarista valvontaa, emmekä siis voi missään tapauksessa ryhtyä itesesensuuriin, jota on helppo käyttää väärin. Meillä kaikilla on tietysti moraalinen velvollisuus olla tuhlamatta minkään toimielimen aikaa epärelevantteilla kysymyksillä, mutta emme voi hyväksyä ”objektiivisten kriteerien” määrittämistä relevanssin arvioimiseksi. Poliitikassa ei ole sellaista asiaa kuin objektiiviset kriteerit. Ja jos me määritämme ne, niitä saatetaan käyttää väärin.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, ensimmäinen versio tästä mietinnöstä oli paljon ankarampi ja epädemokraattisempi kuin lopullinen versio. Eurofanaattinen esittelijämme osoitti pitkälti oikean luontonsa ehdottamalla, että parlamenttiin vaaleilla valittujen jäsenten oikeuksia uskaltaa esittää kysymyksiä muutoin kuin vaaleilla valitulle komissiolle ja neuvostolle olisi rajoitettava. Hänen hirtittävän ehdotuksensa mukaan jäsenet voisivat esittää korkeintaan kolme kysymystä kuussa.

Onneksi esittelijän oli nopeasti peräännyttävä, mutta mietinnössä on edelleen joitakin repressiivisiä piirteitä, jotka vaikuttavat ehdotuksen taustalla. Esimerkiksi suunnitelma antaa puhemiehelle veto-oikeus sen suhteen, mitä kysymys voi sisältää, ei ole hyväksyttävä. Yksi merkittävä syy tähän on se, että nykyinen puhemies ei nauti kaikkien parlamentin jäsenten luottamusta, koska hän ei voi sietää mielipide-eroja; tämä tuli hyvin selväksi hänen ryhtyessään kurinpitotoimiin niitä parlamentin jäseniä vastaan, jotka uskalsivat vaatia äänestäjilleen oikeutta kansallisiin kansanäänestyksiin Lissabonin sopimuksesta.

Puhemies osoitti suvaitsemattomuutensa, ja jos tällaiselle puhemiehelle annetaan sensuurioikeus, jonka ansiosta puhemies voi suojella eurooppalaista eliittiä parlamentin jäsenten esittämiltä tiedusteluilta, hän

kyllä käyttää sensuuri oikeuttaan mielihyvin. Siksi on tyhmää, väärin ja epädemokraattista sitoa jäsenten kädet ja tukkia heidän suunsa tavalla, jolla esittelijämme – ei mitenkään yllättäen – pyrkii toimimaan.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, parlamentin menettelyt eivät ole pelkästään työhömmöä liittyvä muodollisuus; kyse on minkä tahansa parlamentin työskentelyn perusolemuksesta. Näin on jopa omamme kaltaisessa parlamentissa, jossa istuu 780 jäsentä monesta eri valtiosta ja joka on kovin kaukana kansalaisten silmistä, mistä johtuen se ajautuu usein kauas kansalaisia kiinnostavista asioista; parlamentissa, jonka keskustelua koskevat menettelyt tunnetaan – ja täysistuntokeskustelu on vain muodollinen menettely suhteessa oikeaan työhön, joka tehdään valiokunnissa.

Siksi kaikki pyrkimykset parantaa parlamentin täysistuntotyöskentelyä tiettyjen periaatteiden mukaisesti ovat aina tervetulleita: Ensinnäkin tehokkuusperiaate, jonka mukaan käymme keskustelua vaihtoehtojen ja lopulta päätösten aikaan saamiseksi. Toiseksi demokratian periaate, jonka mukaan kaikilla on oltava samanlaiset toimintaedellytykset riippumatta käytössä olevasta vallasta siten, että kaikki voivat tulla kuulluksi. Ja kolmanneksi ”elinvoimaisuusperiaate”, niin sitä kutsuisin, jotta sanomamme on kiinnostavaa yleisön kannalta.

Miten hyvin sitten tässä mietinnössä tehty ehdotus palvelee näitä periaatteita? Mielestäni tyydyttävästi, vaikkakin siinä olisi vielä tilaa pienille parannuksille, joita ehdotan.

Lyhyestä esittelystä olen samaa mieltä. On yksi syy sille, miksi lyhyen esittelyn pitäminen on erittäin hyvä ajatus: näin ei tule koskaan mietintöä, josta ei keskusteltaisi ollenkaan. Annan esimerkin: Andrew Duff on laatinut erittäin mielenkiintoisen mietinnön tavasta valvoa komissiota. Äänestämme mietinnöstä huomenna, mutta siitä ei keskustella ollenkaan, vaikka tässä olisi ollut oikein hyvä tilaisuus soveltaa lyhennettyä menettelyä.

Näin ollen sanon tähän ”kyllä”, mutta lisäksi toteaisin – se on nähtävissä tänään ja joka kerta – miten mielenkiintoinen menettely puheenvuorot ilman puhujalistaa -menettely on ja miten mielenkiinnoton on keskustelu, johon vain esittelijä ja komissio osallistuvat, vaikka voisi olla mielenkiintoista antaa puheenvuoro muillekin.

Ja lopuksi: kysymysten osalta pidän valitsemaamme suuntaa melko hyvänä. Ja valiokunta-aloitteisista mietinnöistä olen sitä mieltä, että tähän mietintöön esitetyistä tarkistuksista olisi keskusteltava.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, joskus näitä lyhyitä puheita kirjoittaessani juolahtaa mieleen, että pitäisi todellakin olla yhtä lahjakas kuin George Orwell, jotta voisi tehdä näille mietinnöille oikeutta.

Tämä tietämättään satiirikon ja humoristin Richard Corbettin laatima mietintö on malliesimerkki. Miten valtavaa epädemokraattista ylimielisyyttä osoittaakaan ehdotus, jonka mukaan parlamentin jäsenten neuvostolle ja komissiolle esittämiä kysymyksiä pitäisi sensuroida! Meille sanotaan, että näin pyritään estämään oikeuksien käyttäminen väärin tai estämään loukkaava kielenkäyttö.

Ehkä Richard Corbett on huolissaan siitä, että esittäisimme kysymyksiä joidenkin komission jäsenten rikosrekistereistä tai aiemmasta urasta Itä-Euroopan kommunistihallintojen virkamiehinä tai vaikkapa EU:n entisten puheenjohtajien väitetyistä toimista KGB:n agentteina?

Parlamentin puhemies sai hiljattain oikeuden säännellä mielivaltaisesti Euroopan parlamentin jäsenten puheoikeutta täysistunnossa. Nyt Richard Corbett haluaa sensuroida sitä, mitä parlamentin jäsenet voivat vaalipiiriensä puolesta sanoa neuvostolle tai komissiolle.

Ja vastatakseni Richard Corbettin huomioon edellisessä keskustelussa pitämästäni puheesta: viittasin tietenkin hänen ehdottamiinsa sääntöihin poliittisten ryhmien perustamisesta itsenäisyys/demokratia-ryhmän kannalta siinä kokoonpanossa kuin se toimii tällä hetkellä. Kyllä se on työväenpuolue, joka on kärsimässä tappion Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Yksi syy siihen on puolueen fanaattinen EU:n ihannointi, ja voin vakuuttaa hänelle, että UKIP-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet palaavat tänne vielä aiempaakin suurempana joukkona.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kysymykset edustavat juuri sellaista tietoa, jota kansalaiset haluavat EU:lta saada. Koska komission jäsen Wallström on tänään läsnä, vetoan häneen, jotta hän mahdollistaisi näiden kysymysten käsittelyn sekä sellaisen esitteen laatimisen, jonka kautta kysymysten ja vastausten tulokset olisivat unionin kansalaisten saatavilla myös Internetissä. Näin kansalaiset

näkevät, miten komissio ja neuvosto ovat vastanneet heidän valitsemiensa parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin. Toimittajien ja unionin kansalaisten kannalta olisi mahtavaa, jos tämä onnistuisi ennen vaaleja.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pyysin puheenvuoroa reagoidakseni Jo Leinenin puheeseen. Hyvä Jo Leinen, voisitteko kuunnella hetken: haluan puhua huomioista, joita esititte valiokunta-aloitteisiin mietintöihin liittyen. Täysistunnossa käsiteltujen ja sitten hyväksytyjen valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatu on kyseenalainen, mutta jos tarkistuksia ei enää sallita, miten valiokunta-aloitteisia mietintöjä voidaan parantaa? Haluan muistuttaa teitä siitä, ettei parlamentilla ole aloiteoikeutta lainsäädännön alalla. Olemme siinä suhteessa riippuvaisia komissiosta. Miten voimme kertoa komissiolle, millaisia aloitteita toivomme siltä, jos karsimme valiokunta-aloitteisia mietintöjä emmekä kehitä mietintöjä siihen suuntaan, että asioita voidaan parantaa? Jos ymmärsin oikein, uuden sopimuksen, siis aiemmin perustuslaiksi kutsutun sopimuksen mukaan meillä itsellämme ei ole aloiteoikeutta lainsäädännön alalla. Ainut keino on kertoa tahtomme valiokunta-aloitteisissa mietinnöissä. Mielestäni on valitettavaa, jos aliarvioitte tätä, sillä niin meiltä viedään mahdollisuudet. Mielestäni teidän pitäisi miettiä tätä uudelleen – kummankin teistä, hyvät Jo Leinen ja esittelijä.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, esittelijä ei tarvitse ketään puolustamaan itseään, en ollenkaan epäile sitä, ettei hän kykenisi puolustamaan itse itseään. Minun on kuitenkin sanottava, että pyysin puheenvuoroa siksi, että jotkut puheenvuorot menivät mielestäni liian pitkälle.

Mielestäni tässä parlamentissa tarvitaan keskusteluja ja argumentointia. Kuuntelin juuri Friedrich/Wilhelm Graefe zu Baringdorfin puhetta, ja olemme aina eri mieltä tästä, mutta mielestäni jotkut kuvauksista, solvauksista ja karikatyyreistä lopulta vahingoittavat tätä toimielintä ja ennen kaikkea niiden esittäjiä, arvoisa puhemies. Kun nyt kerran olemme Ranskassa, luullakseni eräs ranskalainen kirjailija on sanonut, että kaikki mikä on liioiteltua ei ole arvokasta. Olemme tänään kuulleet puheenvuoroja, jotka eivät olleet arvokkaita.

Arvostamme sitä, mitä Richard Corbett on tehnyt, sillä hän on vain toistanut sitä, mitä parlamentin varapuhemiesten ryhmä, jossa kaikki parlamentin ryhmät ovat edustettuina, on tehnyt. Tämä näkyy työjärjestyksessä, olemme keskustelleet hänen kanssaan ja arvostamme suuresti hänen työtään.

Richard Corbett, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, edellisen keskustelun jälkeen on ilo nähdä, että olemme yhä ystäviä ja voimme saada laajemman sopimuksen aikaiseksi näistä kysymyksistä.

Haluaisin vain tarkentaa muutamaa kohtaa, jotka ovat aiheuttaneet polemiikkia. Parlamentin esittämistä kysymyksistä: Emme ehdota, että parlamentin esittämien kysymysten määrää rajoitetaan. Sanomme vain, että parlamentti on jo hyväksynyt samanlaiset ohjeet kyselytunnilla esitetyille kysymyksille ja niitä pitäisi soveltaa myös kirjallisiin kysymyksiin. Eli kysymysten pitäisi käsitellä aiheita, jotka kuuluvat sekä Euroopan unionin että kysymyksen kohteena olevan toimielimen toimialaan.

Kysymykset, jotka koskevat Yhdistyneessä kuningaskunnassa kansallisen terveydenhuollon piirissä toimivia sairaaloita ja henkilöstön siirtämistä sairaalasta toiseen, eivät liity millään tavalla Euroopan unioniin. Siksi niistä ei pitäisi esittää kysymyksiä tässä parlamentissa, koska siihen menee paljon rahaa EU:n tasolla. Mielestäni tämä on järkevää: vain UKIP ja sen ystävät kykenevät kuvaamaan tätä jonkinlaisena salaliittona tai sensuurina. Sensuuria? Itse määrittämämme kriteerit, joiden perusteella puhemies tekee päätöksen, ei komissio tai neuvosto? Jos tämä on sensuuria, niin voi hyvän aika sentään.

Toinen polemiikkia synnyttänyt seikka oli puheaika. Ehkä en selittänyt tätä täydellisesti aiemmin: Säilytämme jatkossakin ne kaksi vaihtoehtoa, jotka meillä tällä hetkellä on keskustelun järjestämiselle, ja otamme käyttöön vielä kolmannen vaihtoehdon. Tällä hetkellä voimme järjestää täysimääräisen keskustelun, joka on lyhyt ja jossa kullakin ryhmällä on yksi puheenvuoro. Meillä on myös mahdollisuus soveltaa yksinkertaistettua menettelyä, jossa esittelijällä on kahden minuutin pituinen puheenvuoro äänestyksen yhteydessä: näin on myös jatkossa.

Ehdotamme, että otamme käyttöön kolmannenkin vaihtoehdon: lyhyt esittely, kun on kyse valiokunta-aloitteisesta tai vastaavasta mietinnöstä, josta ollaan yhtä mieltä ja josta ei tarvitse käydä täysimääräistä keskustelua. Keskustelu on kuitenkin aina mahdollinen. Lyhyen esittelyn menettelyssä esittelijä esittelee valiokunnan johtopäätökset, komissio antaa vastauksensa ja kaikki muut voivat halutessaan esittää huomionsa kirjallisesti. Näin ollen parlamentilla on enemmän vaihtoehtoja käytössään, eikä yhdenkään jäsenen oikeuksia rajoiteta. Tämä lisää joustavuutta, jonka ansiosta voimme käsitellä näitä kysymyksiä. Näin ollen suosittelen tätä parlamentille.

Lopuksi muutama lyhyt kysymys: Vastauksena Paul Rübigille: kysymykset ja vastaukset ovat jo nyt Internetissä. Ne ovat kaikkien jäsenten nähtävillä. Ehkä voisimme hyödyntää tätä enemmän, mutta ne ovat jo siellä ja tämä työkalu on jo olemassa. Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorffille sanoisin, että kyllä, mietinnössä tehdään ero erityyppisten valiokunta-aloitteisten mietintöjen välille. Ehdottamaamme yksinkertaistettua menettelyä ei sovellettaisi sen tyyppisiin lainsäädäntöaloitteisiin, joihin hän viittasi. Niihin sovellettaisiin tavanomaista menettelyä, minkä tällaiset erityiset lainsäädäntöaloitteet ansaitsevat. Olemme siis ottaneet tämän huomioon.

Ja UKIPin Gerard Battenin hyvin omituisista huomioista ja viittauksesta seuraaviin Euroopan parlamentin vaaleihin sanon, että katsotaan. Kyllä, hänen puolueensa sai Yhdistyneessä kuningaskunnassa viime vaaleissa yhtä monta paikkaa kuin liberaalidemokraatit käyttämällä luullakseni kymmenen kertaa enemmän rahaa – Andrew Duff nyökkää, joten tämä pitää ilmeisesti paikkansa. Katsotaan, kuinka monta miljonääriä hän löytää rahoittamaan kampanjaansa tällä kertaa. Toivon kuitenkin, että tällä kertaa ihmiset ovat – nähtyään kyseisten edustajien toiminnan Euroopan parlamentissa viimeisten viiden vuoden aikana – paremmin perillä, mitä todellisuudessa merkitsee se, että valitsee UKIPin edustajan tänne. Ja jos äänestäjät ovat tietoisia tästä, UKIP ei pärjää yhtä hyvin seuraavissa Euroopan parlamentin vaaleissa.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

23. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

24. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 11.15.)